

DEN PYTAGOREISKE KURIREN

www.hylozoik.se
NR 57, ÅRGÅNG 15
VÅREN 2026 (77 Aqu.)

Redaktör och ansvarig utgivare: Lars Adelskog
Redaktörens postadress: Lönnvägen 3 A, 549 48 Skövde
Redaktörens e-postadress: adelskog@yandex.com
Bankkonto (Nordea): 1190 30 21766

Alla hylozoikstuderande hälsas varmt välkomna

som läsare av och kanske även bidragsgivare till denna nättidskrift, som härmed offentliggör sitt femtiosjunde nummer. Detta publiceras fredagen den 20 mars, dagen för vårdagjämningen. Nummer 1 utkom den 20 mars 2012, och därefter har ett nytt nummer utkommit på dagarna för de följande solstånden och dagjämningarna: sommar-, höst-, jul- och vårnummer. Enligt det sålunda antagna mönstret utges alltså fyra nummer per år, så att det närmast följande numret, sommarnumret, skall utkomma söndagen den 21 juni, om gudarna är oss nådiga.

Avsikten med denna nättidskrift är flerfaldig: informera om aktuella händelser, publicera artiklar av intresse för dem som studerar esoterik och hylozoik, desslikes kunna vara en knutpunkt och ett förenande band mellan alla dem som studerar våra äldre bröders undervisning i god anda och med rätt inställning.

I föreliggande vårnummer fortsätter vi vår översättning *Lärjungaskap i den nya tidsåldern, volym II* av Alice A. Bailey och D.K. I detta nummer avslutas översättningen av denna boks tredje avdelning, *Undervisning om initiation*. Därför har denna avdelning jämte tillhörande noter nu publicerats i samlat skick på annan plats på denna hemsida, nämligen under rubriken *LÄRJUNGASKAP I DEN NYA TIDSÅLDERN, VOLYM TVÅ*, av Alice A. Bailey.

Sist i detta vårnummer kommer den sedvanliga litteraturbilagan.

Till våra donatorer: Vi ber er vänligast att sätta in era penninggåvor antingen på Förlagsstiftelsen Henry T. Laurencys plusgirokonto nr 439 54 35 – 3 eller, om ni vill stödja *Den Pytagoreiske Kuriren* och denna hemsida, på bankkonto (Nordea) nr 1190 30 21766.

Nyheter på våra hemsidor

Samarbetet med vår amerikanske broder Antonio Rodríguez i att revidera och korrigera existerande spanska översättningar av Laurencys verk fortsätter oförminskat. Enligt uppgjord plan publiceras dessa reviderade texter på hemsidorna först när hela arbetet är avslutat; tidpunkten härför kan ännu ej anges.

Vår kära Irmeli har till sitt finska modersmål översatt tre uppsatser ingående i Laurencys *Livskunskap Tre: Jooga, Mystiikka och Spiritualismi*. De nämnda texterna finns nu publicerade på Förlagsstiftelsens officiella hemsida, www.laurency.com, i dennas finska avdelning.

Nyheter från föreningen Kunskap för människans harmoniska utveckling

Föreningens Dodekaeder Förlag kommer inom kort att ge ut den femte svenska utgåvan av Edward Bulwer-Lyttons roman *Zanoni* i Lars Adelskoghs bearbetning. Den blir då tillgänglig i Föreningens bokhandel: <https://www.veidos.org/shop/> Laurency nämner på flera ställen denna roman som skildrar bl.a. mötet mellan människan och Augoeides om än på ett romantiserat sätt. I *Livskunskap Fyra*, 5.33, kan man läsa följande: "Bulwer-Lyttons roman *Zanoni* är en bok för esoteriska finsmakare. Däri förekomma många visdomsord, likt detta: 'Livet, som alltid behöver förlåtelse, har självt förlåtelse till första plikt.' Eller som en annan översättare återger

det: 'Livets första behov och således första plikt är att förlåta.'” Vi har anledning att hoppas på en stor och entusiastisk läsarskara.

Course: The Fundamentals of Meditation part 1 – expanding and deepening consciousness

A deeper understanding of the theory of esoterics requires your own work with the practice of consciousness development. During this course, we work systematically and methodically to develop consciousness according to the fourth way and Pythagorean methods of activation. The theory of consciousness development is combined with intentional exercises in everyday situations and different types of meditations, such as seed meditations and long thoughts. The course is held via Zoom over five Wednesdays starting on September 2, 2026 at 6:30 pm – 9:00 pm (Stockholm time) and September 9, 16, 23 and 30.

Further information on this course is available at: <https://nylivslust.se/kurser/courses-in-english.html>

Applications or questions can be sent to johan.berggren@protonmail.com

Samtalsgrupp för fjärde-vägen-utövare

För den som har genomgått kursen *Meditationens grunder del 1 – Att vidga och fördjupa medvetandet* och som vill fortsätta att redovisa övningar och att dela erfarenheter i grupp erbjuds möjlighet att delta i en samtalsgrupp genom Zoom. Samtalsgruppen fördjupar även sin kunskap om medvetenhetsutvecklingen och dess praktik genom studier av vald litteratur. Gruppen håller möten måndagar ojämna veckor kl. 18.30–20.30.

För intresseanmälan vänligen besök: <https://nylivslust.se/kurser/samtalsgrupper.html>

Studiegrupper

Det finns möjlighet att delta i studiegrupper som håller möten genom Zoom. En grupp studerar *De vises sten* under torsdagar ojämna veckor kl. 18.30–20.30. En annan grupp studerar *Ljusteknikens grunder* under jämna veckor, varannan gång torsdag, varannan gång onsdag, kl. 18.30–21.00.

Ytterligare upplysningar lämnas på: <https://nylivslust.se/kurser/studiegrupper.html>

DEL VIII

Jag anser det nödvändigt upprepa att initiation avser medvetenhetsaspekten hos den lärjunge eller den grupp som skall genomgå processen. I det förflutna lades tonvikten på kontakt med Hierarkin och – såsom vi [350] har sett – på bruket av hängivet, känslomässigt nit såsom medlet för denna kontakt. Återigen, såsom vi har sett, har det tidsskede som gått, sedan H.P.B. förde denna undervisning in i den nutida världen, ändrat allt detta, så att tonvikten nu ligger på att lärjungens eller gruppens medvetenhet initieras eller införes på hittills icke insedda områden för gudomligt uttryck. I det förflutna fick de invigda träda in i ideernas, den intuitiva uppfattningens eller buddhimedvetandets värld. Deras uppgift bestod i att förvandla dessa ideer till ideal. Sålunda framlade de för släktet andliga mål och hierarkiska syften, varvid detta var deras huvudsakliga sätt att tjäna. I dag, tack vare mänsklighetens tydliga utveckling, har de godtaga lärjungarna i världen, de som genomgått första initiationen (och deras namn är legion), och de invigda av högre grad syftemål, som deras mentala utveckling möjliggjort. De kan få inträda på gudomliga medvetenhetsområden, som bestämts och framkallats icke av gudomliga ideer utan av den gudomliga viljan (deras uppfattning om denna vilja är i enlighet med den grad av kontroll de i egenskap av invigda förvärvat). Deras uppgift består därför i att uppfatta den Plan som är det hierarkiska sättet att genomföra den gudomliga Viljan, därtill det ändamål som förnims av Hierarkins Chefer. De får även åtaga sig se till att denna Plan blir ett faktiskt uttryck i fysiska världen och ingår i hela mänsklighetens insedda medvetenhet. Eftersom detta är ett förhållandevis nytt utvecklingsresultat, har det ännu icke gjort det nödvändiga framåtskridandet, huvudsakligen beroende på den planetariska karman och den förfärliga belägenhet, vari mänskligheten försatt sig. Jag vill att ni här märker mitt sätt att uttrycka mig.

Tecken på att det mänskliga intellektet växer, vad avser den nödvändiga mottagligheten, kan skönjas i de olika nationernas ”planering” och i Förenta Nationernas bemödanden att formulera en världsplan, som skall leda till fred, säkerhet och riktiga mänskliga relationer. Det är intressant notera att från denna utvecklings allra första början tre esoteriska faktorer har styrt alla dessa planers framväxt: dess klara betydelse, som ni ännu ej insett, i att de nationer, som utformat dessa planer, angivit en tidsgräns, [351] inom vilken vissa mål antas kunna uppnås.

Det kommer således att bli tydligt för er att, tack vare den förändring av polarisationen som skett hos lärjungarna i världen, Hierarkins förfaranden och verksamhetssätt har förändrats och fortsätter att förändras. Karaktären eller beskaffenheten av de lärjungar, som får deltaga i hierarkiskt arbete, bestämmer nödvändigtvis Hierarkins rytm och grundton vid varje given tid. Samtidigt gäller att intet hittills utvecklat eller vunnet någonsin går förlorat och att hängivenhetens egenskap alltjämt är mäktigt närvarande. Berikandet fortskrider och, om jag får använda ett så oegentligt uttryck, *alla Hierarkins medlemmars förnimmelse* höjes i väldig grad, områden för gudomlig förnimmelse, bärare av gudomligt ändamål, uppenbaras stadigt.

Uppenbarelsen är prerogativet och belöningen icke endast för den invigd *som erhåller den* utan antar i tilltagande mån nya former och drag för Mästarna, Vilka *har erhållit den* – en process, som möjliggjorts genom de inträdande lärjungarnas förmåga av högre mental uppfattning. Grupparbete, gruppreaktion och gruppomöjligheter drivs till sitt högsta uttryck inom Hierarkin. Jag vill att ni noga beaktar detta och ej betraktar Hierarkin såsom en statisk punkt av kärlek och förmedlande aktivitet, vilket så ofta är lärjungens inställning. Evolutionsprocessen betingar Hierarkin liksom den betingar mänskligheten och allt annat i det sig manifesterande universum. I evolutionen råder emellertid en växelverkan, som – i denna epok och vid denna kristid – ger effekter i relationer.

Om man betraktar detta ämne ur en annan synvinkel, iakttar man att lärjungens mentala polarisation, sådan denna yttrar sig, när han söker inträde på det hierarkiska arbetsområdet, framkallar en förening av initiationssträvan, som är ny i planetens andliga historia och är det första steg man nu tar i högre världar för att åstadkomma vissa ”initiationskriser”, som samtidigt omfattar alla de tre större planetariska centren – något hittills okänt. Fram till år 1875 var

initiationerna en i följd framskridande process liksom en individuell process. Detta är sakta i färd med att ändras. Nu beviljas *grupper* [352] initiation tack vare insikt och uppfattning om en relation, som icke är (såsom hittills) den mellan lärjungen och Mästaren utan bygger på invigdas relation i gruppform och består mellan mänskligheten, Hierarkin och Shamballa. Det är denna andliga och subtilt uppfattade relation, som i dag kommer till fysiskt uttryck i den strävan att upprätta riktiga mänskliga relationer som märks i hela världen.

Initiationen betraktas väsentligen icke längre såsom den rörelse som leder en människa till närmare kontakt med Hierarkin och med en grupp inom Hierarkin, sedan hon godtagit vissa disciplinregler och gjort visst självbestämt framskridande i medvetenheten. Detta betraktelsesätt kommer att snabbt bli något, som hör det förflutna till. Det handlar i stället om att en hel grupp av andligt sinnade lärjungar och invigda skrider framåt och in på nya områden av gudomlig medvetenhet och in i en närmare förbindelse med Världens Herres Tanke. Detta gör lärjungarna och de invigda *tillsammans*, allt enligt den grad av och den ståndpunkt i andlig evolution de uppnått. Här syftar jag icke på formens evolution. Tre resultat erhålls därigenom:

1. En närmare förening av de tre gudomliga centren (Shamballa, Hierarkin och mänskligheten), sådan att den gudomliga energins flöde allt mindre hindras och att Ändamålet, Planen och dessas precipitation i fysiska världen underlättas.
2. En långt mäktigare Hierarki, som är betydligt närmare förenad med mänskligheten genom intelligensens princip – som genomför kärleksprincipen – och långt mer i samklang med Ändamålet, som är dynamisk fokus i all planetarisk energisering, utveckling och evolutiv tillväxt.
3. En inom själva mänskligheten skeende sammansmältning eller en förbundenhet, som frambringar riktiga mänskliga relationer och en därav följande integration i Hierarkin. Detta kommer att antaga karaktären av massinitiation och möjliggöras genom gruppinitiation, en förhållandevis ny process, som växer fram ur den individuella initiationens långsamma metod. [353]

Detta är svårförklarade ting, mina bröder, men jag kanske har lyckats med att till er förmedla någon allmän föreställning till grund för ert vidare tänkande.

Den enskilde lärjungen, som söker initiation, smälter avsiktligt och med sitt fulla och fria samtycke in i gruppen. Han genomför denna sammansmältning med sin egen ansträngning och handlar (under hela processen) med absolut frihet, skrider framåt och blir mentalt inklusiv så snabbt eller så sakta han själv väljer. Han bestämmer tiden och skeendet själv utan någon yttre krafts inblandning eller hinder.

Detta är den förhållandevis nya andliga tekniken, och det är en teknik, som invigda och lärjungar av alla grader i alla tre gudomliga centren godtagit. Liksom gäller för allt annat, som händer på människolivets subjektiva sida, kommer en betydande förvrängning av processen och av den nya tekniken att framträda i en eller annan form i mänskliga förhållanden och utgöra ett allvarligt (tydligt och tillfälligt) hinder för det mänskliga framskridandet. Den kommer att bära sidospårets och självbedräglighetens kännetecken, och den kommer att tagas i bruk med påtrycknings- och tvångsmedel av mänsklighetens fiender och av dem som ständigt verkar emot Ljusets Krafter. I dag kan denna förvrängning ses framträda i alla totalitära länder. Individen är *icke* fri, och att han tvingas sammansmältas med staten och att han tillåts utvecklas endast såsom en av staten uppslukad varelse – berövad rätten till fritt val och genom fruktan och hot om straff tvungen att överge sitt eget självbestämda liv – är ett växande hot mot mänskligheten.

Det är det rätta bruket av just denna energi, som möjliggör sammansmältning med Hierarkin. Detta är något som är väl värt att beakta och som, om det beaktas, ger er någon förståelse av de nuvarande förhållandena i världen. Den princip för sammansmältning och för gruppsträvan som ligger till grund för detta är riktig och ingår i den gudomliga planen. Dess genomförande av själviska, snikna och äregiriga människor eller av förvillade lärjungar är fruktansvärt felaktig

och kommer att medföra katastrof. Denna katastrof söker Hierarkin avvärja, men Mästarna är (som vanligt) hämmade av att det är ett förhållandevis ringa antal som De kan lita på och av att massan välmenande människor saknar förståelse. [354] Dessa, vilkas handlande således bestäms av okunnighet och ej av illvillighet, vet icke hur de skall kunna hejda onskans flodvåg.

OM ANTYDNINGAR

Hittills har jag för er sökande begrundat givit er sju antydningar. Jag avser *icke att ge er fler än dessa sju*, ty det ni nu har skall visa sig räcka för många års studium. Var och en av dem kunde egentligen utgöra ämnet för en bok, och sökandet efter deras mening kommer att taga all den mentala och intuitiva insikt ni äger i anspråk. Den innebörd, som synes omedelbart given, är den som på prov antagna lärjungar väl kan inse, fatta och uppskatta. Lärjungar kan emellertid tränga ner till mycket djupare innebörder, och det är på dessa, som gruppens uppmärksamhet skall fästas.

Låt mig påpeka att den uppenbara innebörden är tillämplig på de enskilda aspiranternas skoling och utveckling och således överensstämmer med Visdomsmästarnas uråldriga bruk av antydningar. Men den djupare meningen (som ni måste söka) inses ej så lätt och avser hierarkiskt intryck, vilket nödvändigtvis innefattar ashramisk avsikt och dennas precipitation i tjänande. Det är här som uppenbaresepunkterna befinns vara av huvudsaklig betydelse och grunden till att jag lägger så mycken vikt vid uppenbarelsen, detta föga förstådda ämne.

Såsom ni redan vet, kan en antydan tolkas på många sätt allt enligt den ståndpunkt i evolutionen och den grad lärjungen uppnått. En Mästare kan bedöma en lärjunges förmåga att skrida framåt och nå dit, där han nu står, efter hans sätt att behandla en antydan. I den föregående undervisningen ställde jag er en rad frågor, som har med ämnet antydningar att göra, men jag sade er icke att dessa frågor utgjorde ett prov. De hade fått en ordalydelse, som syntes ge dem en allmän och personlig tillämplighet. Behandlade ni dem som sådana? Det fanns intet behov av att göra detta, och om ni verkligen förstått vad jag uttalat rörande antydningar, måste ni ha undrat varför frågorna hade framställts i denna särskilda form. Ni skulle då ha närmast begrundat deras teman och de erforderliga svaren, såsom dessa framstår betraktade från Ashramens ståndpunkt [355], vilken icke är individens ståndpunkt. Jag vet ej vad ni gjorde. Jag kan blott hoppas på ert rätta tillvägagångssätt. Om – för att ge ett exempel – ni tolkar den sjätte antydan, som bland annat utsäger att ”mitt enda bemödande är att ange förhållandet mellan initiation och uppenbarelse” genom att fundera på den initiation ni tror ligga framför *er* såsom individ och den uppenbarelse som därmed följer och som göres för *er*, så kommer ni att fungera såsom en aspirant och *icke* såsom en lärjunge. Om ni däremot uppfattade, om än aldrig så oklart, att varje grupp av invigda berikar Ashramen med sin åkallade uppenbarelse, kommer ni närmare den önskade medvetenheten.

För er undervisning ämnar jag utgå från dessa sju antydningar och – i denna undervisning och i nästa – ”öppna” en antydan åt er och försöka visa något litet (icke allt) av vad en antydan, rätt behandlad, kan förmedla. När jag gör detta, skall det stå klart för er att ni alltid måste ha tre saker i åtanke:

1. En antydan i dag avser gruppen – dess inre och yttre relationer, dess sammansmältning, dess initiation och dess tjänande.
2. En antydan är tänkt att lära er något *nytt i er erfarenhet*, även om den – såsom teori – må synas er alldeles bekant.
3. Liksom allt annat i esoteriken har en antydan sju tolkningar, som grovt kan sammanfattas i tre. Dessa tre är tolkningen för den på prov antagne lärjungen eller aspiranten, tolkningen för den antagne lärjungen och tolkningen för Mästaren eller den högre invigde. Den tolkning av antydan jag skall ge er avser den mening den har för den antagne lärjungen och således för dem av er som läser dessa ord.

Den på prov antagne lärjungen kan utröna en antydans innebörd sådan denna kan uppfattas med avseende på de tre världarna, det vill säga, dess fysiska tillämpning, dess emotionala eller av hängivenhet präglade uttryck och dess mentala formulering. Lärjungen måste tolka och tillämpa den i enlighet med Planen, den riktade energin och [356] Ashramen såsom mänsklighetens tjänare. Om ni bemödar er om att tillägna er denna inställning och även den verkliga osjälviskhetens anda, skall ni säkerligen lära mycket. Jag kommer icke att kunna ge er fullständiga och tillräckliga tolkningar eller skriva utförligt om varje antydan, men jag skall ge er det ni behöver för att ni skall kunna tränga djupare i deras innebörder än som annars hade varit möjligt. Vi betraktar förvisso de sju strålarna, men låt icke detta förmå er att slösa tid på att söka knyta de sju antydningarna till de sju strålarnas inflytanden eller de sju principerna. Lärjungar tillhörande alla strålarna kan, om de så önskar, arbeta med dessa antydningar i formuleringar, som anknyter till de sju strålarna. Men dylika till de sju strålarna anknutna formuleringar måste användas för varje antydan, en uppgift som är alltför stor för oss i det vi nu har att uträtta.

Dessa sju antydningar används i alla Ashramerna såsom medel i undervisningen, och när jag först gav er dem (kringspridda i de uppsatser ni mottog under det senaste fåtalet år med början år 1941 och mer avgjort renodlade för er reflektion från och med år 1945), nämnde jag icke detta faktum. Ni kan emellertid se vilken rik insats lärjungarna gjort sedan den nya tekniken infördes. Sedan den tiden har lärjungar i alla Ashramerna och således tillhörande alla strålarna *fördjupat sig i meningen och utrönt uppenbarelsen*. Jag har givit er dessa sju antydningar i dessas enkla nutida framställning. Jag skall försöka ge er dem i deras mer esoteriska framställning, såsom de bevaras i Hierarkins Arkiv.

Den första antydan. Såsom jag givit er denna antydan, har den följande ordalydelse: *”De förändringar, som genomförts i Hierarkin, har varit resultatet av det arbete som utförts av lärjungarna i världen.”*

Här har ni ett yttrande, som är mycket enkelt men till sin innebörd avgjort förvirrande. Dess urgamla formulering i Arkivet består av en befallning till Mästaren och lyder såsom följer:

”Betrakta och igenkänn de förändringar som sker i människornas hjärtan och ändra reglerna allt eftersom människorna i tiden och den cykliska förändringen [357] nalkas Ashramen. Ashramen står icke stilla. Nytt liv strömmar in från vardera sidan.”

Detta kastar måhända ljus över den tolkning jag ursprungligen gav er. En av de svåraste uppgifter Mästaren ställs inför är att lära lärjungen att tänka på Ashramen och att handla och tjäna, tänka och åkalla så som en Ashramens medlem normalt torde göra. Två tankar framkommer således av ett studium av denna antydans två lydelser:

1. Att förändringens lag styr Hierarkin liksom den styr mänskligheten.
2. Att lärjungen, som verkar under denna lag, har att göra följande:
 - a. Handskas med de förändringar, formförvandlingar, som ständigt pågår i hans egen personlighet.
 - b. Anpassa sig till de skeenden av snabb utveckling och förändring som pågår inom Hierarkin.
 - c. Bidraga med sin insats till att de nya energier, som strömmar in i och genom Ashramen, får sin ändamålsenliga cirkulation och riktning. Detta gör han genom att förverkliga sig själv såsom ett centrum för förändrande energier. Det är så Hierarkin arbetar.

Ni som läser om och studerar hur Ashramerna vid denna tid verkar, bevittnar ett skede av oerhörd förändring och anpassning och av långtgående omorganisation. Alltid gäller den esoteriska lagen ”såsom ovan, så ock nedan”, och den omorganisation av planetens angelägenheter som sker vid denna tid är delvis verkan av de förändringar som framkallats i Hierarkin genom två viktigare faktorer, till vilka jag ofta hänvisat:

1. Den lärjunge av högre slag och större intelligens som nu ansluter sig till Ashramen och hans instinktiva krav på att få arbeta och göra insikter *i grupp*.
2. De nya energier som genom Shamballa strömmar in i Hierarkin. De är av utomplanetariskt slag [358] och har till stor del sin källa i den innevarande cykelns vattumansegenskap. Dessa energier undanröjer stegvis de energier som hör till Fiskarnas tidsålder.

Därför, mina bröder, ger er den första antydning (i en av sina djupare innebörder) ur den sökande lärjungens synvinkel de tre tankegångar eller uppslag till meditatív reflektion: evolutiv förändring, omorganisation, gruppsvar.

Begreppet om det tjänande Hierarkin utför är ständigt närvarande. Även vägen till världens förändring finns angiven. Hierarkin såsom mötesplats för energier framhäves, och i lärjungens medvetenhet börjar dessa faktorer framträda såsom en virvel av levande kraft, som mottar, fördelar och gör detta på befallning – den befallning som är de i den enda Ashramen innefattade många Ashramernas riktade, fokuserade vilja. I dessa Ashramer arbetar grupper av lärjungar, i förstörande blint och okunnigt men sedan med växande insikt om ansvar, om relation och om riktning. Allt medan de arbetar för Planen i fysiska världen, för de till Ashramen med sig den mening de registrerat och den insikt de med skärpa erfarit rörande de grundläggande förändringar i den mänskliga medvetenheten som är de omedelbara resultaten av skeendena i världen. Utgående från deras reaktion, från kvaliteten av deras insikt om det omedelbara behovet och från deras bemödanden om att framställa sanningen med de ord det ”nyaste intellektet” – en esoterisk beteckning – tillhandahåller, kan Mästaren i Ashramen ändra sina tekniker, bruka nya ideer för mottagliga intellekt och sålunda hålla jämna steg med den sig snabbt utvecklande mänsklighet Han har med att göra.

En av de ideer, som en lärjunge bör lära av sin reflektion över detta problem, är att han redan *utgör* en del av Hierarkin, medan han samtidigt utgör en del av den kämpande, olyckliga mänskligheten. Alltså är han icke ensam eller isolerad. Han utgör en del av Hierarkin, emedan han ”inträtt med sin grupp”. Detta är ett faktum, även om han ännu ej fattar detta uttryck i dess fulla innebörd. Samtidigt får han lära att han endast i den mån han utvecklat gruppmedvetenhet och börjar verka såsom ”en som uppgått i gruppen” kan verkligen ingå i en närmare och väsentligen mer [359] medverkande relation till den Ashram han tillhör.

Den andra antydning: ”Människors planering i dag är ett av de första tecknen på viljeaspektens framträdande.”

Så lyder den andra antydning. Detta låter förhållandevis enkelt och förefaller vara ett ganska banalt uttalande, och detta därför att det i verkligheten ger endast en allmän föreställning och sammanfattning av den gamla formeln. Dessa formler, som delges kandidaten till initiation såsom antydningar, har i grund och botten karaktären av anvisningar för Mästaren och utgör i sin helhet en rad läror och en steg för steg fortgående framställning av sanningen. Detta faktum framstår klarare i den ursprungliga ordalydelsen, så troget jag nu kan översätta denna för er eller snarare i ord kläda det som från början var symboler för ord eller ideogram:

”När riktningens ström uppfattas av den som söker den inre sidan, må Mästaren ange mönstret och sedan avvakta resultaten. Detta kan taga tid. Resultaten erhålls icke genom en endas handling. De framträder när de många på Jorden svarar på det som kommer från det högre Centret genom den Ende. Detta gör de i blindo, när de befinner sig på det första stadiet. Senare skrider de framåt med omsorg och ledda i rätt riktning. Så förändras tingen på Jorden.”

I aspirantens fall tjänar uttalandet om planering till att rikta hans uppmärksamhet på fysiska världen. Han börjar då se vad som menas med ”tecken på riktning”. Han ser dessa med avseende på mänsklighetens omedelbart förestående ändamål och blir medveten om den lilla roll han kan spela genom att medverka i denna planering eller kanske genom att avvisa den. I båda fallen beror beslutet på hans bakgrund, utbildning, omständigheter och fördomar, därtill på hans för-

måga att träffa val. Detta är så långt han kan nå, och han är vanligen alldeles nöjd med den uppgift han fyllt i varjehand processer och betraktar sina val och beslut såsom yttringar av sin mentala målmedvetenhet.

Men i verkligheten är han på villospår och ligger saken icke så till som han [360] föreställer sig den. Han måste lära sig att fungera på ett helt annat sätt. Denna antydning avser icke någon uppgift en aspirant måste fylla såsom individ, ej heller någon faktor som rör mental uppskattning av de egenskaper som ingår i hans egen natur. Vad den sanne lärjungen angår, handlar det om tre saker, som bestämmer hela hans sätt att förhålla sig till denna fråga: det mänskliga planerandet.

1. Hur detta sammanhänger med Planen, sådan denna delgivits honom inom Ashramen.
2. Hans förmåga att bruka ett visst mått av den verkliga gudomliga Viljan, såsom den strömmar genom Ashramen från Shamballa för genomförandet av Planen och såsom den utgör det verktyg som riktar denna.
3. Den tidsföljd planeringen uppvisar, när den materialiseras på Jorden. Tre frågor framträder i hans tänkande vid denna tid:
 - a. Vilka mått och steg han omedelbart skall vidtaga för att genomföra Planen logiskt, praktiskt och med minsta bruk av viljans förstörareaspekt.
 - b. Hur länge den cykel sannolikt varar, under vilken Planen kan utvecklas från sin begynnelse till sin fullbordan.
 - c. Hur han uppskattar *det mönster som utvecklas* och som den materiella planläggningen uttrycker. Han behöver upptäcka i vilken omfattning den mänskliga planeringen dels överensstämmer med, dels avviker från detta mönster. Han måste kunna uppfatta varifrån avvikelserna leder sitt ursprung och vilka mått och steg – såvitt hans egen ståndpunkt i evolutionen medger detta – Ashramen bör vidtaga för att motverka Planens förvrängning. Endast på detta sätt lär han sig att själv planera.

Ni kan av det nyss sagda inse vilket annorlunda betraktelsesätt som här tillämpas, när lärjungen begrundar en antydning, hur vida de synfält är som öppnas för honom, hur höjd över det blotta fysiska hans förhärskande inställning måste vara och hur ofrånkomligt gruppens samband med planeringen blir tydligt och viktigt för honom såsom individ liksom för gruppen såsom en helhet. [361]

Det är därför som lärjungarna i en Ashram icke har någon politisk övertygelse och ej tar parti i nationalistisk mening. Detta är icke lätt för dem att genast uppnå, men gruppmålsmedvetenheten tar gradvis överhand och därmed lärjungens förmåga att tänka och arbeta med gruppen enligt Planen. Han begriper till sist att Hierarkins planering med avseende på mänskligheten indelas i bestämda aktivitetsskeden – som alla hänger samman inbördes och som alla avser Planens förverkligande i något visst århundrade, någon viss cykel eller världsperiod. Dessa skeden är:

1. *Ändamålets* skede. Ändamålet har sitt upphov i Shamballa och registreras av Hierarkins ledande Medlemmar.
2. Den hierarkiska *planeringens* skede. Planeringen är ändamålets formulering i begrepp av möjlighet, omedelbarhet, lämplighet och tillgång på lärjungar, därtill de energier varmed Planen genomföres.
3. Därefter följer *programmet*. I detta tas Planen upp till behandling av den särskilda ashram, som svarar för dess genomförande, och neredimensioneras sedan till de former som kan ge intryck på människor och rikta dem rätt, förutsättningar för planens framträdande och de två faser, i vilka dessa förutsättningar föreligger, det vill säga undanröjandet av alla hinder och framläggandet av Planen.
4. Det hierarkiska *mönstrets* framträdande (grundat på insikt om ändamålet, noggrann planering och ett detaljerat och noga genomtänkt program) i tänkandet hos både de Ashramens lärjungar som är sysselsatta med Planens genomförande och de intellektuella på Jorden. Dessa två grupper har uppgiften – den första gruppen medvetet och den andra omedvetet –

att i massmedvetenheten införa sakernas mönster, ingalunda en enkel uppgift, såsom det nuvarande tillståndet i världen visar.

5. Sedan kommer *slutskedet*, precipitationens eller utfällningens skede, när hela det överfysiska arbetet har utförts på möjlighetens grund och när mönstret och en del av programmet uppfattas av de tänkande i all världens nationer och bemöts med antingen [362] gillande eller ogillande. När planeringen nått detta slutstadium, fortsätter den att verka genom sin egen drivkraft.

Detta är några av de ideer som ligger till grund för den särskilda antydning jag givit er vad gäller lärjungen. Vad han i detta framhåller blir beroende av hans grad av utveckling, hans ståndpunkt i evolutionen. Somliga lärjungar kan bistå Mästaren i planeringsprocessen, emedan de är i färd med att bli sensitiva för intryck från Shamballa. Andra ägnar sig åt att formulera programmet och delge de mer begränsade lärjungarna några av dess grunddrag och sätter dem sålunda i arbete med detta. En grupp noggrant utvalda lärjungar får alltid i Hierarkin arbeta enbart med mönstret. Detta är arbetets viktigaste skede, som förutsätter en anda av syntes och en förmåga av att ha flöden av hierarkisk energi under kontroll. Lärjungar, som icke är till den graden framskridna och som därför vid den ifrågavarande tiden står närmare det mänskliga tänkandet, åtager sig att övervaka Planens precipitation. Deras arbete är nödvändigtvis i långt högre grad exoteriskt men är även mycket ansvarsfullt, eftersom det är när Planen nått stadiet av mänskligt genomförande, som fel kan insmyga sig och misstag kan begås.

I varje Ashram finns sådana lärjungar, som har till uppgift att göra de nödvändiga anpassningarna av mönstret och de erforderliga förändringarna i programmet, allt eftersom precipitationen fortskrider. En lag stadgar att människans frihet icke får kränkas. Upprättandet och genomförandet av Planen är, när allt kommer omkring, en alltigenom mänsklig angelägenhet, sedan den väl nått precipitationsstadiet. Den är beroende av mänskliga hjärnors mottaglighet och insikt om behovet och dettas källor. Detta är en sak som bör ihåkommas.

Den ovan givna kortfattade förklaringen av vad en antydning, och i synnerhet den andra antydning, innebär bör kunna visa er hur rik en antydning är till sitt område eller atmosfär – om ett dylikt egendomligt ordbruk är mig tillåtet. Den visar er även hur antydningar till stor del har med ashramiskt åliggande att göra. [363]

FORMLERNÄ

Allt jag hittills gjort i samband med formlernas framställning har varit att ge er fem av dem och ange beskaffenheten av den sjätte, som icke får givas. Detta är allt vad jag vid denna tid kan göra. Jag vill emellertid här sammanfatta vad jag redan givit, emedan ämnet är av större betydelse.

Jag gav er vissa definitioner av en formel, vilka det är nödvändigt att upprepa. De är ej många, men de anger en fas av hierarkiskt arbete och av skolning i en viss bestämd esoterisk teknik, som det är väsentligt att varje arbetare i en Ashram fattar. Detta angår således er.

Jag behandlade även deras beskaffenhet och betydelse på två sätt. Det första av dessa avser deras tillämpning på lärjungen och på dennes ashramiska liv och tjänande, och det andra hänför sig till den mer universella och allmännare innebörden. Vi kan således på tre sätt sammanfatta det som givits och lämna ett väl sammanhållet och samtidigt i vid mening användbart sätt att behandla dessa grundläggande formler. Jag har därmed försett mig med bakgrunden till det jag anser mig behöva säga er om dessa formler:

I. Formlernas definitioner.

1. De är till andra strålen hörande framställningar av själsideer. Väsentligen är de geometriska former, som ligger till grund för alla exoteriska manifestationer. Även när de framställs såsom ord eller satser, kan de sammanfattas i bestämda former. De är *byggnadsmönster*.

2. De uttrycker innebörd och avsikt. För den lärjunge och invigd, som brukar dem rätt och

med förståelse, anger de energins riktning såsom en bestämd del av det skapelsearbete som ständigt utgår från själarnas värld, från Guds Rike och från Hierarkin. *De är rätt orienterade energimönster.*

3. De har med meningens värld att göra och är de esoteriska symboler som finns bakom alla exoteriska [364] former. De höljer det som är i färd med att uppenbaras. *De är uppenbarande mönster.*

4. De innehåller eller höljer de sex förutsättningarna för initiation och är därför sex till antalet. De anger de sex relationerna eller de sex stadier av medvetenhetsutveckling som ligger mellan initiationerna. *De har ett särskilt samband med det medvetenhetsmönster den invigde uppvisar.*

5. De är avgjort formler för både den allmänna och den enskilda integrationen. *De framställer vissa stora skapelsemönster* förbundna med ringare formers integration i en större helhet.

6. De står i samband med hela dödsprocessen. Döden är – ur formlernas synvinkel betraktad – det i alla former beständiga väsendets integration med det mönster som frambragte dess exoteriska manifestation. De avser *mönstrets upptäckt.*

II. Formlerna ur lärjungaskapets synvinkel betraktade.

Formel 1. Avser integrationen i Ashramen. Den avser ”gruppkänslans uppenbarande”. Den sammanhänger med sensitiviteten och bestämmer Ashramens liv.

Formel 2. Avser inrättningen i de tre världarna med själen. Den sammanhänger främst med den högre inrättningen mellan personligheten och den andliga triaden via antahkarana. Den bestämmer hela den andliga människan.

Formel 3. Avser själen och jagets lotusblomma. Den avser själsenergin överföring till antahkarana, den energiöverföring som alstrar medvetenhet om tid och rum i förhållande till det eviga nuet. Denna formels rätta tolkning ger insikt om det förflutna och om lagen för orsak och verkan. Den ger även en intelligent uppfattning om tillfällena i det närvarande såväl som en intuitiv förnimmelse av [365] de framtida möjligheter Hierarkin ställs inför.

Formel 4: Avser den dynamiska energin och utgör grunden för den verkliga laya-yogan. Denna yoga handlar alltid om punkten i cirkeln och dess förhållande till andra punkter, som bestämmer evolutionsprocessen.

Formel 5: Avser Viljan och sammanhänger med det gudomliga ändamålet. Den bestämmer upprättandet av alla riktiga relationer.

Formel 6: Avser dödsprocesserna, vilka har en alldeles avgjord inverkan på redan upprättade relationer. Den avser livsöverföringen och sammanhänger med tillfällets framställande.

III. Formlerna ur den universella skapelsens synvinkel betraktade.

Formel 1. Övergången från mörker till Ljus. Skapelsen i Ljuset.

Formel 2. Övergång från det överkliga till det Verkliga. Verklighetens natur. Skapelsen i tid och rum sådan den uppfattas i de tre världarna.

Formel 3: Övergång från död till Odödlighet. Livets natur. Skapelseprocessen och livsenergin.

Formel 4: Övergång från kaos till ordnad Skönhet. Sammanhänger med verkningarnas värld och meningens värld. Sammanhänger sedan med orsakernas värld. Karmas natur. Fortgående evolutiv skapelse.

Formel 5: Övergång från individuell medvetenhet till universell. Evolutionsprocesserna från det gudomliga Ändamålet till plan och sedan till manifestation. Den individuella självuppföringens natur. Det enda Livet.

Formel 6. Övergång från cykliskt liv till själva livet. Cyklernas Ändamål. Kontroll av tid-rum-medvetenheten. [366]

Ett noggrant studium av dessa tre tabeller låter två viktigare ideer framträda: ideerna om mönster och övergång. På dessa två vill jag bedja er att ständigt reflektera. Under de år som

gått har jag ofta riktat er uppmärksamhet på nödvändigheten av ett livskraftigt och aktivt program, som ni formulerat och själva initierat, och därför har ni i dessa tabeller mycket som kan kasta ljus över denna nödvändighet och över de principer programmet bör följa. Ni måste alltid minnas att en lärjunges program och en vanlig aspirants program icke i något avseende är desamma.

Om *programmet* följes med andlig exakthet, kommer det att uppenbara ert av själen avsedda *livsmönster*, och detta blir då ett uttryck för ett *livsändamål*. Denna sammanfattning av en lärjunges liv är även sammanfattningen av det liv Världens Herre lever. Dennes självinitierade program, som genomföres med evolutiv energi och stadigt uppenbarar ”de kommande tingens mönster”, blir i tilltagande grad känt såsom ett uttryck för det gudomliga första ändamålet.

Avdelningen om formler kanske är det mest krävande inslaget i den undervisning jag nu meddelar er, ty den förutsätter kreativt tänkande, intuitiv insikt och den andliga viljans bruk. Dessa tre aktiviteter är förhållandevis nya för aspiranten och medför alltså stora svårigheter. Dessa måste ni själva tänka över och sålunda skaffa er den skolning som sätter er i stånd att se livet såsom det frambringar viktiga levnadsformler, vilka i sin tur alstrar de väsentliga skapande mönstren.

Jag behöver icke säga något mera i detta ämne. Senare undervisning i saken blir tillgänglig i nästa århundrade. Jag har redan givit er mer än ni kan förstå, men icke mer än ni kan börja sakta studera och med tiden begripa genom att direkt forma program i ert eget liv och samtidigt göra detta till en väsentlig del av det program den Ashram följer, till vilken ni finner er vara anslutna. Detta måste ni göra genom formler, som ni själva tänker ut. Därmed bildar ni ett livsmönster, som för de vakande Mästarna anger den ståndpunkt i evolutionen lärjungarna uppnått. [367]

UPPENBARELSEPUNKTER

Ni torde här kunna märka, när vi betraktar hela detta ämne, uppenbarelse, ur den invigdes synvinkel, att (i initiationsprocessen vad gäller lärjungen) uppenbarelsen helt enkelt är ett sätt att uttrycka framåtdrivandets och visionens ständigt återkommande verkningar. Genom hela evolutionsprocessen finns väsentligen intet annat än en växande uppenbarelse. De två beteckningarna ”evolution” och ”uppenbarelse” är sinsemellan förbundna. Varje särhållande ligger inom uppenbarelsens område eller – för att uttrycka det annorlunda – inom de olika medvetenhetsvärldarna och i synnerhet den, vari uppenbarelsen äger rum. Tidigare sade jag att ”den uppenbarelse, som kommer näst i tur, blir den som avser skaparkraften, tankeformernas värld som mänskligheten såsom helhet skapat och mänsklighetens igångsättande – i förhållande till sitt eget öde – av lagen för orsak och verkan eller karmalagen. Detta kommer att föra oss tillbaka till tidens djupaste natt och visa det hopp den innevarande epoken skänker.”

Uppenbarelsen är både formlös och inom formen, och ju närmare uppenbarelsen kommer förverkligandet, desto subtilare och mindre formbunden blir den. Detta är givetvis en självklarhet, varom ni är väl medvetna, men behöver likväl ånyo inses. Återigen må sägas att uppenbarelsens begrepp alltid rymmer begreppet om *Ljus* och det som ljuset uppenbarar. Ljuset i fysiska världen alstrar synorganet, ögat, som möjliggör uppenbarandet av den fysiska medvetenhetens områden. Samma tema, ljuset, återkommer i de processer som medelst synkroniserande redskap analogt sker i alla världar. Icke desto mindre träder den fysiska beteckningen ”redskap” allt mer i bakgrunden och intar andra ord dess plats, när vi behandlar högre medvetenhetsområden: insiktsförnimmelse, tolkningsförnimmelse, andlig förnimmelse, avgörande förnimmelse. Dessa beteckningar räcker för att till lärjungen förmedla beskaffenheten av de insikter han gör inför den uppenbarelse som kommer honom till del, sedan han väl blivit en invigd inom Ashramen och utbyter sitt förnimmelseverktyg från det han brukar med påtagliga ting i de tre världarna (påtagliga, emedan [368] de finns inom formernas värld) mot de högre motsvarigheter han i framtiden måste bruka.

Det är vid sjätte initiationen, avgörandets initiation, som förnimmelse och insikt om uppenbarelsen når sin höjdpunkt för den invigde. Därefter begynner de finare motsvarigheterna till de grövre sinnena för smak och lukt bestämt att göra sig gällande, men dessa skall vi icke behandla, ty de är verkningar av uppenbarelse, som är de flesta Mästares möjlighet att uppnå så avlägsna att de icke angår oss. De sammanhänger egentligare med sådan medvetenhet, som utvecklas hos Dem Som förrättar tjänst i Shamballas Rådskammare. Den mänskliga evolutionen eller den mänskliga evolutionsprocessen är helt och hållet koncentrerad på synsinnet med de verkningar och resultat som därav följer i syn, insikt och förnimmelse – vilka alla är vad vi menar, när vi talar om uppenbarelse.

Denna uppenbarelse kan – såsom jag sade – vara antingen formbunden eller formlös. Den kan vara en bildlig symbol eller subtil framvisning. Den kan uttryckas enbart i ord eller den kan antaga formen av ordlös insikt. Den kan vara ett mål eller en uppfattad framtida möjlighet, men den kan även vara en eggelse och den dynamiska drivfjädern i den invigdes liv, eftersom den icke är avlägsen utan en verklig del av hans gudomliga utrustning – jag vet ej hur jag annars skall uttrycka dessa möjligheter för er, mina bröder. Det är med dessa sidor av uppenbarelsen, som vi här befattar oss, emedan de är utvecklingsresultat, som egentligen härflyter ur lärjungars strävan och erhållits såsom frukter av ashramisk skolning och hierarkisk initiation.

Jag vill påminna er om att jag i allt jag meddelar er i denna undervisnings skilda delar behandlar hierarkiska initiationer och icke de mer framskridna utvecklingsstadier som avses, när Kristus föres på tal eller när Han omtalas såsom Änglarnas Lärare. Låt oss hålla vårt tänkande och den strävan det ger upphov till inom de mänskliga möjligheternas gränser. Jag vill att ni märker den skillnad som kan göras mellan den strävan som föregår tänkandet och förutsätter en emotional orientering mot ljus och uppenbarelse och den som är resultatet av tänkande och fröet till en orienterad förnimmelse [369] av det som permanent ligger inom Hierarkins medvetenhet.

När vi begrundar dessa uppenbarelsor, vill jag behandla dem för er ur en i viss mån ny synvinkel. Jag vill bedja er minnas att det är *mentalt* ni alltid måste bilda Ljusets begrepp jämte själva uppenbarelsens begrepp. Jag vill även bedja er minnas att jag avhandlar sådana uppenbarelsor, som icke längre är uppenbarelsor i egentlig mening, emedan invigda av i dag formulerat dem i ord och så gjort dem synliga. För ert vidkommande är uppenbarelsor därför av två slag:

1. De som insetts och förnummits i det förgångna och (följaktligen) ”klätts i ord”, varvid uttrycket brukats i sin esoteriska mening, vilken anger begränsning.

2. De som alltjämt är oinsedda av alla utom dem som genomgått fjärde initiationen. De tre uppenbarelepunkterna (dem jag lämnat) kan ni med gagn hänföra till de tre första initiationerna, ehuru de nödvändigtvis har en tolkning, som gäller alla initiationerna.

Låt mig här för er uttrycka – i sin kortaste form – de fyra uppenbarelepunkter som redan lämnats, och låt oss sedan ”i Ljuset” betrakta dem, såsom tidigare föreslagits.

1. Energi följer tanken, och ögat riktar energin.

Avser fysiska världen.

Sammanhänger med första initiationen.

Berör ajacentret och det så kallade tredje ögat.

2. Viljan är ett uttryck för offrandets lag.

Avser emotionalvärlden.

Sammanhänger med andra initiationen.

Berör hjärtcentret, den ”framskridande punkten av Ljus”.

3. Monaden är för Planetlogos vad tredje ögat är för människan. [370]

Avser mentalvärlden.

Sammanhänger med tredje initiationen.

Berör hjässcentret, Ändamålets ljus.

4. Ändamålet är i sig blott en energi, som frigöres inom Rådskammarens gränser. Där måste den taga gestalt.

Avser buddhi- eller intuitionsvärlden.

Sammanhänger med fjärde initiationen.

Berör strupcentret. Ljus på vägen.

Därnäst följer den femte uppenbarelsen, som lyder såsom följer:

5. När de sju Strålarnas ljus blandas med den sjunde Strålens, då kan det översvinneliga ljuset bli känt.

Avser den atmiska världen.

Sammanhänger med femte initiationen och sjätte initiationen.

Berör skallbascentret. Utomplanetariskt ljus.

Ni ser således, mina bröder, hur ytterst svårfattliga dessa ögonskenligen enkla utsagor om uppenbarelse kan vara. Såsom jag nyss formulerat dem, anger de uppenbarelsen såsom denna framstår för den primära och individuella genom initiation vunna insikten. Meningen är emellertid mycket större än den synes vara och sammanhänger i verkligheten med det ändamål Planetlogos utvecklar och inbegriper därvid Planetrådet. Allt jag här givit er i samband med de sju centren (om det ses i förbindelse med det jag givit er i *En avhandling om kosmisk eld*) kommer att ge er en allmän föreställning om de olika planetariska innebörderna. Detta har jag personligen icke tid att göra, även om det vore önskvärt, men det är tydligt att det jag uppgivit beträffande motsvarigheter måste vara sant, ty det urgamla sanningsordet ”såsom ovan, så ock nedan” gäller alltid, och det är Hierarkins uppgift att visa detta. Det förhållande, i vilket mikro-kosmos står till makrokosmos, kan aldrig hävas, och detta förhållande är djupt inbegripet i dessa fem uppenbaresepunkter. [371]

Esoteriskt har det uttalats att:

”Den femuddiga stjärnans fem uddar är pyramider för uppstigning och det ytterst i varje udd – dold inom de utgående strålarna – ligger en uppenbaresepunkt, som utgör motvikt till utstrålningen men bevarar den djupt rotade magnetismen. Således finns där utgåendet, återkommandet och den av aktivitet omgivna punkten av frid symboliserade.”

Jag skall (när vi begrundar dessa uppenbaresepunkter) söka uttrycka hur det mindre förhåller sig till det större, delen till helheten och de fem punkterna för andlig kontakt i fysiska världen (utlopp för den i de planetariska centren alstrade energin) förhåller sig till uttrycksmedlen i dessas helhet. Dessa centra bringas till uttryck vid de motsvarande initiationerna:

1. Ajnacentret.
2. Hjärtcentret.
3. Hjässcentret.
4. Strupcentret.
5. Skallbascentret.

Jag säger icke att dessa fem utlopp för planetarisk energi är de planetariska centren, ty det är de icke. Jag säger att de är de punkter, genom vilka ett planetariskt centrums energi riktas i tjänandet av mänskligheten vid denna särskilda tid. Planetlogos' centra är i sitt inflöde och utflöde nödvändigtvis riktade från Shamballa. De är uttryck för det Ändamål som ligger till grund för den skapande evolutionsprocessen. De fem motsvarande utloppen är de som i denna cykel sprider den energi som under det gudomliga Ändamålets inspiration alstras av Hierarkin och riktas mot Planens genomförande.

Man gör klokt i att minnas att Planen är så mycket av det gudomliga Ändamålet som kan bringas till uttryck på planeten – enligt evolutionens lag och under den spänning som vållas av

denna [372] planetariska kris, som vi genomlever vid denna tid – eller vid vilken särskild epok som helst. Låt oss nu begrunda dessa uppenbarelsepunkter för att av dessa vinna något mått av verklig förståelse:

Den första uppenbarelsepunkten: Energi följer tanken och ögat riktar energin.

Det vi här gör är icke att blott konstatera att tankekraft är en energi och att tankeprocessen automatiskt alstrar en energi, som frambringar objektiva former, driver till därmed sammanhängande handling och således är källan till allt som framträder eller manifesteras. Detta är i dag en självklarhet, och mänskligheten är i ökande mån varse tankens överfysiska makt och resultat – fysiskt förverkligande. Vi skall ägna oss åt det som ligger bortom den vanliga människans mentala förnimmelse och åt den uppenbarelse som kommer den invigde till del, när han står inom ashramen och – såsom resultat av initiationsprocessen – förnimmer hur den gudomliga Planen är beskaffad, sådan den kan ses verka i vår planetariska tillvaros olika världar. Det finns tre ting, som den invigde märker, när det nya panoramat blixstartat utvecklas inför honom:

1. Den *spänningspunkt* som föregår uppenbarelsen. Det finns mycket att begrunda med avseende på spänning, såsom förebådande initiationen och dennas därpå följande uppenbarelse.
2. Den *stillhet* som omger den uppenbarande visionen, om jag får så ofullkomligt uttrycka idén. Uppenbarelsen skänkes den invigde, som om det i hela världen icke funnes något annat än han själv (en spänningspunkt) och en kraftvirvel, som tar gestalt inför hans ögon och därvid för honom uppenbarar en ofrånkomlig men framtida aktivitet.
3. Den *nivå*, på vilken uppenbarelsen (uppfattad vid för den invigde högsta möjliga punkten av medvetenhet) till sist måste materialiseras eller förverkligas.

Initiation genomgås alltid på medvetenhetsnivåer högre [373] än de mentala, och den invigde måste både inse uppenbarelsens innebörd och känna det aktivitetsområde, för vilket den blir inspirationen. Jag ber er att reflektera över denna senaste menings ordalydelse.

Var och en av de fem uppenbarelsepunkterna anger för den invigde: förfarande, ställe och mål. Var och en kan därför tolkas på många och olika sätt allt efter lärjungens initiatoriska ståndpunkt. Dessa skilda tolkningar kan vi icke här behandla, emedan det skulle resultera i att ännu en fullständig avhandling bleve skriven, och en dylik bleve till stor del obegriplig för den oinvigda läsaren. Jag kan dock ge er några uppslag rörande de fem uppenbarelsepunkter jag angivit, varvid jag överlämnar åt er intuition att brottas med deras innebörd – eller överlämnar det åt er föreställningsförmåga, om intuitionen ännu ej är i skapande mening aktiv. Det måste alltid ihågkommas att föreställningsförmågan är intuitionens frö, ty det som icke finns till någonstans inom vårt tydligen komplexa planetsystem kan icke heller föreställas.

I sammanhang med aforismen ”energin följer tanken” vill jag att ni förbinder detta begrepp med vetenskapen om intryck och därvid alltid håller i minnet att Visdomens Mästare arbetar på tre sätt i det De strävar efter att genomföra den gudomliga Planen:

1. De formulerar, överlagt och i enlighet med Sin fasta avsikt, de tankeformer som måste ”intryckas” på den substans som motsvarar det avsedda slaget av medvetenhet.
2. Dessa levande tankeformer laddas därefter med energi på esoteriskt vis och blir energicentra eller energibehållare med den ursprungliga tankeformen såsom den skapande källan i mitten. Dessa tankeformer och denna alstrade energi hålles stadigt inom Mästarens eller en grupp Mästares aura.
3. Energin projiceras därefter i en särskild värld eller i de lärjungars mentalmedvetenhet som står i förbindelse med Mästaren eller i de lärjunga- eller aspirantgruppers mentalmedvetenhet som arbetar i nära förbindelse med någon hierarkisk grupp. Om jag säger er att den invigde lärjungen använder ajnacentret, yttrar jag något som endast delvis [374] är sant. Många av Mästarna arbetar utan någon grovfysisk eller ens eterisk mekanism, utan brukar något som

kunde kallas "en projektionspunkt" inom ashramen. Detta är en punkt för sjufaldig kontakt, en punkt som alltid finns tillgänglig att brukas av alla de invigda som genomgått tredje initiationen. De arbetar följaktligen från denna höga ort inom Hierarkin och behöver icke använda ajacentret eller något annat av eterhöljets centra. Jag skriver ju för sådana lärjungar och invigda som ännu ej genomgått tredje initiationen och som alltså är "begränsade" inom fysiska höljen, och för dem är uppgiften om att "ögat riktar energin" säker och betydligt lättare att förstå.

Ur våra studiers synvinkel betraktad, sammanhänger den uppenbarelse, som beskäres den invigde, med den gudomliga Planens fullföljande i fysiska världen och Shamballas viljas utförande genom lärjungar och aspiranter och mänsklighetens mer framskridna medlemmar, vilka – medvetet eller omedvetet – arbetar i vår nutida värld.

Nere på vardagslivets nivå lär sig lärjungar i dag tre ting: intryckets teknik, energins alstring och ajacentrets användning. Många gensvarar på intryck men förmår ej uppfatta eller bruka den energi, till vilken intrycket blott är förelöparen. Andra gensvarar på energin men förmår ej registrera den Plan som den är avsedd att genomföra, varvid energin medför en visserligen stor men likväl fruktlös aktivitet. Åter andra lär sig att använda ögonbrynscentret och står därvid fasta såsom tysta och balanserade mottagare, som styr det tredje ögat, verktyget för den mottagna energins riktande. Det måste noga ihåggkommas att den energi lärjungen brukar icke är den han själv alstrar eller hans egen livskraft utan är något annat, något han mottagit från Hierarkin och för vilket han blott är verktyget eller kanalen. Han måste således lära sig att skilja mellan de olika slags energier han kommer i kontakt med. Den invigde måste bemästra de tekniker, varmed han skiljer mellan:

1. Den egna energi eller de egna energier som alstrats [375] såsom resultat av hans livserfarenheter tiderna eller århundradena igenom.
2. Hans stråles energi, vilken, rätt använd, bestämmer hans arbete med och för Hierarkin.
3. Den ashramenergi han kan begagna, när han – driven av intryck – genomför verksamheter. På de tidiga stadierna kallar han detta sin Mästares energi men erfar senare att det egentligen är den energi hans Mästares grupp, ashramen, alstrar.
4. Hierarkisk energi eller den energi som utgår ur vissa sinsemellan förbundna ashramer eller ur hela gruppen ashramer, själva Hierarkin. Denna synnerligen mäktiga energi av mycket hög kvalitet kan lärjungen bruka först sedan han gjort sig förtjänt av vissa privilegier och kan betros med att rätt använda maktbefogenheterna.
5. Den energi, som Hierarkins Chef handhar, Kristuskraften, såsom den ibland kallas. Denna kraft inför i de vanligen tillgängliga energierna vissa betingande kvaliteter, som emanerar från Shamballa och således sammanhänger med viljeaspekten. Detta slags kraft har hittills ej stått till arbetande lärjungars förfogande men gör det nu, sedan den frisläppts vid detta års (1948) Wesakhögtid. Också nu kan den användas endast av högeligen betrodda lärjungar och vanligen endast av dem, vilkas strålar är den första, Maktens eller Viljans Stråle, eller den andra, Kärlekens–Visdomens Stråle. Dessa strålar är då strålarna för något av de båda viktigare höljen – själen och personligheten. Det förekommer naturligtvis undantag från denna regel, och dessa undantag blir med tiden allt vanligare, men för närvarande erbjuder höljen tillhörande första strålen och andra strålen det minsta motståndet.

Den första Uppenbaresepunkten har nödvändigtvis ett särskilt samband med den fysiska världen, med de hierarkiska arbetare som verkar i fysiska kroppar och dem som medvetet använder ajacentret. De som kan arbeta med tankens energi räknar nu ett mycket stort antal, emedan många hundra tusen har genomgått första initiationen. Detta står klart för er, när ni inser hur oräkneligt många de är som är bestämt [376] inriktade mot ljuset, som drivs av andliga motiv och som medvetet försöker vandra vägen eller – för att uttrycka saken i kristna ordalag – vandra i Kristi efterföljd. Må vara att de ingenting vet om esoterisk undervisning eller esoteriska

tekniker, men den disciplin de ålägger sig i livet och den fasta föresats och det tjänande de förverkligar leder dem ofrånkomligen och slutligen in på den esoteriska vägen. De är i färd med att lära sig tänka. De söker uppriktigt få veta vad som är den rätta vägen för mänskligheten och önskar utröna Guds vilja. De bygger därför tankeformer och utvecklar förmågan att taga emot intryck. Ännu så länge förefaller de handla bakvänt och behöver därför lära sig att tänka *efter att de mottagit intrycket*, men detta kommer spridningen av olika meditationsförfaranden att med tiden rätta till. Senare kommer den förmåga att rikta, som ajacentret (ögonbrynscentret) äger, att tilldraga sig deras uppmärksamhet och kommer de att bemästra den treledade process som mottagandet av intryck, byggandet av tankeformer och riktandet av energi utgör. Därefter är den första uppenbarelses punkten icke längre någon uppenbarelse för dem och är de inställda på att intelligent genomföra Planen i fysiska världen.

Den andra Uppenbarelses punkten: Viljan är ett uttryck för offrandets lag.

Den andra uppenbarelses punkten är av särskilt intresse. Den avser den invigde lärjungens första kontakt med den energi som emanerar från Shamballa och överföres till honom via Mästaren för den Ashram, till vilken han vid denna tid är ansluten. Han har ännu icke nått det stadium, på vilket direkt kontakt tillåts, och behöver alltså det ashramiska skydd Mästaren skänker. Vid den angivna andra initiationen erhåller han en stimulerings egenskap, som sätter honom i stånd att "se" emotionalvärlden, sådan den väsentligen är. Med denna uppenbarelse följer även insikten om att det är ett grundläggande mänskligt behov att "göra heligt" eller "hela" det som utgör det mest störande elementet i mänsklighetens tillvaro. [377]

Jag kan icke här avhandla psykiskt byggande, från emotionalvärlden härrörande impulser eller självbedrägligheter, ej heller kan jag ägna tid åt att beskriva de vanliga emotionala tillstånden – som massan människor så väl känner och så noga fogar sig i. Varje människa måste till sist fatta sitt eget oryggliga beslut rörande emotionalvärlden och sin frigörelse från dennas kontroll och måste sedan (i åtskilliga liv) låta sig ledas av principen att icke befatta sig med dess företeelser. Men den invigde lärjungen erhåller en enastående uppenbarelse och en tillämplig betingning, som möjliggör för honom att uppfatta den såsom en av människor skapad helhet eller värld eller ett av människor frambragt medvetenhetstillstånd (eller vad slags beteckning ni än vill bruka) och således något som måste förvandlas. Två insikter uppstår följaktligen i hans medvetenhet:

1. Att emotionalvärlden icke är en Guds skapelse eller gudomligt "inspirerad" utan är alstret av mänskligt begär, framsprunget vid den mänskliga intelligensens första gryning. Detta begär har byggt tankeformer, som överensstämmer eller är förbundna med varje slags mänskligt begär från den lägsta yttring av fysiskt begär upp till den frigörelsesökande människans andliga längtan och strävan. Vad kan alltså lärjungen uträtta för att "heliggöra" emotionalvärlden eller "avskilja" den från den helhet som den Gudomlige Tänkaren, Sanat Kumara, har skapat och med vilken mänsklighetens allehanda begär – medelst emotionalvärlden – blivit insnärjda? När han nått dithän, vet han att han ofrånkomligen till sist måste bidra med något. Han inser att han måste intelligent verka för emotionalvärldens avskiljande från den gudomliga skapelsens sex världar. Mina bröder, jag vill bedja er minnas att skapelsens stjärna är den sexuddiga stjärnan och icke en sjuuddig stjärna.

2. När det behövliga tjänande, den invigde måste bidra med, upptar hans hjärta och tanke, uppenbaras för honom samtidigt metoden. Denna består i bruket av en "framåtskridande ljuspunkt". Den är emellertid ett slags ljus, som kan frambringas endast av *viljan*. Denna vilja kan fullt utföra sitt verk först när viljans tre [378] aspekter – såsom exemplifierade i den andliga triadens tre punkter – alla använts i tur och ordning.

Ni kan således se hur stort den uppenbarelse, som kommer den invigde till del, skiljer sig från detta som den genomsnittlige aspiranten och lärjungen betraktar såsom häpnadsväckande

uppenbarelsen. Deras uppfattning om värden är felaktig. Det finns en grupptjänandets egenskap hos det slags uppenbarelse vi sysslar med, och den hör även till dessa fem stadier av uppenbarelse, och denna egenskap är för lärjungen okänd, tills antahkarana skapats och den andliga triaden och personligheten sålunda förbundits. Den energi, som då skall användas, sammanhänger helt och hållet med gudomlighetens viljeaspekt. Denna visar sig icke såsom den gör hos genomsnittet av mänsklighetens mer framskridna medlemmar, såsom tillämpad god vilja. I stället uttrycker den sig såsom en dynamisk, förstörande andlig vilja. Den lämnar sitt bidrag av förstörande energi till det förstörelsevärv Hierarkin fyller i samband med emotionalvärlden.

Denna uppenbaresepunkt inbegriper vissa uppenbarelsen av oväntat slag och meddelar den invigde vissa nya och betydelsefulla resultat, vilka registreras såsom sanningar i den invigdes medvetenhet. Han upptäcker att han måste lära att viljans förstörareaspekt är av gudomlig karaktär. Han lär att viljan, när den framvisar denna särskilda aspekt, icke har något med beslutsamhet eller avsiktens fasthet att göra, utan är en flödande energi, som kan riktas mot begärsvärlden, varhelst och närhelst denna kontaktas. Han finner även att han, för att kunna bekämpa denna väldiga och vibrerande emotionalvärld, måste bruka en aspekt av ljuset och att han därför får sitt första tillfälle att arbeta med Ljuset under Viljans inspiration – liksom alla Hierarkins Medlemmar gör. Han inser följaktligen att han *måste* bruka denna aspekt av ljuset under – den bestämt riktade – Viljans aktion för att medverka till att denna värld försvinner såsom ett förnimmande, medvetet väsen. Han vet att han först och främst måste förstöra de emotionala fenomenen, för vilka han i skapande mening själv bär ansvaret och att han (sedan han gjort detta) måste vid andra initiationen, tredje initiationen och fjärde initiationen ådagalägga sin fullständiga frihet från kontakt med emotionalvärldens fenomen. [379] Detta måste han göra genom den lägre mentalmateriens ”framåtskridande ljus” och buddhimedvetenhetens aktivitet. Sedan lägger han till denna den atmiska aktivitetens förstörande kraft. Han måste därvid iakttaga en viss ansvarighet. Sålunda kan han slutligt förstöra (medelst atmavärldens framåtskridande ljus) en viss mängd av emotionalmateria han såsom individ icke bär ansvaret för men som lika fullt sammanhänger med den grupp eller nation, till vilken han genom födelse eller böjelse är ansluten. Det är bruket av triadens tre energiuttringar i dessas förening och syntes, som gör det arbete, tjänarna i världen utför, effektivt.

Av denna korta sammanfattning om den andra uppenbaresepunktens resultat kan ni se hur vittomfattande uppenbarelsens hela tema är, såsom beskrivande hur uppenbarelse är det som driver, motiverar och genomför hierarkisk aktivitet. Genom dessa uppenbarelsen blir den invigde lärjungen varse den uppgift han måste fylla och det steg mänskligheten närmast måste taga – genom någon av de grupper, varav mänskligheten såsom kollektiv är sammansatt. Dessa uppenbarelsen avser Viljans bruk i genomförandet av det gudomliga ändamålets evolutionsaspekt. I alla dessa uppenbaresepunkter är den andliga triaden inblandad, och varenda en av uppenbarelsen är – i ett stadigt crescendo av inlysning – resultatet av initiation.

Alla fem uppenbaresepunkterna förmedlas eller lämnar sitt intryck vid varje initiation, men skiljer sig mycket åt allt enligt den initiation som genomgås. Viljeaspekten används i ”heliggörandet” eller ”avskiljandet” icke endast vid andra initiationen utan vid dem alla och – i en särskild bemärkelse – vid sjätte initiationen, avgörandets initiation. Denna initiations symbol är de sexuddiga stjärnan. Det avgörande, den invigde därvid träffar, prövar honom med avseende på hans frihet från allt begär – en faktor, som genomsyrar hela den skapade världen. Frihet från denna kontroll anger insikten om Viljan såsom ett uttryck för offrandets lag.

Den kristna tolkningen av Guds Vilja och av offrandets innebörd bygger egentligen på människans avfall och på människans vägran att i det andliga livet se något annat än ointelligent underkastelse under den outgrundliga gudomliga [380] viljan. Den förutsätter även behovet av smärta och lidande i offrandet i bemärkelse av fullständigt avstående från allt som kan betraktas såsom gott och gagneligt, såsom önskvärt och glädjefullt. Denna föreställning om avfall har färgat hela framställningen av det som kristna teologer betraktat såsom Guds vilja. Denna fram-

ställning innefattar ofrånkomligen att en transcendent gudom påtvingat sin vilja och leder oundvikligen (ehuru helt och hållet utan beviskraft) till Kristi förskräckliga och symboliska död på korset och till den andliga människans smärtsamma och självupppoffrande liv. Kyrkan har meddelat mycken undervisning om nödvändigheten av att människans vilja underkastar sig den gudomliga viljan men meddelat mycket ringa undervisning eller ingen alls om det glädjefyllda bruket av Kristi Vilja, som finns inneboende i varje form och är på ett säreget sätt aktiv i mänskligheten och därför kan brukas med *glädje* och *förståelse*. Tanken att offrandet betyder lycka och ett glädjerikt förfarande att "heliggöra" begäret lyser med sin frånvaro. Teologerna varken begriper eller förstår och vägrar därför inse att energi, som inskränkts till och fängslats i emotionalvärlden, frigöres till att brukas i "upplyst" tjänande i andra världar.

Begreppet *substans* löper genom allt som här givits. Borttynandet av emotionalvärldens substans, den "genomlysta" substansens sammansmältning med andra världars substans, bruket av ljusets substans såsom ett medel för andlig förstörelse och införandet av den andliga triadens tre slag och kvaliteter av substans (för mänsklighetens frigörelse) framhålles aldrig. Likväl finns alla tre slagen av substans (mentala, buddhiska och atmiska) symboliserade för oss på korsfästelsens berg. Det finns även allmänt i evangeliernas symbolik långt djupare innebörder än de som uppfattats och studerats.

Här har jag emellertid kastat något ljus över denna andra uppenbarelsepunkt och mycket över annat sådant, som ni kan väl begrunda och betänka.

DEL IX

Mina bröder, ni skall finna det värdefullt att sammanfatta den mängd information jag givit rörande initiation. [381] Jag menar icke endast det som sagts i denna särskilda undervisning utan även det som sagts i de många böcker jag har skrivit. Enstaka uttalanden och intressanta detaljer har egentligen ingen större betydelse. Det är hela den allmänna bilden och insikten om den ställning initiationen har i evolutionens system, som borde sysselsätta er uppmärksamhet. I tidigare meddelad undervisning påpekade jag för er att meditation är en planetarisk teknik. På samma sätt kan *initiation betraktas såsom angivande en stegvis fortgående planetarisk fullkomning*, som markerar till exempel vart och ett av naturrikenas uppkomst. Initiation är förnämligast en serie i grader indelade steg eller uppvaknanden, som sätter människan i stånd att med tiden bli en medlem av eller ljuspunkt i Guds Rike. När ett tillräckligt antal av fjärde naturrikets medlemmar (i teknisk mening) genomgått initiationsprocessen, *då* kommer femte riket att träda i exoterisk manifestation. Metoden att göra detta hittills i överfysiska världar bestående rike till även en fysisk verklighet kommer snart att tillämpas, och beviset för detta är att – för första gången i historien – *gruppinitiation* förekommer. Dyliga kan nu förrättas, och det är för detta som Hierarkin i dag arbetar, vad aspiranter och lärjungar beträffar.

Jag vet att gruppinitiation måste vara ett svårt problem för er att begrunda. Många frågor måste naturligen uppstå. Kan till exempel en lärjunges fel hindra gruppen från att genomgå initiation? Svaret är: Nej. Att fel och brister förekommer hos medlemmarna av den grupp, som bereds för initiation, medför blott att dessa medlemmar *tillfälligt* utesluts ur gruppen, men det håller icke själva gruppen tillbaka. Gruppen skrider framåt genom dörren, när alla de nödvändiga utmönstringarna gjorts och även när gruppen – såsom en helhet och hos medlemmarna sinsemellan – utvecklat särskilda förmågor. Låt mig närmare ange, utan att jag ingår på detaljer, några av dessa förmågor:

1. Förmågan att blicka utåt och intresset av att se hur livet och skeendena inverkar *på mänskligheten*.

2. Den stadiga tendensen att decentralisera sig, så att det personliga jaget hanteras med ett riktigt sinne för proportioner [382] och icke betraktas såsom den härskande faktorn i det dagliga livet.

3. Såsom ett resultat av denna decentralisering växer aspiranten allt mer mot en fullare sammansmältning med gruppen. Han vet sig vara en oskiljaktig del av gruppen med allt vad ett dylikt förhållande innebär.

4. Han blir för var dag som går mer integrerad. Denna integration är av fyra slag:

a. Hans personlighet i sina olika delar integreras till en enda fungerande helhet.

b. Han uppnår ett bestämt förhållande till själen och blir därför en av själen genomlyst personlighet.

c. Såsom arbetare för mänskligheten svetsas han allt tätare samman med gruppen under skolning och blir en oskiljaktig del av den genom likheten i syften, andlig strävan och skolade tekniker.

d. Han integreras sakta i mänsklighetens själva hjärta. Detta sätter honom i förbindelse med Hierarkins Hjärta och – genom Hierarkin – kan energierna från Solens Hjärta nå honom.

5. Han visar tecken på en tilltagande sensitivitet för allt som är andligen esoteriskt (glöm ej att det finns esoterik, som icke är andlig utan avgjort sammanhänger med svart magi). Hans inre hörsel och seende öga föres snabbt i esoterisk fokus.

Detta är i korthet några av de förmågor den enskilde aspiranten utvecklar, och om ni studerar dem noga, inser ni att de är av grundläggande betydelse. Det är sammanslagningen av alla dessa förmågor i grupparbetet, som möjliggör för gruppen att söka initiation och träda in genom den dörr som sakta öppnas, varvid gruppen välkomnas av Dem Som befinner sig på den andra sidan.

En annan fråga, som med fog kan ställas, är denna: Måste gruppens alla medlemmar ha hunnit lika långt på lärjungaskapets väg eller kan de stå på sinsemellan olika [383] stadier av lärjungaskap eller initiation? Vad ni egentligen menar, när ni ställer denna fråga, är: Genomgår gruppen – sammansatt av individer såsom den är – samma initiation? Står alla dess medlemmar på exakt samma ståndpunkt i evolutionen? Ingalunda. En grupp bör vara (och är även) sammansatt av individer, som har kommit olika långt i utvecklingen. Några bereder sig för andra initiationen, andra skolar sig för tredje initiationen och ett fåtal kan vara redo för fjärde eller femte initiationen. Vilken initiation som skall genomgå vet *endast* lärjungen och hans Mästare, det angår icke själva gruppen. Mångfalden av de initiationer, för vilka medlemmarna bereder sig, tenderar att berika gruppens innehåll. Ju fler stråltyper, som verkar inom gruppen, av desto större värde blir dennas tjänande. Det är sammanförandet av grupper till förberedelse för initiation, som lett till den djupgående ändring i Hierarkins metoder som nu genomföres. En initiand arbetar i förstounde icke enbart under uppsikt av Mästaren för en särskild Ashram. Vissa av Mästarna (vanligen sådana Mästare som jag själv, vilka först nyligen genomgått femte initiationen) har utvalts att skola och undervisa aspiranter tillhörande alla strålarna ända till efter tredje initiationen, förklarings initiation.

Först då ingår lärjungen, den invigde, i den Ashram som Mästaren för hans stråle leder – någon av de högre Mästare som är knutna till de sju större Ashramerna. Om han är lärjunge i en Ashram, vars Mästare tillhör någon av de fyra underordnade strålarna, blir det denne Mästares uppgift att bereda honom för övergång till någon av de tre huvudstrålarna, som företräder de tre aspekterna. Dylika övergångar och omflyttningar sker hela tiden. När till exempel Mästaren R. åtog sig uppgiften att vara Mahachohan eller Civilisationsledare, omflyttades Hans Ashram från sjunde strålen, den ceremoniella ordningens, till tredje strålen, den aktiva intelligensens stråle. Flertalet av dem som genomgått andra initiationen och tredje initiationen överfördes med Honom enligt vad som kunde kallas en "särskild dispens", varvid övriga medlemmar av Hans Ashram blev kvar för handledning och skolning i tjänst under den Mästare Som efterträdde Honom såsom mittpunkten i sjunde strålens Ashram.

Ännu en fråga kunde med fog ställas: Vad har [384] gruppen för inställning under initiation, om de enskilda medlemmarna genomgår olika initiationer? Är gruppens integritet i fara? Under initiationsskedet är de inriktade på en fokuserad, koncentrerad och djup meditation, vari *den inre inställningen ägnas enbart Hierarkins begrepp*. Lärjungen sysselsätter sig vid denna tid

icke med den Ashram, varav han utgör en del, eller med några frågor om beskaffenheten av den Ashram, han nu inträder i såsom invigd – vare sig såsom invigd enligt de jordiska initiationerna eller, i de högre graderna, såsom invigd enligt Sirius-ordningen. Han är under de fyra första initiationerna i medvetenheten helt och hållet centrad på den större helhet, varav den Ashram han tillhör utgör en del. Han skänker Kristus, Hierarkins chef, sin uppmärksamhet, eftersom Denne är Initiator vid de två första initiationerna, vilka för neofyten alltid synes vara av den största betydelse. Efter tredje initiationen riktar han sin uppmärksamhet på denna ”besløjade Närvaro av vördnadsbjudande Makt, Som prövar hans lämplighet för arbete i Guds vilja”. Jag vill bedja er märka den säregna ordalydelsen ”arbete i Guds vilja” och minnas att denna Vilja, centrad eller fokuserad i Shamballa, är en av de stora grundenergierna. Den invigde har att lära sig arbeta i och genom denna Vilja. Om envar invigd i gruppen således är medveten om den initiation han härnäst skall genomgå, så utmönstrar han undermedvetet allt varsevara om yttre kontakter och står ensam, ehuru i gruppformation, inför den ene eller den andre av de båda Initiatorerna. Det inflöde av dynamisk energi, som genom användandet av initiationens stav kommer honom till del, blir gruppens arvedel och tjänar till att egga, integrera och samman-svetsa gruppen till förnyad aktivitet och djupare inre förening.

Något som ofta förbises, men som jag tidigare framhållit, är *det mentala sättet att förhålla sig till initiation*. Så mycken vikt har lagts vid Hierarkins kärleksegenskap, vid att den är yttringen av den andra av de tre gudomliga aspekterna, att den hierarkiska mentaliteten (om jag så får formulera mig) ofta glöms bort. Likväl är det en lag – som hänger nära samman med initiation – att ”den invigdes arbete utföres inom det universella intellektets begränsningssfär”. Jag [385] vill att ni skänker dessa ord lugn och mogen begrundan.

Planetlogos verkar – så vitt hans manifestation, Jorden, angår – från den kosmiska mentalvärlden. För att skapa en materievärld riktar Han Sin tanke från det som kan betraktas såsom de konkreta delarna av den kosmiska mentalvärlden. Hela förfarandet handlar om precipitation, konsolidering och instrålning.

Alla de initiationsprocesser lärjungen måste genomgå avser främst den högsta, inkarnerande Gudomens tanke. Denna tanke visar sig såsom viljan-till-det-goda. Lärjungens framåtskridande från en initiation till nästa innebär en steg för steg skeende uppenbarelse av det gudomliga Ändamålet, sådant detta kommer till uttryck genom den hierarkiska Planen och framvisar denna kärleksegenskap (viljan-till-det-goda), som skänker Ändamålet och Planen värme, dess magnetiska dragningskraft och helande, vilket är dess särskilt viktiga attribut. Man skulle kunna säga att Planetlogos’ Ändamål, sådant detta emanerar från Hans höga ställe *under inverkan av Hans vilja-till-det-goda*, är av frigörande natur.

Frigörelsens tema (som ligger till grund för alla initiationsprocesser) ligger dolt i Sanat Kumaras karmiska ansvarsåtaganden. Steg för steg, initiation för initiation, når den invigde fram till förståelse av frigörelsen. Först lär han sig att åstadkomma sin trefaldiga personlighets frigörelse. Sedan vidgas begreppet på samhöriga områden, alltmedan han söker bidra till medmänniskornas frigörelse. Senare deltar han i det frigörelseverk, som är förknippat med all sann hierarkisk strävan, och blir en ”aktiv del av en frigörande Ashram”. Vid de senare initiationerna och efter femte initiationen, uppenbarelsens initiation, ser han med ny klarhet några av de karmiska belastningar som lett Planetlogos till att skapa denna lidandets, sorgens, smärtans och kampens planet. Han inser då (och med glädje) att denna lilla planet väsentligen är unik till sitt ändamål och sina tekniker och att på den och inom den (om ni blott kunde tränga ner under ytan) [386] fortskrider ett stort frigörelseexperiment. Dettas främsta utförare och vetenskapliga genomförare är de ”intellektets söner som valde att bli människobarn och likväl för all evighet förblir Guds barn”: Dessa ”intellektets söner” utvaldes i detta avlägsna förflutna, vari det fjärde naturriket bildades, för att utöva frigörelsens vetenskap. Det ligger en verklig historisk och andligt esoterisk innebörd i Nya Testamentets ord ”Vi veta ju, att ännu i denna stund hela skapelsen samfällt suckar och vändas. Ty skapelsens trängtan sträcker sig efter Guds barns uppenbarelse.”

Paulus åsyftar här det planetariska ändamålet och Guds barns bestämda hävdande av att de – emedan de genomfört substansens, materiens och formens frigörelse och sålunda genom sin egen förklarade personlighet bevisat denna frigörelses möjlighet – bör belönas med att till sist få manifesteras såsom uttryck för gudomligheten. För detta ändamål och med detta mål i sikte inrättade de initiationens stora evolutionsprocess och frambragte därmed en kontinuitet av uppenbarelse och upplysning. Egentligen är det tidsskede, vari den slutliga initiationen genomgås, helt enkelt en alltmer intensiv, triumferande framvisning av alla förflutna erfarenheters och insikers ändamål. Det är den Ende Initiatorns uppfyllande av det första löfte som någonsin avlagts till ”intellektets söner”, när dessa ursprungligen inledde sitt frigörelseverk, och det är ”ett plötsligt framstrålning av individens härlighet och dennas förening vid initiationen med det helas härlighet”.

Dessa ideer kan ge er en ny uppfattning om initiation, och om ni kan tänka och reflektera rätt, skall de hjälpa er att i någon mån träda in i Guds tanke, varvid ni kan tränga in åtminstone på detta ”löftets område”, på vilket allt andligt hopp, all förväntan och den dynamiska avsikten bakom evolutionsprocessen beror. ”Initiationens salar” (för att ännu en gång tala i symboler), vari den invigde uppvisar sin förmåga av frigörelse, är det verkliga ”löftets land”. Hela berättelsen om det judiska folket bygger på en insikt om denna grundsanning. Judarna har emellertid förvrängt den till ett slags individuellt och rasligt habegär, vilket beror på rasens djupt liggande materialistiska [387] självskhet. De ger hela det eviga hoppet (som är det hopp alla intellektets söner hyser) en materiell och raslig förvrängd framställning och uppställer ett rent materiellt mål – att besätta land. Allt detta bygger i sin tur på den förmätenhet, den aggressivitet och den brist på verkligt perspektiv som är grunddrag hos det judiska folket, *trots många undantag*.

Det ”löftets område”, varpå den gudomliga tanken projiceras, riktas och fasthålls, trogen Planetologos’ igångsättande kraft, finns i kosmiska världar och förblir där oföränderligt. Det är detta, som håller Sanat Kumara kvar i Hans Rådskammare i Shamballa, varvid han troget bistår alla dessa levande varelser som genomgår frigörelse och alla dem som medverkar i frigörelseprocessen, ända tills ”den sista trötta pilgrimen funnit vägen hem”. Dessa medverkande är de människor som – alla och envar – till sist ”inom himmelens gårdar” och på initiationens ställe skall framvisa vad deras höga kallelse är för något. De skall bevisa för alla, som kan fatta vad det innebär, att de framvisat att de ”i fullt uttryck åter blivit vad de alltid varit”. Nu, när materiens slöjor avlagts, kan den inre härligheten skina fram och – när frigörelseverket är i färd med att avslutas – ”kan de vandra med härlighet i skapande värv”. Jag återger några ord, som Kristus använde (vid en initiation som förrättades för icke så länge sedan), när Han talade inför en grupp nyinvidga.

OM ANTYDNINGAR

Vi skall nu övergå till att begrunda de antydningar jag redan givit er. De är sju till antalet. Två av dem har jag redan behandlat. De är:

Första antydan. De förändringar, som genomförts i Hierarkin, har varit resultatet av det arbete lärjungarna i världen utfört.

Andra antydan. Människors planering i dag är ett av de första tecknen på viljeaspektens framträdande. [388]

Fem antydningar återstår att begrunda, och jag förtecknar dem här, icke i frågeform såsom de tidigare gavs, utan i sin ursprungliga ordalydelse. Jag vill bedja er att läsa igenom dem flera gånger med tankens koncentration och märka hur nära de hänger samman med varandra och hur de på initiationsprocessen kastar ett ljus, som är enastående, till sitt värde syntetiskt och upplysande. Såsom jag sagt er, kan de var och en tolkas på sju sätt, men vi skall för våra syften begränsa oss till att studera dem sådana de angår antagna lärjungar, det vill säga de lärjungar som arbetar i en Ashram och bereder sig för tjänande och för initiation.

Tredje antydan. Lärjungar i alla Ashramerna har i uppgift att samtidigt ”modifiera, kvalificera och anpassa den gudomliga planen”. Varför är detta så? Varför *påtvingas icke Planen*?

Fjärde antydan. Den invigde vet, eftersom han arbetar. Vad betyder denna antydan för er?

Femte antydan. Nyckeln till den riktiga tolkningen av en antydan ligger i dennas förbindelse med tanken på riktning i tid och rum.

Sjätte antydan. Lärjungen måste igenkänna den antydan som sammanhänger med den punkt i medvetenhetsutvecklingen *han själv* nått ... Min enda ansträngning består i att ange förhållandet mellan initiation och uppenbarelse.

Sjunde antydan. Ett av tecknen på beredskap för initiation är förmågan att se den expanderande och inklusiva helheten och att märka den lag som överskrids, när delen blir det hela.

I samband med den sjätte antydan påpekade jag att uppenbarelse – erhållen genom rätt inriktning och rätt tänkande – ingår i den invigdes skolning. Många som sålunda skolas fördröjer sitt framtidskridande genom att icke igenkänna uppenbarelsen, när denna ligger bortom deras andliga horisont.

Ni märker att antydningarna själva ofta handlar om vad en antydan är för något, eftersom en antydan egentligen och rätt betraktad är *fröet och grodden till en avsedd uppenbarelse*. Mästaren vet väl vilken uppenbarelse det är, [389] som kommer närmast i ordningen för lärjungen under skolning. Genom antydningar sätter han fröet till uppenbarelsen, men det återstår för lärjungen själv att upptäcka det som uppenbarelsen är avsedd att frambringa och att nära fröet, tills det blommar ut i uppenbarelsens skönhet.

I det jag söker klargöra dessa antydningar för er, gör jag icke det arbete ni borde göra. Det enda jag gör är egentligen att till ert gagn klart framställa de ideer, upplysningar och begrepp som redan finns i ert undermedvetna – ditförda genom meditation, studium och experimentellt undersökande levnadssätt. Sedan jag gjort detta, överlämnar jag till er att fortsätta ensamma och utan hjälp fram mot uppenbarelsens ögonblick. Ni talar om en serie initiationer, men Mästarna talar om en *serie uppenbarelser*, och Deras arbete med Sina lärjungar består i att bereda dem för uppenbarelse. Betänk, mina bröder, att uppenbarelsen är svår att mottaga och behålla – något som ofta förbises. Den är för lärjungens personlighet utmattande, men den är till intet gagn, såvida personligheten ej inser den. Den är ytterst stimulerande, och den invigde genomgår under en uppenbarelse tre stadier: Först kommer hänryckningens och den högsta insiktens stadium. Sedan följer mörker och nära nog förtvivlan, när uppenbarelsen bleknar och lärjungen finner att han åter måste vandra i världens allmänna ljus. Han vet nu vad som *är*, men det är här hans prövning ligger, ty han måste fortsätta, stödd på denna inre kunskap, men utan den eggelse uppenbarelsen först gav honom. Slutligen uppgår han så i sitt tjänande, i att hjälpa sina medmänniskor och leda dem mot *deras* nästa uppenbarelse, att upphetsningen och reaktionen faller i glömska. Då upptäcker han till sin överraskning att uppenbarelsen, närhelst han så vill – om den tjänar hans osjälviska intressen –, för alltid är hans. Begrunda detta.

Låt oss nu studera de återstående antydningarna:

Tredje antydan. ”Lärjungar i alla Ashramerna har i uppgift att samtidigt ’modifiera, kvalificera och anpassa den gudomliga planen’. Varför är detta så? Varför påtvingas icke Planen?” [390]

Ni märker genast att denna antydan hänger samman med den första. Ansvarstagandets begrepp ligger till grund för denna antydan, och i samband därmed vill jag påminna om att ansvarskänslan – ur den esoteriska vetenskapens synvinkel betraktad – är själens *första* och särskilt framträdande kännemärke. I den mån en lärjunge således är i kontakt med själen och blir en av själen genomlyst personlighet och följaktligen står under själens ledning, i samma mån åtar han sig den uppgift som i tredje antydan framläggs för honom. Förfarandet att ”modifiera, kvalificera och anpassa” tillämpas genom den intellektuellt fokuserade personligheten och befordras genom det konkreta intellektets förmåga att begripa. Denna process blir ett resul-

tat av själens aktivitet i dess egen värld och sammanhänger helt och hållet med den hierarkiska gruppavsikten och främjandet av den gudomliga Planen.

Lärjungens förmåga att uppfatta Planen skiftar naturligtvis enligt den nivå han nått i evolutionen. På lärjungaskapets mycket tidiga stadier är hans förmåga att ”modifiera, kvalificera och anpassa” verkligen ringa, men varje expansion av medvetenheten gör honom allt bättre skickad för detta arbete. Ni torde finna det intressant att ånyo studera den beskrivning av lärjungaskapets stadier som lämnats i *Lärjungaskap i den nya tidsåldern, volym I*. Ni torde märka att varje stadium (när det innebär en faktisk erfarenhet) möjliggör för lärjungen att allt klarare se Planen ur Ashramens synvinkel. Slutligen kommer den tid, då lärjungen tränger in i tingens innersta väsen och är Mästarens hjärta så nära att den hierarkiska planeringen blir något, i vilket han deltar och till vilket han lämnar sitt bidrag.

Två tankar bör här beaktas. För det första bör man inse att lärjungen enligt Lagen måste bemästra den andliga jämkningens konst och för det andra att de tre orden ”modifiera, kvalificera och anpassa” bestämt avser de tre världar, vari Planen måste manifesteras. Det finns två slags jämkning, mina bröder. Det finns den kompromiss, med vilken man av opportunitetsskäl når en uppgörelse, och denna tenderar vanligen att bli den minst önskvärda, den mest materiella och den lättaste. Det finns även den jämkning som leder beslutsfattandet (och [391] beslutsfattande ingår alltid i Planens främjande) i riktning mot det som gäller de andliga värdena och det som till sist medför det största goda för de flesta. Det är denna jämkningens konst, som lärjungen måste lära sig, ty man vinner intet med att påtvinga andliga värden. Den jämkning, som lärjungen gör bruk av, handlar om att göra avvägning mellan hans egen insikt om det stadium mänskligheten genomsnittligt står på och Mästarnas åsikt om vilka omedelbart genomförbara delar av planen som borde framläggas för och kunna uppfattas av alla.

En skolad och fungerande lärjunges värde för Ashramen ligger i hans förmåga att ”med Ashramen se” den verksamhet som fordras och tekniken och sättet för genomförandet av ännu ett utvecklingsskede inom den eviga planen. Till detta måste läggas lärjungens förståelse för den civilisation och den kultur han tillhör och ett begripande av det område, på vilket hans strävan måste ligga. Eftersom han är en verksam människa och ingår i livets stora panorama, kan han för Ashramen tolka vad han ser av utbredd ondska, vad han märker av mänsklighetens strävan efter det goda och de ordlösa massornas ”uppenbarande röst”. De förslag, han kan ställa om hur hierarkiska ideer kan omedelbart förvandlas till mänskliga ideal, är av vikt för Mästaren i hans Ashram. Hans värde på detta område för hierarkiskt arbete består i att han *icke* är en Mästare, att han med nödvändighet står i närmare kontakt med vanliga människor i dessas dagliga liv och att personligheter är området för hans aktiviteter, medan däremot Mästarna och de högre invigda arbetar med själar. När en lärjunge är en av själen verkligt genomlyst personlighet, kan han lämna Mästaren högst värdefullt bistånd. Det bör påpekas att det finns tre slags hierarkiska arbetare:

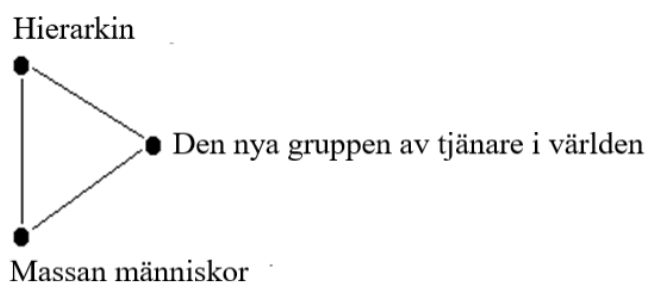
1. Själar, det vill säga de invigda som genomgått fjärde initiationen, avsägelsens initiation, och hos vilka själskroppen, kausalkroppen förstörts. De är Planens Väktare.
2. Av själen genomlysta personligheter. Detta är lärjungar, vilka genomgått någon av de tre första initiationerna och genom [392] vilka ”själarna” verkar i Planens utförande.
3. Intelligent aspiranter, som ännu icke är av själen genomlysta personligheter men som inser Planens nödvändighet och söker sina medmänniskors välfärd.

Den högsta gruppen formulerar Planen. Den andra gruppen ”modifierar, kvalificerar och anpassar” Planen efter samtida mänskliga förutsättningar och tryggar därmed Planens stegvis och stadigt fortskridande kontinuitet. Den tredje gruppen är de verksamma, som för ut planen till mänskligheten och söker göra den genomförbar, varvid de tar den andliga jämkningen till ledning, den jämkning som den andra gruppen framvisar.

De främsta handlande individerna är lärjungar, som uppfattar Planen och är andligen upplysta om de åtgärder de skall vidtaga för att modifiera Planen i mentalvärlden, så att mänskligheten godtar den på ett intelligent framåtskridande sätt och icke dynamiskt påtvingas den med de fördärvliga verkningar som därav följer. De åtar sig ansvaret för den behövliga jämkningen, ty det är *deras* ansvar och icke Mästarnas. Planens olika sidor – sådana dessa framläggs för dem i Ashramen – modifieras och omordnas sedan, så att Planen blir till en serie steg och icke något våldsamt nedslag av en ej insedd idé. Man kan säga att lärjungens andliga jämkande (som han gör, när han arbetar med Planen) förvandlar den grundläggande idén (genom mental modifiering) till ett godtagbart ideal.

När modifieringsprocessen är fullbordad, stiger idén – i form av ett ideal – ner i emotionalvärlden, känslornas värld. Där färgas den med den kvalitet som den arbetande lärjungen anser göra den bäst tilltalande för de människomassor han kanske arbetar med och i synnerhet för dem bland de intellektuella som är aspiranter.

I dag är det två kvaliteter som ”färgar” idealet för den kommande civilisation alla lärjungar arbetar för: frihet och andlig trygghet. Detta gäller även, om den som talar om trygghet utelämnar ordet ”andlig”. Det är likväl denna de söker. Senare framläggs idealet, ”*lämpligt modifierat och kvalificerat*”, för människorna [393] i fysiska världen, anpassas där till tänkandets olika områden, till de olika medvetenhetstyperna och till de nationer och grupper, med vilka den nya gruppen av tjänare i världen arbetar. Dess lägsta punkt tränger ner i människomassorna. Således har ni:

En rät linje av nedstigande kraft går från Mästarna till människornas led, och i den nya gruppen av tjänare i världen fullgöres uppgiften att ”modifiera, kvalificera och anpassa”. Misstag begås ofta, ty detta tredelade arbete är beroende av klar syn och balanserat omdöme, men arbetet fortskrider trots allt, och till sist framträder verkligen det som är en gudomlig idé såsom ett godtagat ideal och blir, när tiden är inne, medlet för hela människosläktets framåtskridande på evolutionens väg.

Fjärde antydning. ”Den invigde vet, eftersom han arbetar. Vad betyder denna antydning för er?”

Dessa fåtaliga ord beskriver evolutionens hela historia. Kristus uttryckte det i andra ord, när han sade, ”om någon vill göra Hans vilja, så skall han förstå”. Enligt den esoteriska lagen föregår görandet alltid kunskapen, emedan man vinner kunskapen genom experiment och erfarenhet. Lärjungen eller aspiranten arbetar alltid i mörkret, i synnerhet gör han det på [394] sina tidiga utvecklingsstadier, i det han följer en djupt liggande och dold instinkt för rätt verksamhet. Genom denna svåra och ihärdiga pliktuppfyllelse, först därtill manad av samvetet, eggad av sin vaknande själ och under Mästarens inflytande, vandrar han fram från mörker till ljus. Han upptäcker att lydnaden för sina andliga instinkter oundvikligen leder honom in i kunskapens rike och kunskapen – sedan den väl förvärvats – med tiden förvandlas till visdom. Han blir då en Mästare och vandrar icke längre i mörkret.

Aspiranter är vanligen förbittrade över de många cykler av mörker de synes få genomvandra. De klagar över svårigheten med att arbeta i mörkret och ingenstans se något ljus. De glömmer att förmågan att arbeta i mörkret eller i ljuset är en enda inneboende förmåga. Grunden därtill är att själen icke vet av något annat än *vara* och att ljus och mörker – för själen – är ett och

samma. Framför allt annat är det så att kunskapen erhålles genom medvetet experiment och att där ingen experimentverksamhet pågår, där kan heller ingen erfarenhet vinnas. Kunskapen är belöningen för båda dessa faktorer – en kunskap som ej är teoretisk utan är bevisad, faktisk och det intelligenta resultatet av hårt arbete. Den är även resultatet av ofta upplevd (rätt hanterad) nöd och andlig aning.

Det nyss sagda gäller den enskilde aspirantens liv och verk, när han söker lösa sin egen lägre naturs problem och bereder sig för det stadium, på vilket han blir en av själen genomlyst personlighet. Det gäller även den arbetande lärjungen, som söker kunskap och visdom, allt medan han efter bästa förmåga förverkligar den hierarkiska planen. Han måste nödtvunget experimentera och vinna praktisk erfarenhet. Han måste lära vad både framgång och misslyckande betyder och vilken kunskap, som därigenom kan vinnas. Kunskapen erhåller aspiranten först genom den kamp han får utkämpa, medan han vandrar framåt in i större och klarare ljus. Sedan får han den, när han (i det han söker uttrycka själen) lär att glömma sig själv för andras behov, när de efterfrågar det ljus och den kunskap han må äga. Visdom intar kunskapens plats, när i kampens, smärtans och [395] det hårda arbetets förvandlande eld aspiranten blir till den arbetande lärjungen och steg för steg upptas i Hierarkins led.

Det nyss sagda har andra och djupare innebörder, men jag har här visat er vägen till fullständigare kunskap. Den dolda betydelsen uppenbarar sig ofrånkomligt, när ni arbetar genom experiment och erfarenhet och från erfarenhet till ett framväxande uttryck för gudomligheten.

Femte antydning: "Nyckeln till den riktiga tolkningen av en antydning ligger i dennas förbindelse med tanken på riktning i tid och rum."

Mina bröder, jag undrar om ni kan inse att en antydning ej är en antydning, så länge den icke ger er *riktning* och kraft att gå framåt. En antydning är icke någon lämnad uppgift, något statiskt. Rätt behandlad, blir den det dynamiska, underförstådda nästa steget framåt på återvändandets väg. Det är *där* som orden "i tid och rum" får en mening. Något av det första, som lärjungen får lära sig, är att iakttaga den rätta tiden vad avser både hans eget experimentella andliga liv och det arbete han kanske utför i vardagslivet, under det han mottar hierarkiskt intryck. Detta är en av de svåraste läxorna att lära, i synnerhet på det stadium, där lärjungen lätt kan påverkas av impulsiv, emotional entusiasm. Detta är något människor tillhörande sjätte strålen, idealismens eller hängivenhetens stråle, har särskilt svårt att lära.

Under nybörjartiden gör lärjungar fler misstag rörande *tiden* än något annat slags misstag. Detta torde man naturligt befara, eftersom tid ej annat är än livet i det dagliga *skeendet*. Jag vill att ni märker ordet "skeendet", såsom det hänför sig till *löpande skeenden*. Tiden är intet annat än skeendenas eftervartannat, sådant detta registreras av den fysiska hjärnmedvetenheten. Dessa skeenden tenderar att utöva en överdriven, alltför stark verkan på lärjungen. När han emellertid kan tänka på skeenden såsom aspekter av tiden, börjar han utveckla icke endast en behövlig medvetenhetskontinuitet utan även ett sinne för proportioner, vilket får en stadgande och sund inverkan. De studerande [396] gör klokt i att taga fasta på orden "riktning i tid och rum" och bruka dem såsom en frötanke i meditation. På detta torde de ha mycket att vinna.

Man gör klokt i att minnas att "rummet är ett väsen" – såsom H.P.B. uttryckte det. När han så definierade rummet, gav han mänskligheten en av de viktigaste antydningar den någonsin erhållit. Insikten om detta väsens existens för med sig en praktisk förståelse av aforismen "i Honom är det, som vi leva och röra oss och äro till". Den förklarar nödvändigheten av den esoteriska läran om de planetariska centren och om världarna såsom medvetenhetstillstånd. Lärjungen börjar då studera sig själv i förhållande till detta "alltomslutande väsen", för att utröna den "riktning" från vilken de olika energierna kommer (de energier som ger honom kraft i livet och driver honom till handling) och stegvis vänja sig vid "var dessa kraftstationer och dessa strålande centra av ljus och kunskap är belägna, vilka grundats av den gudomliga skaparen och är livets källor och ljusets och kunskapens upphov". Sålunda har det uttryckts i de forntida arkivens uppteckningar, som jag ibland söker översätta för er.

Riktning. Tid. Rum. När lärjungen begrundar de begrepp dessa ord avser, börjar de ockulta uppgifterna få en ny och djupt esoterisk innebörd för honom. På två sätt kan lärjungen studera dessa ord (och det är för lärjungar jag skriver):

1. Såsom angivande den riktning i tid och rum, från vilken den drivande energin och den inlysande kärleken kan göra intryck på den mottagliga lärjungen.
2. Såsom angivande (återigen i tid och rum) den riktning, i vilken de energier lärjungen handhar måste gå, när han lär sig att samarbeta med och genomföra den hierarkiska Planen. Detta är den positiva, icke negativa sidan av dessa ords begrepp.

Lärjungen rör sig alltid i en värld av energier. Dessa träffar honom från många olika håll. Han måste lära vilka energier han skall avvisa och vilka han skall vara mottaglig för. Alla dessa energier rör sig i rummet och är i verkligheten rumväsendets livsaspekt. Alla är de bestämda av tidsfaktorn, som lärjungen [397] måste göra sig förtrogen med. Förfarandet göres ibland i motsatt riktning. Lärjungen lär sig att bruka energier – som han lokaliserar och finner i rummet – inom en fastställd tid och att sedan med sina egna omedelbara ansträngningar rikta dem rätt (genom ajnacentret) på arbetet och på gruppen, som står under hierarkiskt inflytande. Begrunda detta, ty i dessa ord ligger mycken inlysning dold.

De två återstående antydningarna skall jag behandla i mitt nästa meddelande, och då skall undervisningen om antydningarna avslutas. Undervisningen om formeln avslutades i den tidigare lämnade undervisningen, emedan tillräckligt då hade givits om dessa svårfattliga formler att tjäna undervisningssyftena under den kommande tidscykeln.

UPPENBARELSEPUNKTER

Vi har redan avhandlat två av uppenbarelsepunkterna och har således betraktat de två som avser de två första initiationerna. Dessa genomgås i respektive fysiska världen och emotional-världen. Vid andra initiationen börjar den invigde för första gången (ehuru i den mest elementära formen) taga viljeaspekten i bruk och – i den beskärda uppenbarelsen – tar han ett större steg mot tredje initiationen, förklaringens initiation. Detta avser personlighetens förklaring och befrielse från de tre världarnas förföriska fångelse. Nu står han inför denna stora övergångs-initiation och får möta den uppenbarelse som uttryckts för oss med följande ord:

Monaden är för Planetlogos vad tredje ögat är för människan.

Detta är gåtfulla ord och kan förstås endast om de sätts i samband med den närmast föregående uppenbarelsen, som handlar om viljan och offrandets Lag. Det bör ihåkommas att offrandets Lag (i sin förstörareaspekt) är den under andra initiationen, tredje initiationen och fjärde initiationen härskande.

1. Vid andra initiationen, dopets initiation, häves [398] emotionalkroppens kontroll. Denna offras på det att intuitionen, den högre motsvarigheten till den ”drivande längtan” (som den ibland kallas) må taga kontrollen.
2. Vid tredje initiationen, förklaringens initiation, häves personlighetens kontroll på det att intellektets son, själen, slutligen må träda i det konkreta och dittills styrande lägre intellektets ställe. Personligheten frigöres och blir blott ett verktyg för själen, och återigen sker detta genom offrandets lag.
3. Vid fjärde initiationen genomför förstörareaspekten av offrandets lag kausalkroppens, själskroppens, förstöring på det att den förenade av själen genomlysta personligheten må verka under direkt inspiration från den andliga triaden – monadens trefaldiga uttryck eller redskap.

Betydelsen av dessa ”skeenden av förstörelse, som frigör planetens fånge” (det vill säga den gudomliga, andliga människan), ligger däri att efter fjärde initiationen ändamålets ljus är den enda styrande faktorn i den invigdes karriär. Han inträder då på ett stadium, på vilket han stadigt

träder närmare det "centrum där Guds vilja är känd". Det är en elementär uppenbarelse av det gudomliga Ändamålet, som ges vid tredje initiationen. Endast första stadiet av detta gåtfulla alltomfattande Ändamål uppenbaras vid denna tid. De sex återstående initiationerna uppenbarar (för Mästaren) det allt inneslutande Ändamålet.

Tidigare sade jag er att de tre världarna bör betraktas i förhållande till Uppenbarelsepunkterna: förfarande, ställe, mål. Alla tre är till gagn, när vi betraktar den förestående uppenbarelsens natur.

Insikten om dessa uppenbarelsepunkter ingår automatiskt i två huvudsakliga förfaranden eller planerade processer:

1. Det förfarande som tillämpas, drivet av offrandets lag, som "förstör alla hinder, bryter ner alla spärrar och avlägsnar alla individuella [399] motstånd och sålunda frigör den invigde till att inträda i den kraftvirvel, vari han lär sig metoden för att handha den planetariska motsvarigheten till det han såsom individ övervunnit". Dessa ord skall noga studeras i samband med andra initiationen, tredje initiationen och fjärde initiationen.
2. Det förfarande som tillämpas vid de fem återstående initiationerna: I dessa initiationsprocesser sker ett "andligt upptagande av den invigde i det universella intellektets krets och cykel". Då "lyftes den invigde upp och frigöres på planetariska områden för strävan, på vilka viljan måste brukas såsom Monaden må rikta den".

Ni kan av det nyss sagda inse att hela denna högre undervisning nödvändigtvis måste förbli svårfattlig – beslöjad och skyddad till den invigdes värn och trygghet. Detta tvåfaldiga förfarande ifråga om det avgörande ögonblicket i var och en av initiationerna övervakas alltid synnerligen samvetsgrant. Det ögonblick, "vari den invigde, när han står på punkten inom triangeln och icke på kvadraten," ser (blixtnabbt) det stora inrättningsförfarande, som skall föra honom från den omedelbart förhandenvarande uppenbarelsepunkten vidare till den slutliga härligheten, måste skyddas och kommer alltid att skyddas.

Stället för denna särskilda uppenbarelsepunkt ligger i mentalvärlden. Genom att det konkreta, lägre intellektet och intellektets son inrätas med det abstrakta intellektet skapas en direkt kanal för seendet. Medlet för uppenbarelsen är vid denna initiation antahkarana, som snabbt bygges och således kan tillhandahålla förbindelseleden och den esoteriska synförmågan. Mottagningsverktyget är det tredje ögat som – för ett ögonblick – är tillfälligtvis avstängt från sin uppgift att rikta energi i fysiska världen och då blir ett stationärt mottagningsorgan, inåtvänt mot det högre ljuset. Hjässcentret medverkar därför, och det sker en andra inrätning mellan ajnacentret, hjässcentret och själskroppen. Allt detta sker vid en höjdpunkt under tredje initiationen. För första gången i sin individuella historia är den invigde fullständigt [400] inrätad och kan verka direkt genom hjässcentret till den andliga triadens högsta punkt. Där har ni alltså grunden till den förklarande härlighetens plötsliga inflöde.

Detta är initiationens *mål*, och förfarandets, ställets och målets triangel skapas, blir blixtnabbt till för att sedan – vid initiationsprocessens slut – tona bort, varvid den likväl efterlämnar en bestående, ny, andlig och instinktiv tendens till med monaden sammanhängande förnimmelse och livsuttryck.

Ni märker således hur denna information – genom att påpeka det tredje ögats inriktning under denna initiationsprocess och dess nya funktion i förhållande till monaden – kastar nytt ljus över monadens arbete. Detta tredje öga är nu mottagligt för ljus från den högsta källan, hejdar sig i sin utåtriktade aktivitet och verkar liksom en lins för ljusbrytningen och för uppnåendet av den inre syn som för den särskilda ståndpunkt i evolutionen som uppnåtts är den högsta möjliga. Allt detta innebär en aktivitet, som (utom vad gäller de högsta invigda) förblir mycket gåtfull. Ett studium av tredje ögats bruk vid tredje initiationen skall dock bringa klarhet i läran om att monaden för planetlogos är vad tredje ögat (i sin uppgift vid initiationen) är för lärjungen vid tredje gradens initiation.

Monaden är ljuskällan icke endast för människosläktet utan den är även *mottagaren av ljus från den trefaldiga solen*. Den är den lins, genom vilken Sollogos' ljus kan flöda till Planetlogos, varvid den bevarar och i detta ljus stadigt håller Planetlogos' syn, ändamål, vilja och skapande avsikt.

Mer i detta ämne får jag icke meddela er. Jag kan ge blott beslöjade antydningar och formulera för er vissa uttryck eller frötankar, som (om de betraktas och beaktas som sig bör) kommer att börja öva er förnimmelse och utveckla tredje ögat, sätta detta i stånd att omorientera sig och ändra sin funktion, när den rätta tiden och det riktiga avgörande tillfället är inne.

Jag har sagt er att dessa uppenbaresepunkter är grodden eller fröet till en viss åkallande makt. Detta gäller i synnerhet undervisningen om tredje ögat. Initiation är icke någon abstrakt, mystisk process, [401] som lärjungen får genomgå i någon av de högre världarna, icke något som lärjungen måste bli varse om endast gradvis, allteftersom vetskapen därom sipprar ner i dagsmedvetenheten. Detta sistnämnda må vara delvis sant om de två första initiationerna (vilka med avseende på Sirius är initiationer på tröskeln). Men alla de därefter följande initiationerna omfattar hela individen och "tre periodiska höljen", så att de medför en stadigt framväxande förening av dessa tre, en ökande reaktion på Världens Ljus och en förmåga att i fysiska hjärnan (om den invigde på grund av karma, eget beslut eller tjänande verkar i den fysiska kroppen) registrera det som genomgås. I denna registreringsprocess är tredje ögat aktivt inblandat. Alltifrån tredje initiationen är detta tredje öga föremål för utbildning och börjar fungera på de två sätt som närmast beskrives:

1. Det är (i viss mån) en motsvarighet till det konkreta intellektet med dettas förmåga att tolka omgivning och erfarenhet.
2. Det kan även fungera såsom en lins eller ljussamlare från de högre världarna.

Ni märker således den nya innebörd dessa ideer ger de tre stadier som beledsagar uppenbaresepunkterna: penetrationsstadiet, polarisationsstadiet och precipitationsstadiet. Jag överlämnar åt er att själva komma fram till de slutsatser som skall dragas, sedan ni studerat undervisningen såsom sig bör.

Den fjärde uppenbaresepunkten uttrycks i följande ord:

"Ändamålet är i sig blott en energi, som frigöres inom Shamballas Rådskammare. Där måste den taga gestalt."

Denna uppenbaresepunkt för den invigde till en av kontemplationens högsta punkter. Vi har här att göra med det plötsliga uppfattandet – vid fjärde initiationen, avsägelstens initiation – av ännu en fas av den gudomliga, bestämmande Viljan. Han har börjat igenkänna och tolka – om än på [402] ett elementärt sätt i jämförelse med det han vid nionde initiationen kommer att igenkänna – Viljans förstörareaspekt, när den yttrar sig genom offrandets lag. Nu kan han för första gången (såsom resultat av förstörelsen) börja fatta denna samma Viljas väsentliga byggande aspekt och uppskatta sin framtida uppgift såsom en skapande byggare. Jag vill påminna om att det byggande som här utföres icke är det slags byggande, som utmärker den andra gudomliga aspekten – Kärleken–Visdomen. Det är bestämt förbundet med det byggande den första aspekten, Ändamålet, Makten eller Viljan, utför. Det handlar om de processer som föregår det egentliga skapande byggandet, ritandet av blåkopiorna (om termen tillåts) "inom Shamballas gränser", där höga andliga Väsen måste uppgöra Sina planer. Detta är en process, som skiljer sig från den skapande byggnadsprocessen och sammanhänger med ett gåtfullt företag, som utföres enligt "sammansättandets lag".

Den energi, som brukas och som den invigde vid denna tid för första gången och mycket tillfälligt kontaktar, är den som Planetlogos brukar, när Han inom sin begränsningssfär samlar denna utomplanetariska substans, som stegvis måste användas, när varats och formernas värld skrider framåt enligt evolutionens lag. Det måste till exempel ihågkommas att de planetariska

formerna numera består av mycket högre slags substans än de i urtiden gjorde. Det måste ihågkommas även att en stor utmönstringsprocess ständigt pågår, beledsagad av en parallell *ersättningsprocess*. Det som förkastas och det som esoteriskt kastas ut såsom icke längre till gagn för Planetlogos' ändamål ersätts med det som "motsvarar Faderns ändamål". Det är detta begrepp som parodierats och förvrängts genom den kristna läran om det "ställföreträdande försoningslidandet". Denna föreställning växte fram på grundvalen av en sammanblandning mellan offrandets lag och sammansättandets lag och skedde på den tid, då varje förståelse av Faderns natur förblev ett högsta mysterium. Hela processen tolkades då enligt den första och högsta aspekten av den väsentliga treenigheten, varom människan ingenting visste, i stället för enligt den andra aspekten, den byggande, magnetiska aspekten, [403] Kärlekens aspekt. Vi är – om det blott allmänt kunde inses – i färd med att omtolka och omordna det som kan kallas "den lärobyggnad som ligger till grund för sambandet mellan kunskap och visdom". Detta innefattar förstörandet av gamla begrepp, såsom det om manifestationens treenighet, och sammansättandet av de nya och riktigare ideer som oundvikligen måste träda i de gamlas ställe, när utvecklandet av den första aspekten framläggs för den invigde på vägen. Genom vissa aktiviteter, som genomföres senare, kommer detta att gradvis sippra ner i mänsklighetens medvetenhet och kommer den nya världsreligionen att grundas på en djupare andlig uppfattning om Faderns aspekt eller livsaspekten i stället för den nu snabbt kristalliserande åskådningen om Sonens aspekt eller medvetenhetsaspekten.

Ni får här en ledtråd till den undervisning jag ofta meddelat er, den om att de högre andliga utvecklingsprocesserna medvetet måste lämna plats åt ett mycket högre slags uppfattning, för vilken vi ännu icke har någon beteckning. Ifråga om medvetenheten talar vi ständigt om initiation. Ifråga om denna nya process av samtidig uppfattning och tolkning brukar vi det tämligen vaga ordet "identifikation".

Den process, vari den invigde nu tillåts vara delaktig under och efter fjärde initiationen, avsägelsens initiation (som framställs för honom i en följd av uppenbaresepunkter), möjliggöres genom att han underkastat sig offrandets lag. Detta medför i sin tur att hans medvetenhet – genom flera utvecklingsstadier – börjar röna påverkan av sammansättandets lag. Detta är en lag, som jag hittills i min undervisning icke hänvisat till. Den invigde kan nu – genom uppenbarelse han rätt värderar och förstår – till sitt arbete med Planen och dess byggnadsteknik lägga en förmåga att arbeta med det gudomliga ändamålet och med de substanser (av eteriskt slag) och de energier som genomströmmar den kosmiska eterkroppen (de fyra högre världarna inom vår kosmiska fysiska värld) enligt en lag, som satts i verket av Fadern men som möjliggör Sonens byggnadsverksamhet, så att den helt och hållet överensstämmer med det gudomliga ändamålet. Denna process har ännu en sida, uppenbarad genom den uppenbaresepunkt som uppnås vid fjärde initiationen, nämligen att den allra högsta punkten i frigörelseprocessen då anges, [404] eftersom de energier som frigöres inom Shamballas Rådskammare är "den levande substans som är av ersättande natur och som göres tillgänglig för den framåtskridande ljuspunkten". Denna punkt i den gudomliga medvetenheten som (för våra ändamål) kan kallas Enheten, Människan, frigör i sin tur den substans, varav alla former bildats, och låter manifesteras den högre motsvarighet till denna substans som – för människans bruk – frigjorts i Shamballa. Detta är ett djupt mysterium, och jag fruktar att det icke är mig möjligt att klarare uttrycka dessa ideer. Men enligt motsvarighetens eller analogins lag kan den invigde gradvis nå fram till en riktig uppfattning om de här gällande innebörderna. Dessa uppenbaresepunkter utgår ur innebördernas värld, icke ur meningens värld, och frigör därigenom formerna i skenets värld. Ni har således i den här framlagda uppenbaresepunkten samma tre i följd tillämpade metoder för sanningsuppfattning som återfinns i alla dylika uppenbarelsor. Vilka är då dessa metoder?

Först och främst insikten om *en stor procedur*, som enligt sammansättandets lag måste svara för att utomplanetariska energier införes, allt eftersom varats och formens världars frigörelse åvägbringas av den andra gudomliga aspekten. Om denna procedur kan jag intet omtala för er.

Platsen eller *stället* för sammansättandets procedur har klargjorts. Det är i Shamballas Rådskammare. Men, mina bröder, jag vill rikta er uppmärksamhet på att namnet Shamballa blott är ett ord, som förmedlar idén om en väldig brännpunkt för energier, som Planetlogos sätter samman och samlar för att skapa en manifestation, som är ändamålsenlig för Hans i utveckling stadda avsikt och planetariska tjänande. *Målet* är lika klart: det består i att sätta samman det som i sig äger energier för frigörelse. Liksom frigörelsens vetenskap enligt den hierarkiska Planen är den teknik som brukas för frigörelsen av skenets värld, så frambringar – på en mycket högre nivå – sammansättandets lag [405] energins vetenskap, som avser den frigörelseprocess (i en betydelse ni omöjligt kan förstå) som inverkar på deras arbete som i meningens värld strävar efter frigörelse. Återigen ser ni hur allt detta sker på de tre stadierna penetration, polarisation och precipitation, ty det sammanhänger med sammansättandet av de frigörande energier som införts i vår begränsningssfär genom verksamheten av Väsen i Shamballa, Vilka kan penetrera in i utomplanetariska sfärer och sedan (inom Rådskammaren i Shamballa) fokusera de sålunda sammansatta energierna. De kan sedan precipitera dessa inom Hierarkins begränsningssfär och följaktligen påskynda frigörelseverket och föra energierna från den kosmiska fysiska världens högsta regioner ner till den grovfysiska manifestationens lägsta region.

Verktyget för denna process är intuitionens energi eller det rena förnuftets energi. Denna är den mentala kvalitet ”inom det universella intellektets begränsningssfär” som i tilltagande grad brukas av de högre invigda i arbetet med att sammansätta energier. Denna energi förnimmer det stadium frigörelsen nått i skenets värld, när Hierarkin tillämpar frigörelseenergierna. Den förnimmer även den kvalitet de nya energier som skall sammansättas måste äga och det stadium av aktivitet de måste ha uppnått.

Jag vill rikta er uppmärksamhet på att denna uppenbarelsespunkt sammanhänger med det rena förnuftets värld eller buddhivärlden. Denna är den lägsta av de kosmiska eteriska världarna. Den är därför en värld av ”övergående utsändning” – en värld, varifrån de nya och hopsatta energierna ”släpps lösa i de yttre formernas värld”. Denna process har i hög grad underlättats, sedan hela Hierarkin bytte sin uppehållsort (år 1925) från mentalvärldens högre regioner till buddhivärlden, varvid den möjliggjorde direkt och ohindrad mottagning av eterenergi. Detta är en av innebörderna av de ord vi läser i *Nya Testamentet* om att ”förlåten i templet rämnade i två stycken, uppifrån och ända ned” – ett symboliskt sätt att beskriva avslöjandet av en ohindrad kanal. Detta möjliggjordes av Kristus såsom [406] Avataren, verkande i samarbete med Mästaren Jesus, och det möjliggjordes även genom den ståndpunkt i evolutionen mänskligheten då hade uppnått.

Vi lämnar nu den femte uppenbarelsespunkten och betraktar den i vår nästa undervisning. Den har en oerhörd betydelse, ty den avser Viljans högsta aspekt och handlar om syntesen av de energier som hör till den mänskliga och övermänskliga evolutionens fem världar. Denna syntes föregår det arbete som utföres i de två högsta världarna, den gudomliga utvecklingens världar, och kommer i fokus och till sitt fulla uttryck vid sjätte initiationen, avgörandets initiation.

DEL X

I årtal har vi talat om gruppinitiation, och denna förblir ännu så länge ett olöst problem för er. Ordet ”gruppinitiation” används av Hierarkins Medlemmar endast med avseende på de två första initiationerna – initiationer på tröskeln ur Sirius-logens synvinkel betraktade. Efter dessa två förberedande tilldragelser når den invigde – vid och efter tredje initiationen – den punkt, där han ”genomgår initiation” med egen rätt (såsom uttrycket lyder), ty han kan nu betros med att icke begära något för särjaget. Hans personlighet har dämpats och anpassats till gruppförhållandena. I tilltagande grad manifesterar han sig såsom en av själen genomlyst personlighet, och antahkarana är snabbt i färd med att bildas och effektivt brukas. För att uttrycka det i andra ord: vad blir resultatet, när av själen genomlysta personligheter ökar i antal och uttryck

och tredje gradens invigda blir allt fler på Jorden? Tre stora skeenden inträffar med andlig och fokuserad avsikt. De pågår i dag, vilket är vad jag önskar att ni uppmärksammar. Det är denna *medvetna avsikt*, som skänker makt i varje lärjunges och invigds liv.

1. Gudsriket eller Själarnas rike, som kännetecknas av kärlekens makt och därför av kärlekens aura och utstrålning kraft, har bestämt förankrats på Jorden och genomtränger [407] fullt ut och med allt större effektivitet de tre världar som hör till det i egentlig mening mänskliga strävandet. Det har bland människorna alltid funnits utposter för detta rike, det har överallt i världen – i världsreligionerna eller i andra konstruktiva grupper – alltid funnits enskilda individer, som medvetet stått i förbindelse med sin själ och följaktligen i förbindelse med Hierarkin. Det har i varje land alltid funnits de som utvecklat och uttryckt kristusmedvetandet. Detta är kärleksfull förståelse och intelligent, levande tjänande, oavsett med vilka ord eller termer de uttryckte det oerhörda andliga skeende de var varse. Men med avseende på andelar av världsbefolkningen dominerar fjärde naturriket och icke Guds rike eller själarnas rike på varje tanke- och verksamhetsområde.

I dag, såsom resultat av ett andligt uppvaknande, som tog sin begynnelse år 1625 och lagt vikten på en mer utbredd allmän utbildning och på ett uppror mot påtvungen prästmakt, har utstrålningen från själarnas värld mycket intensifierats och är Gudsriket i färd med att bli en oskiljaktig del av det som kommer till uttryck i fysiska världen, och detta för första gången i mänsklighetens mycket långa historia.

Verkan av denna utstrålning eller magnetiska aura är nu så omfattande att vi ej längre behöver tala om rikets införande eller manifestation på Jorden. *Det är redan i färd med att manifesteras*, och dess aura blandas med mänsklighetens mentala aura, emotionala aura och eteriska aura. Att erkänna detta är det enda som behövs, men (och detta är en faktor som skall noteras) erkännandet hindras, tills själarnas rike kan tryggas för de trångsynta anspråk någon kyrka, religion eller organisation kan resa. Många kommer att påstå (såsom de alltid gjort) att man endast genom deras särskilda, separativa grupp kan vinna inträde i gudsriket. Gudsriket är *icke* kristet eller buddhistiskt, är ej särskilt samlat i någon viss världsreligion eller esoterisk organisation. Det är helt enkelt och enbart vad det säger sig vara: en vittomfattande och sammanhållen grupp av själgenomlysta individer, som utstrålar [408] kärlek och andlig avsikt, drivna av god vilja och rotade i och sprungna ur människoriket, liksom människoriket är rotat i och sprunget ur djurriket.

2. Antahkarana byggs nu av alla själgenomlysta personligheter (eller byggs omedvetet av alla dem som kämpar för att uppnå andlig orientering och resning) och är raskt i färd med att bli en stark kabel, sammansatt av alla de många trådarna av levande ljus, av medvetenhet och av liv. Dessa trådar är så förenade och sammantvinnade att ingen kan sant säga "min tråd" eller "min bro" eller "mitt antahkarana". Detta är vad de i okunnighet ofta gör. Alla av själen genomlysta personligheter skapar *det* mänskliga antahkaranat, som kommer att förena i ouplöslig enhet den andliga triadens tre aspekter eller energier och den av själen genomlysta personlighetens tre aspekter i de tre världarna. I framtiden kommer uttrycket "livet i de tre världarna" att falla ur bruk, och människor kommer att tala om "livet i det manifesterade gudsrikets fem världar". Tänk med dessa ord redan i dag, om ni kan, och börja något fatta innebörden av den sanning de rymmer. I den sköna österländska symboliken uttryckt är "suckarnas bro", som förenar djurvärlden med människornas värld och leder alla människor till tårarnas, veklagans, disciplinens och ensamhetens dal, raskt i färd med att ersättas av den strålade regnbågsbron, som byggs av de människor som söker det rena ljuset. "De färdas över bron in i det klara ljus som där väntar dem och för det strålade ljuset ner i människornas värld, varvid de uppenbarar själens nya rike. Själarna försvinner och endast själen synes."

3. Sedan följer den oerhörda händelse som alla av själen genomlysta bereder sig för – Hierarkins framträdande i det yttre. Denna grupp av befriade och fungerande själar kommer att framträda på Jorden såsom ett led i manifestationen i fysiska världen. Detta har jag

behandlat i en annan rad skrifter, varför jag icke här skall dryfta detta utförligare. Detta Rikes utposter [409] och förtrupp av lärjungar och invigda är redan här.

Hierarkins arbete eller utstrålande verksamhet är i dag mäktigare än någonsin förut i den mänskliga historien. Mästarna och Deras lärjungar (ledda av den tidens Världslärare) var fysiskt närvarande på Jorden i den tidiga atlantisepoken, och den strålning som utgick från Dem skyddade, vaktade och närde. Senare drog Sig Hierarkin tillbaka från synlig manifestation och fick mänskligheten enligt evolutionens lag klara sig själv och sålunda lära om vägen och anträda återvändandets väg genom individuella experiment och erfarenheter. Mästarna har (under denna långa mellantid) ej trätt fram för att kontakta mänskligheten i någon större skala eller i gruppsskala. Många av Deras längre komna lärjungar har emellertid framträtt i olika skeden och när så har behövts. Även Världsläraren har framträtt för att ange tonen för varje ny civilisation och för att uttrycka den försvinnande civilisationens resultat. Människor har därför fått ensamma finna vägen till Hierarkin. I tystnad har denna Hierarki väntat, tills antalet ”upplysta själar” blivit så stort att dessas åkallande vädjan och magnetiska utstrålning nått en styrka, som icke kunnat förnekas, den jämvikt som uppnåtts mellan gudsriket på Jorden och gudsriket i himmelen (för att bruka kristet uttryckssätt) medfört att ”portarna till återvändandets väg” kunnat öppnas och fritt samröre mellan fjärde naturriket och femte naturriket kunnat upprättas. Portarna (och jag talar alltjämt i symboler) är redan i färd med att öppnas och kommer snart att stå vidöppna, så att ”Människosonen, den fulländade Gudssonen” kan återvända till den plats – vår Jord – där han tidigare framvisade fulländad kärlek och fulländat tjänande. Men – såsom ni vet – kommer han denna gång icke ensam utan kommer beledsagad av Cheferna för vissa av Ashramerna liksom av en grupp skolade invigda och lärjungar.

Dessa tilldragelser sker *i dag* inför alla människors ögon, ehuru mycket av det som händer förblir något fullständigt [410] oinsett på stora områden av tankens värld och för många miljoner människor. Men, mina bröder, det finns tillräckligt många invigda och lärjungar, som vid denna tid arbetar i fysiska världen, för att det skall säkra ett så vitt utbrett erkännande att den mänskliga förväntans stadiga, följdriktiga väckande är tryggt. Begrunda detta och lär att överallt igenkänna den mänskliga förväntans yttringar och de klara tecken som visar att Hierarkin nalkas.

Dessa tre skeenden kommer även att visa er att, vad gäller större mängder människor och de två första initiationerna, det i dag och allt mer i framtiden behövs gruppinitiation. Det måste ihågkommas att, om dessa två första initiationer skall förrättas i fysiska världen av Kristus i Hans egenskap av Initiator, tidsfaktorn nödvändigtvis måste tagas med i beräkningen och att det således icke kommer att vara möjligt att antaga lärjungar enskilt till initiation. Initiationsformeln måste förestavas grupper, och detta har – såsom ni vet – nödvändiggjort drastiska förändringar i framställningen av aspiranternas och lärjungars skolning. Överallt ansluter sig människor till allehanda grupper och arbetar stadigt i grupper. Dessa kan betraktas såsom förberedande undervisning i gruppbildning och grupparbete. Bland dem som ingår i dessa många grupper – som verkar i varje land – finns de som ingår i de icke-fysiska grupper som Hierarkin överallt bildar på alla strålarna, i alla världar och under många olika astrologiska aspekter. En dylik grupp är den, till vilken ni fysiskt och överfysiskt är anslutna. Grupper liknande den ni tillhör är långt vanligare än ni inser. Alla Mästarna arbetar på liknande sätt vad gäller grupper som bereds för initiation.

Det är icke lätt att förmå aspiranter och lärjungar att verka i denna förberedande grupp-bildning och att göra detta till deras största livsintresse, ty de *måste* samtidigt fylla sina plikter mot familjen och samhället liksom sina yrkesplikter. Ingen av er hade erbjudits detta tillfälle, om ni icke hade förmått att leva detta dubbla liv. Jag vill att ni noga studerar bakgrunden [411] till detta nuvarande hierarkiska företag (jag hade sånär sagt ”vågstycke”) och göra er insats i det erforderliga förberedelsearbetet. Detta arbete består av två delar:

1. Den förberedelse för initiation ni själva gör såsom av själen genomlysta personligheter. Detta innefattar disciplinregler för personlighetlivet.
2. Förberedelse för Kristi återframträdande. Detta innefattar det tjänande av mänskligheten och Hierarkin ni utför i livet.

Sedan jag framställt dessa ideer om gruppinitiation, lämnar jag nu detta ämne och fortsätter att dryfta vårt studiums underordnade teman.

OM ANTYDNINGAR

Två antydningar återstår nu för oss att begrunda, och båda synes mycket enkla, när man läser dem första gången. De måste emellertid betraktas såsom yttrade i "initiationens salar" och därför såsom innehållande mycket som icke är omedelbart tydligt. Av en Mästare gjorda antydningar är aldrig självklara till sin innebörd. All skenbar enkelhet är en slöja kastad över en djupt dold sanning, och denna måste lärjungen söka. Detta utgör egendomligt nog del av den sjätte antydningens innehåll. Denna antydan gavs tidigare såsom följer:

Sjätte antydan. "Den nutida lärjungen måste igenkänna den antydan som sammanhänger med den punkt i medvetenhetsutvecklingen han själv nått ... Min enda ansträngning består i att ange förhållandet mellan initiation och uppenbarelse."

I det förflutna var det Mästaren, som kortfattat gav lärjungen den antydan Han ansåg lämplig för det omedelbara behovet. Beslut om vad en lärjunge behöver bygger på hans grad av förening med själen och på vad världen behöver vid denna tid, som kanske tvingande påkallar lärjungens tjänande. Antydan gavs vanligen utom något sammanhang. Lärjungen var tvungen att inse den för vad den var, därefter upptäcka dess mening och finna innebörden av dess anvisningar. På grund av den ståndpunkt i evolutionen [412] mänskligheten hade nått var antydan praktiskt taget alltid av mentalt slag och stimulerade intelligensen och stärkte intellektet, det mentala sökarljuset eller själen. Dylika antydningar lämnar nu ständigt mer framskridna lärjungar till aspiranter som är provlärjungar. De tjänar till att göra tänkandet klarare. De avlägsnar självbedräglighet och illusionens slöjor. De uppenbarar hur personligheten bör mentalt lösa det problem kontakten med själen utgör och ingår med nödvändighet i den process som sätter aspiranten i stånd att upprätta en förbindelse, som förenar själen med personligheten, dess redskap.

Men sedan släktet utvecklat intelligensens princip eller aspekt och nått sitt nuvarande förhållandevis höga stadium av mental förståelse och insikt, har det äldre förfarandet visat sig vara alltför enkelt och elementärt. Den nutida lärjungen hade ej varit betjänt av att Mästaren framställde en enda mental utsaga för honom. En dylik innebure ingen verklig utmaning. Den bleve något, om vilket lärjungen bleve tvungen att bruka urskillning rörande en inre aktivitet, men icke en faktor, som fordrade högre inlysning. På den äldre ståndpunkten gällde det att förstå och följa en antydan, och detta förde aspiranten närmare till att antagas i en Mästares Ashram. Det utvecklade den mentala utrustningen, skänkte ett bättre redskap för kontakt med själen och senare för tjänande. Huvudsaken var emellertid själskontakten, och antydan var vanligen av en rent personlig natur och avsåg de hämningar, oriktiga tolkningar och bristfälligheter som motverkar verklig själskontakt och utgör hinder för inträdet i en Ashram.

Hierarkin hade ställts inför faktum att tusentals aspiranter inkarnerat med mycket av detta grundläggande mentala arbete väl utfört och med en betydande själskontakt redan nöjaktigt upprättad. Den gamla metoden började därför visa sig gagnlös. Hela förfarandet var alltför enkelt och medförde intet prov på lärjungens intuition. Sedan man i hierarkiska kretsar insett detta, flyttade man hela ärendet från mentalvärlden till buddhivärlden eller det rena förnuftets värld. Detta ledde till att man övergav bruket av antydan såsom ett medel för mental utveckling och att man utarbetade ett nytt förfarande, varmed den [413] antydan som lämnas tjänar till att

framkalla intuitionen. Fordringarna skärptes följaktligen. Människors intellekt antog denna nya utmaning, och deras medvetenhet som stod i Hierarkins utkant och därmed näst i tur för ashramisk skolning erkändes nu såsom varande i grund och botten mentala med ökande sensitivitet för den förståelse intuitionen skänker. Man insåg i Hierarkins Ashramer att själens ljus allmänt sett börjat genomströmma fjärde naturrikets aura och att det fanns många tusen aspiranter, som var i färd med att utveckla förmågan att gensvara på ljuset från den andliga triaden. Mästarna vände därför sin uppmärksamhet bort från aspiranterna på provlärjungaskap för att låta dessa skolas av lärjungar i någon ashram och skänkte sin uppmärksamhet huvudsakligen dem på mentalstadiet som kunde känna sig dragna till triadens uttryck och energi och som icke enbart intresserade sig för uppgiften att nå kontakt med själen.

Det problem Hierarkin ställdes inför var intressant. Detta nya slags aspirant var mottaglig för tre slags ljus:

1. Substansens ljus eller det i personligheten inneboende ljuset.
2. Själens ljus, anpassat efter kärlekens ljus, som behärskar Hierarkin.
3. Triadens ljus, som är en aspekt av den andliga Viljan och som strömmar från Shamballa.

Det första, som aspiranten måste undervisas om, är därför att veta, utom varje *inre* gensägelse, var han står på återvändandets väg, som sträcker sig genom mentalvärlden in i buddhivärlden, och att han således befinner sig på den högre evolutionens väg. Jag brukar här orden symboliskt. Han måste veta vilket av de ljus, han är mottaglig för, han måste använda för att skrida ytterligare framåt. Skall personlighetens ljus skolas vid den punkt, där kontakt med själen nås, så att det lägre mentala blir uppenbarelsens sökarljus? Eller har den punkt nåtts, där själens ljus, som är kärlekens rena [414] energi, kan vändas mot allt liv och alla förhållanden i de tre världarna, så att lärjungen kan bli en av själen genomlyst personlighet och således få ingå i den för honom lämpliga Ashramen? Eller har han nått en ännu högre ståndpunkt, så att den andliga triadens ljus kan via antahkarana riktas på den av själen genomlysta personligheten?

Detta är de problem som den nutida aspiranten måste ställas inför, så att han själv måste upptäcka vilken antydan, som sammanhänger med hans egen högsta medvetenhetsnivå. Jag vill här bedja er minnas att medvetenhetsnivån icke nödvändigtvis är densamma som evolutionsnivån. En hög evolutionsnivå kan man nå omedvetet, och ofta är lärjungen ej verkligt varse vad han ÄR. Han måste bli medvetet varse exakt vilken nivå han nått, *innan* han kan verkligt veta vilket steg han närmast måste medvetet taga. På detta stadium får han sig visad en väldig sanningsbyggnad. Hans mentala uppfattning av dessa stadier och principer kan vara mycket verklig, men det tenderar att uppstå mycken förvirring, när det konkreta mentala alltför starkt dominerar (som det ofta gör). Det abstrakta mentala är likaledes aktivt, och det finns svaga tecken på att intuitionen och de högre kunskaps- och insiktssätten är verksamma. Lärjungen genomgår då det stadium, på vilket han tillgodogör sig allt han påträffar, söker bruk för allt han vet eller blott anar i sin ansträngning att gå framåt, att utveckla sin användbarhet och att träda igenom initiationens dörr.

Det är på detta stadium, som den nya skolningen i denna nya tidsålder av hierarkisk aktivitet tillämpas på den nutida lärjungen. Då han naturligt är en mental typ, utvecklar han snabbt ett riktigt sinne för proportioner och drivs därför genom ashramverksamheten och auran av den Ashram, han nu får arbeta i, att själv upptäcka den antydan eller beslöjade information som skall klargöra hans väg för honom. Han börjar förstå att det lägre mentala, med dess många differentieringar och dess komplicerade sätt att nalkas sanningen genom tabeller och analyser, visserligen är en fast grund att stå på men att *han ställs inför en djup enkelhet*. [415] Han inser att han måste själv finna den antydan (som hans egen uppsättning strålar döljer men även uppenbarar) som låter honom ersätta det lägre mentalas många komplexiteter med det rena förnuftet. Han måste brottas med denna enkelhets problem, med dess genomträngande makt och med dess snabba uppfattning av den väsentliga sanning som ligger till grund för många

sanningar. Han lär sig slutligen att använda intuitionen – med dess snabbhet och ofelbarhet – i stället för det mentals långsamma och mödosamma arbete, med dess bedräglighet, dess illusioner, dess villfarelser, dess dogmatism och dess separativa tänkande och kulturer. Han finner – såsom ett förberedande steg – de egna strålarnas beskaffenhet. Han börjar hålla isär intelligens, kärlek och det han teoretiskt vet viljan vara men vet att han ännu så länge icke har någon verklig erfarenhet av denna den högsta gudomliga aspekten. Den intelligens han utvecklar är erfarenhetens resultat och belöning. Även hans förståelse av kärleken, den andra gudomliga aspekten, är på experimentstadiet, och hans kunskap är icke tillförlitlig. Intelligensens och kärlekens (noga taget personlighetens och kärlekens) förenade uttryck kan bli möjligt först när viljeaspekten i någon mån börjar fungera.

Han måste därför finna en sanning, som för honom är en omedelbar nödvändighet. Mästaren säger honom icke vad den är. Han måste nu formulera sin egen antydan på grundvalen av den kunskap han förvärvat och den vision han uppfattat. Han måste sedan skrida till handling utgående från antydan, varvid han bedömer sina formuleringars riktighet efter det mått av ljus, av intuitiv uppfattning och av uppenbarelse som synes honom finnas tillgängligt i hans mental-medvetenhets innehåll. Dessa faktorer bör framträda, om hans formulering av ”sanningens antydan” ligger i linje med det steg som närmast är utstakat för honom. Vissa faktorer måste lärjungen således hålla i minnet, om han skall vara viss om den grund han står på och om han skall veta att den antydan, han tvingat fram ur virrvarret av osmält och oenhetligt vetande, är riktig och därför av livsviktig betydelse för honom. Dessa faktorer är:

1. Den antydan han bearbetar är för honom:
 - a. En sammanfattning eller förankrad tankeform av det slags visdom han kan ha förvärvat. Jag säger icke sammanfattning [416] av kunskap, mina bröder, ty visdom och kunskap är två vitt skilda saker.
 - b. Särskilt kännetecknad av hans stråles egenskap och således i överensstämmelse med hans normala, av stråltillhörigheten betingade utveckling. En antydan, som formulerats av en första strålens aspirant, kan till exempel sakna mening eller undervisningsvärde för en aspirant tillhörande tredje strålen och omvänt.
2. Den antydan han bearbetar tenderar alltid till att förenkla kunskapen, motivet, och således verksamheten.
 - a. Den utmärks av syntes.
 - b. Den inses fordra utövandet av intuitionen eller av det rena förnuftet. Detta är det som Patanjali betecknade såsom ”direkt kunskap”, okomplicerad och samtidigt i djup mening lärrik.
 - c. Den tolkas lättare med symboler än med ord eller formulerade meningar.
3. Den antydan han bearbetar leder ofrånkomligen till uppenbarelse eller in i det ljus som uppenbarar det steg han närmast skall taga, frigjort från ifrågasättanden och förvirringstillstånd. Dylika antydningar tillhör olika kategorier, som anger framåtskridande och uppnående, det vill säga:
 - a. Vissa preliminära antydningar avseende förberedelse för ashramiska relationer.
 - b. Andra avser det tjänande som den löftesbundne lärjungen genom sin själ åtagit sig och som hans personlighet måste klarlägga för sig och inse såsom förpliktande till ansvar.
 - c. Ännu andra handlar om byggandet av antahkarana, som förbinder den andliga triaden med den av själen genomlysta personligheten. En dylik antydan gav exempelvis en Mästare en gång en av sina lärjungar. Han sade: ”Lär att alla Ashramer befinner sig på antahkarana.” Det tog lärjungen drygt två år att utröna denna banala utsagas dolda innebörd. Kan ni göra det fortare?
 - d. Åter andra formulerade antydningar handlar om den särskilda initiationsprocess som lärjungen står inför. Det [417] är därför jag tidigare anmärkte att ett av mina bemödanden vid denna tid, vad gäller er såsom grupp, består i att ange förhållandet mellan initiation och

uppenbarelse. Ingen initiation är möjlig utan en föregående uppenbarelse, och likväl leder varje initiation till en följande uppenbarelse. Målet för varje initiation är en skänkt uppenbarelse. Likväl erhålls ingen initiation utan föregående självframkallad, icke skänkt uppenbarelse.

Låt mig här göra er vissa esoteriska ”antydningar”, som kanske ger er någon uppfattning om hur de begrepp är beskaffade som ni – såsom av själen genomlysta personligheter – måste lära er att formulera. Vi inleder med den som Mästaren gav och som nyss anfördes:

1. Alla Ashramer befinner sig på antahkarana.
2. I det ljuset skall vi skåda ljuset.
3. Den högre evolutionens väg föregås alltid av alla andra vägars förstörelse.
4. Guds Vilja förstör människors vilja, men båda behövs för det helas fullbordan.
5. Strålning och magnetism, åkallelse och gensvar är fyra aspekter av ett tvåfaldigt helt, och alla måste de utvecklas av den som tjänar.
6. De sju, de fyrtionio och det ena är blott ETT, och detta måste den invigde veta inom sig, så att han överger alla utom ett.
7. Lojaliteten måste ge vika för identifikationen, och ljuset smälter alltid samman med mörkret.

Dessa sju antydningar är alla sådana antydningar ni kan bruka, om ni bryr er om att göra det. De ligger inom räckhåll för er förmåga och torde kunna bidra mycket till er utveckling. Ni torde finna det vara av värde att tillämpa vad jag här har förklarat rörande den sjätte antydan om förståelsen av alla de andra och notera vilket framåtskridande ni gjort mot den uppenbarelse ni behöver.

Låt oss nu begrunda den sjunde antydan, som lyder såsom följer: [418]

Sjunde antydan. ”Ett av tecknen på beredskap för initiation är förmågan att se den expanderande och inklusiva helheten och att märka den lag som överskrids, när delen blir det hela.”

Denna mening är, med allt vad den innebär, mer än en antydan, ehuru den innefattar två antydningar av djup betydelse. Den är en utsaga, som till sin innebörd angår individen, gruppen, planeten och kosmos, och är den enda antydan av de många jag givit er i mina olika böcker och i denna mer detaljerade undervisning, som har en bestämd tillämpning för varje särskild initiation. Den kan för den invigde – oavsett vilken initiation han genomgår (från den lägsta till den högsta) – ange hans beredskap för att uppleva den medvetenhetsexpansion som varje initiation medför, hur den expanderande vision han då får erfara är beskaffad och den högre återspeglings av den Lag eller de Lagar som initiationen möjliggör för den invigde att fatta och därmed lämna bakom sig de lagar som dittills styrt hans handlande och bestämt den livserfarenhet han gjort. Dessa lagar fortsätter han nödvändigtvis, såsom medlem av människoriket, att lyda, men *hans medvetenhet* bestäms icke av dem utan börjar snabbt lyda en högre och en i mycket djupare mening andlig lag.

Några av denna sjunde antydans tydligare innebörder kunde det gagna oss att begrunda. Dess betydelse är emellertid något, som uppenbaras såsom resultat av initiation. Ni kan således inse att ett närmare studium och en väsentlig förståelse av den sjätte antydan normalt måste föregå varje verklig förståelse av denna slutliga antydan jag här givit er. Det behöver nog knappast sägas att det finns nio esoteriska tolkningar av denna sista antydan jag här givit er, då de motsvarar de nio initiationerna. I sitt såväl individuella som tonala och orkestrala ljuduttryck är denna mening bärare av information och inlysning även till Planetlogos, när den yttras under någon kosmisk initiation, som Planetlogos kan genomgå – vilket Han *nu* gör.

Denna antydan bearbetas i dag i hela mänsklighetens medvetenhet. Grunden därtill är att Sanat Kumaras fulländade [419] Personlighet – för närvarande fokuserad i Hans skapande strupcentrum, mänskligheten – vibrerar efter den orkestrala effekten av den formel som ur den

kosmiska synvinkeln är ett uttryck för denna antydning. Om detta behöver intet mera sägas, ty ni skulle ej kunna förstå det. Det gör icke heller jag, mina bröder, eftersom jag blott är en femte gradens invigd. Grunden till allt detta är att Planetlogos i denna särskilda världscykel är i färd med att genomgå en initiation, som kommer att flytta Hans fokus till det energicentrum som Hierarkin är. Sedan han uppnått denna fokus, kommer Han att genomgå den kosmiska initiation, för vilken Hans – skapande och magnetiska – planetariska arbete berett Honom. När Han i Sin Egen väsensnatur skrider framåt, är varje del av den kropp Han manifesterar, av den Personlighet Han uttrycker, inbegripen, med tonvikten på de bestämmande energier som verkar genom de två centra som vid denna tid är i allra högsta grad aktiva, det vill säga det centrum vi kallar människosläktet, vari intelligensens energi är fokuserad och är på ett avgörande sätt aktiv, och det centrum, där Guds kärlek framvisas, Hierarkin. I dessa två centra pågår en stor aktivitet och sker en livskraftig expansion eller utåtriktad rörelse.

Mina bröder, minns att initiation alltid innebär aktivitet, intelligent förståelse, fokuserad inställning, genomtänkt rörelse, bestämmande nya förbindelser och uppnåendet av en ny och större begränsningssfär i medvetenheten.

Låt mig förteckna de ledande och alldeles uppenbara slutsatser som innehålls i denna sjunde antydning och därvid påminna er om att varje särskild formulering, utsaga eller term endast är grunden till en ny och ytterligare förståelse. Varje slutsats som begripits är liksom en frötanke i en ordnad, koncentrerad och framgångsrik meditation. Det är gott att minnas att den invigde före och under varje initiation uppnått en mental inställning av yttersta koncentration. Denna spänningspunkt är något, varom ni ännu så länge vet blott föga, och likväl brukar ni lätt och ledigt orden ”meditation” och ”koncentration”. *För tillfället* och för att *skrida framåt* och samtidigt *lämna något bakom sig* blir den invigde en ”stillastående punkt av koncentrerad kontemplation”. Han står då inför [420] Initiatoren i en intensiv inre upptagenhet med betydelsearnas värld. Han skrider framåt igen, varvid han lämnar stillaståndet, *först efter att* initiationens stav har använts på honom. Hans förmåga att kontempera betydelse vilar på hans skolade förmåga att med lätthet röra sig i meningens värld (den viktiga uppgift ni alla står inför vid denna tid). Målet för de två första initiationerna är att sätta den invigde i stånd att leva i meningens värld. Målet för de därefter följande fyra initiationerna – fram till och med sjätte initiationen, avgörandets initiation – är att sätta honom i stånd att leva i betydelsearnas värld. Detta måste man noga ihågkomma, när man begrunder att den invigde tillfälligt står stilla i initiationens sal.

Här är de enskildheter som måste medvetet noteras i den antydning som nu behandlas. Var och en av dem höljer en djupare mening och förmedlar en mycket viktig esoterisk mening. Låt mig ännu en gång anföra denna antydning fullständigt:

”Ett av tecknen på beredskap för initiation är förmågan att se den expanderande och inklusiva helheten och att märka den lag som överskrids, när delen blir det hela.”

Denna utsaga lät jag föregås av orden ”enheten, individen, och delen betraktas alltid i förhållande till en expanderande och inklusiv helhet”. Låt oss betrakta denna utsaga i detalj:

1. *Tecknen på beredskap för initiation.* Mina bröder, vad är dessa tecken för något? Vilka tecken söker Mästaren, innan Han för Initiatoren föreställer Sin lärjunge? Är dessa tecken synliga i de tre kroppar som vardera hör till de tre världarna? Eller är dessa tecken synliga endast i den kropp som främst påverkas av den initiation som skall genomgå? Initiationen påverkar både medvetenheten och formen – varje initiation på sitt sätt, olikt de andra initiationernas. Skillnaden kommer sig av den inverkan det inflödande andliga livet och den gudomliga viljan utövar på de olika slagen av substans. Glöm ej att i detta solsystem allt vi vet [421] – även om de allra högsta tingen – är substantiella, emedan våra sju världar (om jag får upprepa detta grundfaktum) är de sju underavdelningarna av den kosmiska fysiska världen – ett faktum, som ofta glöms vid det lösliga bruket av ordet ”andlig”. Ännu en gång:

kan den invigde själv igenkänna och registrera tecknen på lämplighet? Alla dessa frågor är sådana ni måste besvara, innan ni kan gå vidare till djupare mening och betydelse.

2. *Förmåga att se den expanderande helheten.* Denna leder naturligt nog till slutsatsen att, från en begränsningspunkt betraktat, den invigde blir varse mer än han någonsin tidigare insett finnas och att han fattar detta ända fram till en annan begränsningspunkt. Således har ni:

a. Insikt om vad som uppnåtts i det förflutna, en insikt som leder till förväntan under tillfälligt stillastående.

b. Insikt om en dittills oanad förmåga att se det som dittills varit undandraget medveten registrering.

c. Insikt om ett slags expanderande rörelse, som ökar den invigdes synkrets och anger ett nytt område av både framtida erövring (från den medvetna kontrollens synpunkt betraktat) och tjänande. Denna insikt avslutar den passiva väntan och inleder en ny cykel av fördjupad hierarkisk aktivitet.

d. *Insikt om gränsen för den tillåtna medvetenhetsexpansionen* med samtidig insikt om att den vidgade omkrets för medvetenhet och aktivitet, den invigde plötsligt blivit varse, anger gränsen för en ännu vidare expansion. När den invigde sedan genomgått denna, kommer han att kunna fatta den verkliga betydelsen av ordet "helheten". Det ena området efter det andra i Hans Kropp, i Vilken "vi leva och röra oss och äro till". Den invigde beskåras då en vision – den må vara dunkel och avlägsen – av vad expansion betyder för Planetlogos – dessa områden för gudomlig aktivitet, vilka ligger utom vår planetariska begränsningssfär. För förståelsen av dessa områden [422] och för rörelsefriheten inom dem har den invigdes hela förflutna berett honom, och genom att utveckla de tre gudomliga aspekterna – intelligensen, kärleken och viljan – har lärjungen eller den invigde bildat det redskap och utvecklat de förmågor som skall sätta honom i stånd att på någon av de sju kosmiska vägarna förflytta sig ut till områden för solsystemiskt eller kosmiskt handlande. Dessa sju vägar har jag behandlat så långt det nu är möjligt i volym V av *En avhandling om de sju strålarna*.

e. *Förmågan att se ... den inklusiva helheten.* Detta är den praktiska sidan av den ovan nämnda verkligheten. Den invigde innefattar *medvetet* i sitt tänkande detta nya område för det gudomliga Livet, på vilket varje särskild initiation kan införa honom. Att se, att igenkänna och att registrera visionen och behålla expansionen i den egna medvetenheten räcker icke. Den invigde begriper faktum att han får ett område för tjänande som vidgats och vidgas och som han har utrustning och åtminstone potentiell kapacitet för. Han börjar förvärva förutsättningarna för att göra sin magnetiska aura tillräckligt inklusiv och brukbar inom det nya uppenbarelseområdet.

3. *Han märker den lag som överskrids.* Den enkla belysningen av detta kan här göras i de ordalag som återfinns i *En avhandling om kosmisk eld*. Såsom människa styrdes och bestämdes lärjungen av hushållningens kosmiska lag jämte dennas olika underordnade lagar, som verkar och bestämmer i den mänskliga evolutionens tre världar. Denna lag är den grundläggande lagen för naturen och för den naturliga, i utveckling stadda människan. Efter första initiationen lyder hon under attraktionens lag, som bär och brukar kärlekens energi, och även om hushållningens lag då upphävs, behåller den en vanestyrd kontroll över det vanebundna i formhöljerna, vilka nu brukas enligt attraktionslagen. Denna lag verkar inom människans medvetenhet och även inom de former som tjänar Hierarkin. Denna attraktionens lag är vad gäller själen en särskilt viktig lag.

Senare, efter fjärde initiationen, står lärjungen [423] i ökande grad under syntesens lag, som är den främsta lagen för anden i universum. Hans förmåga att omsluta ökar då snabbt, och hans varsevara kan (efter sjätte initiationen, avgörandets initiation) börja nå utomplanetarisk omfattning. Vad allt detta innebär kanske för er förståelse blott är teoretiskt. Dess

betydelse måste noga sökas, vilket ingalunda kommer att visa sig enkelt. Uppenbarelsen kommer dock, om ni studerar vad som i *En avhandling om kosmisk eld* sagts om dessa tre särskilt viktiga lagar.

4. *Delen blir helheten.* Denna utsaga markerar en fullbordan, och alla fullbordanden invigda får erfara är för dessa oväntade och till sin innebörd rent av häpnadsväckande. Det jag nu just yttrat avser jag ej att utveckla vidare. Orden ifråga är för genomsnittliga esoterik-studerande välkända men saknar likväl nödvändigtvis mening för dem. Vi brukar orden lättvindigt, och de blir bärare av oklart uppfattade avsikter. Icke desto mindre höljer och uttrycker de det mest oerhörda människans medvetenhet förmår uppleva, en upplevelse som ter sig alltmer storslagen under var och en av de allt högre initiationerna. Dessa ord betecknar sammanfattningsvis delaktighet i, medvetenhet om och medverkan i Planetlogos' tänkande och planering. Begrunda vikten av dessa ord och deras betydelse med avseende på människan.

Av denna kortfattade utläggning inser ni därför att var och en av dessa antydningar innehåller mer än ni kan ana eller föreställa er. Var och en av dem döljer djupast och innerst i sin betydelse fröet till en expanderande insikt. Håll alltid denna tanke i minnet, när ni söker uppfatta en esoterisk antydans betydelse och börjar draga riktiga slutsatser av den omhöljande symboliken.

UPPENBARELSEPUNKTER

Av den tidigare meddelade undervisningen har ni märkt att dessa uppenbarelsepunkter till karaktären väsentligen är planetariska, även om de – när ni först läser och begrundar dem – synes hänföra sig [424] till individen. Dessa uppenbarelsepunkter avser Hierarkin och dennas intelligenta uppfattning av den andra aspekten, kärleksaspekten. De är uttryck för de grundläggande insikter Visdomsmästarnas samfälliga grupp bestämt och medvetet inför på området för Sin medvetenhet. När denna del av Deras stora arbete genomföres, sammanfaller den ofta med de initiationsprocesser som tillämpas på invigda och lärjungar. Dessa blir då – om de kan nå den nödvändiga förståelsen – deltagare i denna stora hierarkiska aktivitet. Ni märker även att var och en av dessa uppenbarelsepunkter kan ges en sådan ordalydelse att insikt om grundläggande lag delges den studerande.

I dessa fem uppenbarelsepunkter har vi således uttrycket för fem hierarkiska lagar. Det är intressant inse att endast den första uppenbarelsepunkten har formulerats såsom en lag, som den vanliga människan kan begripa. Det är den lag som säger att "energi följer tanken" och att "ögat riktar denna energi". Människligheten har nått det stadium, där den kan begripa denna första uppenbarelsepunkt, och två faktorer har möjliggjort detta:

1. Denna lags formulering i ordalag avseende energi sammanföll med nutida vetenskapliga upptäckter, ty i dag erkänner man att allt som finns väsentligen är något slags energi.
2. Det oerhörda antalet av aspiranter, som genomgått eller var i färd med att genomgå första initiationen.

Ännu en gång: om ni stannar och tänker efter, kan ni inse att det är invokationens och evokationens processer som pågår.

Den andra, den tredje och den fjärde av uppenbarelsepunkterna bevaras alltså (i symbolisk mening) inom initiationens salar, och deras uttryck i fysiska världen – såsom begriplig lag – ligger alltså framför oss och får utredas i en tid som kommer. Den andra punkten skall snart kunna uttryckas i de tre världarna, eftersom människor sakta kommer till insikt om viljans natur och offrandets rätta plats [425] och egentliga verklighet i den gudomliga uppenbarelsplanen.

Den femte uppenbarelsepunkten lyder såsom följer:

"När de sju Strålarnas ljus blandas med den sjunde Strålens, då kan det översinnliga ljuset bli känt."

De slutsatser, som kan dragas av denna femte punkt, väcker vid första anblicken häpnad och fordrar omedelbart erkännande av de två faktorerna *tid* och *rum*. De betydelser, som ligger utsagda i denna punkt, kanske framstår klarare, om jag uttrycker yttrandet i andra ord och sålunda låter er så uppfatta betydelsen att ni förstår den. När alla strålarnas ljusenergi kan uttrycka sig genom sjunde strålen, då kan det gudomliga ljusets högsta aspekt tränga ner i fysiska världen. Denna utsaga måste tydligen vara mycket svår för er att fatta, men den är en utsaga om en grundläggande sanning.

I tidigare meddelad undervisning påpekade jag att ni för att fatta dessa uppenbarelsepunkters mening skall utgå från de tre begreppen *förfarande*, *ställe* och *mål* och att dessa tre – när ni väl fattat dem – i sin skönhet är klara och enkla. Det *förfarande*, som förutsätts för det ”översvinneliga ljusets” manifestation, tillämpas, när en syntesens övergångspunkt uppnås och de sju energierna blandas till en enda energi, ett enda Ljus. Dessa sju energier har alltid, samfällt, bildat det ”översvinneliga ljuset” på det gudomliga uttryckets högsta nivåer, men detta uppenbarande ljus finner sitt *ställe* först när sjunde strålen, den ceremoniella ordningens stråle, är aktiv och är i färd med att manifesteras i de tre världarna och således nödvändigtvis även i den sjunde världen, fysiska världen. En dylik manifestation kommer ofrånkomligen till stånd i tider av planetomfattande kris, när sjunde strålen är aktiv och vårdagjämningspunkten är i Vattumannens konstellation. En dylik förening av förhållanden sker nu, ty sjunde strålen är raskt i färd med att manifesteras och vårdagjämningspunkten *är* i Vattumannen, ty Vattumannens tidsålder är i sin första begynnelse. *Målet* för denna förening (som skett sex gånger under [426] femte rotrasens epok) är att åvägbringa inlysning och upprätta ordning på Jorden. Första tecknet på att dessa gudomliga avsikter kan genomföras var att den Nya Åkallelsen publicerades. Dennas makt är så stor att de rätta förhållandena *med nödvändighet* iakttogs, innan den kunde uttalas. Detta var första steget i det ”översvinneliga ljusets” planerade precipitation. Det andra steget blir att den Store Herren återframträder. Han kommer att verka såsom den lins, varigenom ljuset kan fokuseras på och anpassas till mänskligt behov. Raskt upprättas förhållanden, varigenom detta stora skeende, ljusets fördelning, blir möjligt. Kristus kan verka och verkar *nu* i atmavärlden och bär inom sig den stora Uppenbarelsespunkt jag uttryckt med orden ”Viljan är ett uttryck för offrandets lag”. Den åkallelse, som nu stiger upp från mänskligheten till det höga ställe, där Kristus dväljes, är för närvarande fokuserad eller uppstår i känslornas värld. Därför finner vi i skrifterna ordet om att vid tidsålderns slut ”alla folkens *begär*” skall komma. Den rörelse som för fram Honom utgår således – ur massans synvinkel från emotionalvärlden. Planerna för Hans ankomst uppgöres i denna världs högre motsvarighet, buddhivärlden eller det rena förnuftets värld.

Den kraft, som driver fram Hans ankomst, tillhandahålles av alla lärjungar och invigda. Den är därför en samfäll rörelse, bestämd av den önskan och den viljedrift som utgår från Hierarkin och mänskligheten i förening. Denna åkallelse kan följaktligen ej avslås. Ur astrologisk synvinkel betraktad är tiden gynnsam, i planetariskt hänseende förestår väldiga och avgörande händelser, eftersom Planetlogos genomgår en kosmisk initiation. Den energi, som frambringar ordning och som på magiskt vis förenar ande och materia (den sjunde strålens energi) organiserar redan mänskliga angelägenheter, och dessa tre stora i tid och rum sammanfallande skeenden möjliggör för sjunde strålens energier att nå en hög grad av samverkan och samarbete.

Resultatet blir att det bildas en direkt kanal för precipitation av ”översvinneligt ljus” i de tre världarna och att detta ljus [427] huvudsakligen fokuseras i fysiska världen. Sålunda åvägbringas den nya civilisationen och den nya världsordningen och möjliggöres det nya sättet att nalkas det gudomliga. Då kommer de första stegen mot skapandet av den ”nya himmelen och den nya jorden” att tagas. Ni behöver här noga skilja mellan symboler och fakta. Mer behöver jag här icke säga.

I vår betraktelse över denna femte uppenbarelsespunkt ges en fullständigare bild av processens tre etapper jag tidigare nämnde: penetration, polarisation, precipitation. I just denna uppen-

barelse ingår (den kosmiska fysiska världens) alla världar. Detta är i sig ovanligt. Hela förfarandet avser de förenade sju strålarnas *penetration* genom alla medvetenhetstillstånd, sådana dessa anges av de sju substantiella världarna. Detta måste ihågkommas, eftersom begreppet ”världar” är nästan ohjälpligt förknippat (och jag brukar detta ord avsiktligt) med föreställningen om materia eller substans. Detta är i grund och botten riktigt, men likväl *måste* betoningen ligga på medvetenhetsaspekten, sådan denna ger substansen form. Verkan av den penetration vi nu avhandlar består i de många olika slag av medvetenhet som uttrycker sig genom de sju slagen av substans. De förenade energierna penetrerar etapp efter etapp av medvetet varsevara. Icke desto mindre påverkar de endast de livsformer som instinktivt reagerar på deras inflytande. Den här beskrivna penetrationens betydelse ligger i dess fullständighet och i att genvägen på dessa förenade energier är avgjort snabbare och mer inklusivt än någonsin förut i planetens historia.

Således uppvisar penetrationsprocessen vid just denna tid tre etapper:

1. Den ursprungliga penetrationsakten, som sker ”inom det område som vaktas av de sju strålarnas Andar”. Därmed avses den till det yttersta drivna verksamhet som pågår i Shamballa och som nödvändiggör medverkan av Världens Herre och hela det Råd Han leder.
2. Uppnåendet av en polarisationspunkt. Den energiernas penetration [428] som förut erhållits når en fokuseringspunkt i mentalvärlden, och där åstadkommes – för en kort tid – en unik konsolideringsprocess och följaktligen högre grad av förening. Vid detta unika tillfälle i mänsklighetens historia tillägnar sig mänskligheten denna förmåga.

Jag undrar om ni inser hur viktigt detta yttrande är. *På grund av att* mänskligheten genomgått en stor reningsprocess och *på grund av att* det i dagens värld finns många aspiranter och lärjungar, har dessa penetrerande energier den verkan att de ofrånkomligen framkallar gensvar. De polariseras eller fokuseras i mentalvärlden. Även på grund av detta står envar, som är såväl mentalt centrad och kontrollerad som driven av aspiration, inför ett bjudande tillfälle. Detta tillfälle saknar motstycke i mänsklighetens historia och bygger även på vissa astrologiska förhållanden, som jag i denna undervisning även berört.

3. På grund av denna evolutionära beredskap, som tydligt framträder i mänsklighetens medvetenhet, fortsättes den energiernas penetration som redan nått en polarisationspunkt i mentalvärlden och blir resultatet därav att alla dessa energier *bestämt precipiteras* i fysiska världen, i grovfysisk materia. Denna precipitation är tydlig även i den vanliga mänsklighetens vanliga medvetenhet. Detta uttalande får ni utan vidare lita på. Beviset för dess sanning ligger i människors ökade mottaglighet för den vilja-till-det-goda som alla de sju strålarnas (det gudomliga ändamålets väktares) verksamhet främjar.

Mina bröder, vi lever i en tid av andlig kris. När en mänsklig kris och en andlig kris sammanfaller, inträder ett särskilt viktigt skede, då det yppas ett tillfälle och en möjlighet att fatta beslut i allmänmänskliga angelägenheter. Härav framgår hur utomordentligt viktig den nu innevarande tiden är. Allt jag nu kan göra är att rikta er uppmärksamhet på detta. Det är er sak att iakttaga och tolka det som för närvarande sker och att lägga märke till hur de energier, som precipiteras och penetrerar, kommer till uttryck för att ni skall kunna samarbeta, så långt er insikt [429] räcker, och sålunda främja att de erforderliga verkningarna alstras riktigt.

DEL XI

En av de faktorer (jag visst tidigare påpekat), som har motverkat en verklig förståelse av initiation, har varit de puerila och svaga tolkningar av denna som de olika ockulta grupperna torgfört. Jag har ofta önskat att H.P.B. (min första och tidigaste sekreterare) och de många, som tidigare undervisat om esoterisk sanning, icke hade nämnt något alls om initiation, Mästarna och den esoteriska Hierarkin. Mänskligheten var icke redo, och Hierarkin är *icke* sådan, som den framställts av nitiska teosofier och rosenkreuzare. Hierarkin har skildrats såsom en grupp

av ivriga individer, angelägna om att knyta lyckliga förbindelser med mänskligheten. Av dylikt är Hierarkins Medlemmar ej främst intresserade. Det viktigaste mål, varje Mästare för eller i en Ashram uppställt för Sig, är att Sanat Kumaras avsikter genomföres med framgång genom Hierarkins bemödande. Deras arbete är riktat på de framskridna tänkare inom mänskligheten som är förmögna att uppfatta Planen och penetrera ända till gränsen för hierarkiskt inflytande. Mästarna söker lärjungar inom världens intelligentsia, men De söker *icke* sådana bland dem som *efter sitt kynne* ingår i ockulta grupper och bland leden av de självbedragna hängivna som önskar samröre med någon Mästare. De söker sådana bland dem som intelligent älskar sina medmänniskor och som är fria från andlig äregirighet och självupphöjelse. De söker aldrig sådana bland dem som tjusas av föreställningen att Mästarna söker och älskar dem. Det förekommer att en människa egentligen saknar boklig kunskap om initiation men att hon – om hon älskar medmänniskorna och kan använda sitt intellekt till deras gagn – nog kommit initiationen närmare än de ockulta skolornas hängivna.

Dessa skolor har emellertid fyllt en väsentlig och viktig uppgift. De har gjort mänskligheten bekant med det allmänna begreppet initiation. De har därigenom uppställt ett eggande [430] mål, och de har följaktligen tjänat. Detta får icke glömmas. Det är egentligen icke individens fel att han förvrider och förvränger en sanning, som framställts för honom. Det är den ståndpunkt, han nått i evolutionen, som gör detta ofrånkomligt. Så snart en dylik ståndpunkt ges en förvrängd framställning, så att den ej vädjar till viljan att skrida framåt utan endast tjänar till att nära individens högmod och känslan av egen prestation, är den nödvändigtvis *icke* andlig.

I vår behandling av hela ämnet initiation vill jag bedja er att alltid hålla detta i minnet. Jag vill bedja er att söka det annorlunda artade och ej det vanliga sättet att betrakta detta mycket omtalade ämne. Jag vill bedja er att ifrågasätta allt som får er att personligen känna er vuxen initiationens fordringar och att söka det som leder er till att sätta in allt ni har av intuition och andlig insikt. Jag vill bedja er att avvisa allt som får er att känna er vara en hängiven anhängare av någon Mästares individualitet och som får er att känna att ni ingår i evolutionsvägens förtrupp. Jag vill i denna undervisning ge er ett nytt sätt att se på initiationsprocesserna och sålunda en ny uppmuntran till konstruktivt bemödande och till sunda förnufts sätt att förhålla sig till detta ämne. Mitt motiv för att göra detta gav jag er i den senaste undervisningen, när jag sade: "När en mänsklig kris och en andlig kris sammanfaller, inträder ett särskilt viktigt skede, då det yppas ett tillfälle och en möjlighet att fatta beslut i allmänmänskliga angelägenheter. Härav framgår hur utomordentligt viktig den nu innevarande tiden är." Jag föreslår därför att studera det problem initiationsprocessen utgör ur den synvinkel *penetration*, *polarisation* och *precipitation* erbjuder. De tre motsvarande begreppen är praktiskt användbara, om man rätt förstår dem. Jag ber er att begrunda dem med avseende på ert individuella sätt att nalkas Initiatoren. Det finns således två synvinklar, som behöver begrundas: den enskilde lärjungens och gruppens, och med gruppen menar vi den grupp, varav ni bör vara en oskiljaktig del (är ni det?). Låt oss alltså taga upp dessa ting till behandling och se vad vi kan lära av dem. Vad är det som penetrerar? Eller vad är det som ni såsom lärjungar söker penetrera? Var är ni polariserade? Och vad menar ni egentligen, när ni använder ordet "polariserad"? Vad är det som har [431] precipiterats, när ni har lyckats med penetrationsprocesserna eller när ni uppnått ett visst mått av polarisation? Undervisningen rymmer inslag som är av vikt, annars arbetar ni utan intelligent uppfattning och använder ord utan mening.

Initiation är väsentligen en *penetration* in på områden av gudomlig medvetenhet, vilka icke ligger inom en människas normala medvetenhetsfält. Lärjungen åstadkommer denna initiationens *penetration* genom att meditera med reflektion, utveckla en tolkande andlig förståelse och använda det skolade, till urskillning förmögna intellektet. Detta medför med tiden att hans medvetenhet stadgas på det nya medvetenhetsfältet, så att han *polariseras* där och kan intelligent arbeta från det slags medvetenhet och medvetna vision han uppnått. När han förmår göra detta och är varse de nya energier, med vilka han nu kan arbeta, inträder han på den etapp, på vilken

han kan *precipitera* dessa energier i det mänskliga tjänandets tre världar och sålunda bruka dem för den hierarkiska planens främjande. Dessa tre etapper av medveten aktivitet – penetration, polarisation och precipitation – är bestämda och insedda etapper i varje initiation med undantag för den första initiationen. Lärjungen ”tar himmelriket med storm” (såsom Skrifterna uttrycker det) och penetrerar därmed in på Initiatorns verksamhetsområde. Inom detta område för andligt och dynamiskt inflytande blir han polariserad med resultat, som betingas av den särskilda initiation han genomgår. Därifrån fortsätter han med uppgiften att precipitera de energier han kontaktat och lär sig hur han skall göra dem tillgängliga i sitt arbete för mänskligheten.

Samtidigt ”polariserar” Initiatorn den ”penetrerande” lärjungens energier och ”precipiterar” dem genom dennes hölje enligt gudomlighetens Vilja eller Ändamål. Den etapp, på vilken lärjungen framvisar det subjektiva *faktum* att han är en invigd, kallas penetrationsetappen. Den etapp, på vilken han står ansikte mot ansikte med

1. Närvarons Ängel, [432]
2. Initiatorn,
3. De initierande Mästarna,

kallas polarisationsetappen. När initiationsprocessen sedan är fullbordad och ”han återgår dit, varifrån han kom för att genomföra Planen”, inträder precipitationsetappen. Således pågår samtidigt två aktiviteter eller processer, det vill säga den som Initiatorn genomför och den som den framåtskridande invigde svarar för.

Sedan en lärjunge väl inträtt på initiationernas väg, befinner han sig – från och med andra initiationen till och med nionde initiationen – på någon av dessa etapper. Antingen penetrerar han in på nya områden av gudomligt varsevara och penetrerar djupt in i Guds Tanke eller lär han sig leva och verka från en ståndpunkt därinom, han uppnått och vi kallar polarisation, eller tjänar han till det yttersta av sin förmåga i det han precipiterar de energier som skall möjliggöra Gudsrikets manifestation i fysiska världen.

Varje invigd är själv en polariserad punkt av precipiterad energi. Varje invigd verkar från en känd polarisationspunkt, och hans huvudsakliga uppgift består i att precipitera energi för att energisera, stimulera och skapa det som erfordras på något visst område för omedelbar gudomlig verksamhet. Esoterisk lydnad är i verkligheten förmågan att arbeta med dessa energier i förhållande till Planen, även om blott en ringa del av Planen är känd för den invigde. Han ingår i en stor energifördelande grupp. Av det nyss sagda inser ni därför att dessa tre ord, vilkas begrepp vi begrundat, är särskilt viktiga nyckelord i det hierarkiska programmet. En av de uppgifter, som åligger en Mästare i samband med Hans lärjungar, består i att hjälpa dem genom att åstadkomma verksam polarisation och därav följande andlig stadga. Penetrationsetappen måste lärjungen utföra ensam och utan hjälp. Under polarisationsprocessen får hans Ashrams Mästare hjälpa. Precipitationsetappen består av tre delar:

1. Den del, vari ett förhållande upprättas mellan den invigde-lärjungen [433] och Initiatorn. Initiatorn fokuserar de nya och förmodligen oinsedda energierna inom Sig och upprättar genom dessa ett andligt samband med den nye invigde.
2. Den del, vari de energier, som Initiatorn överför till den invigdes aura, precipiteras av denne. Denna del föregås av en kortvarig inledande fas, vari den invigde polariserar de energier han mottar i just det centrum som vid en bestämd initiation är särskilt aktivt. Vid andra initiationen och tredje initiationen fokuserar han dem i hjärtcentret. Efter tredje initiationen fokuseras de i hjässcentret, men de precipiteras och fördelas genom panncentret, ajnacentret. Detta sistnämnda centrum är, såsom ni vet, själens redskap för riktande inom den av själen genomlysta personligheten.
3. Senare finner han att han till precipitationspunkt kan använda vilket centrum som helst, allt enligt vad det arbete eller den tjänst han skall utföra fordrar. En framskriden invigd arbetar emellertid från en polarisationspunkt inom själva Hierarkin, varvid han fördelar och

precipiterar energierna genom något därtill lämpligt centrum. När invigda arbetar med de undermännsliga rikena, använder de centren under diafragman mer än de invigda gör som arbetar i mänskligheten.

Den förste Initiatorn är, såsom ni vet, Själen, Närvarons Ängel, och penetrationsetappen omfattar den långa evolutionscykel, inom vilken Själen söker upprätta kontakt med och kontroll över personligheten. Polarisationssetappen omfattar den cykel, vari Själens kontroll stadgas och medvetet införes över den trefaldiga lägre människan. Precipitationsetappen förstås för vad den väsentligen är först när den andliga triadens energier kan föras genom antahkarana in i den av själen genomlysta personligheten. Vi har således:

1. Evolutionens väg . . . Penetrationsetappen. [434]
2. Lärjungaskapets väg . Polarisationssetappen.
3. Initiationernas väg . . Precipitationsetappen.

Dessa etapper framställs i dramatisk form under initiationsprocessen eller -insikten. Såsom ofta sagts er, handlar allt detta om bruket av energi och avser hela perioden för den skolning som energins fördelning förutsätter.

Initiation är i själva verket en process, vari den invigde undervisas om hur han arbetar med energi, hur han använder de skapande, attraherande och dynamiska energierna i enlighet med den hierarkiska Planen för att avvägbringa det planetariska ändamålets precipitation på manifestationens yttre fält. Ni säger måhända att det är föga nytt i detta, som jag nu omtalar för er, och detta är i viss mån sant, men icke helt och hållet.

Bruket av de tre begrepp, jag sökt utreda för er, inför emellertid en utomordentligt djup esoterisk uppfattning av de dolda mysterierna och av de andliga verkligheterna: uppfattningen av ett mål, mot vilket penetrationen måste göras; av ett nytt medvetenhetsområde, på vilket den invigde måste stadgas och polariseras; och resultatet – det dynamiska bruket av dittills okända energier. Dessa göres tillgängliga för den invigde, *emedan* han är invigd och måste fortsätta, så att han genomför så mycket av den hierarkiska Planen som uppenbarats honom alltifrån den *uppenbarelses*punkt han uppnått. De tre begreppen omfattar allt detta, och de tre motsvarande orden förmedlar i sin korthet de största andliga sanningar. De förmedlar en ökande förnimmelse av evigt livsuttryck, evig verksamhet och evig rörelse. Den invigde upptäcker sig vara en energipunkt i en ocean av energier – energier, som riktas av en grupp Levande Väsen, som verkar på grundvalen av bevisad odödlichkeit och som – tack vare Sitt livsuttryck – kan vara precipiterande energicentra enligt den gudomliga planen och det gudomliga Ändamålet.

Ordet "uppenbarelse" är ett ord, som den kristna kyrkans och de övriga stora världsreligionernas mystiker ofta missbrukat. Deras bruk av ordet är vanligen av självisk art, och det hithörande begreppet handlar om att uppenbarelsen är den belöning mystikern rättmätigt erhåller för sin kamp och sitt djupa sökande efter Gud. Det handlar om att detta sökande krönes med att Gud plötsligt uppenbaras [435] för honom, att Ängeln plötsligt talar, att hans sökande plötsligt synes vara över och att belöningen i uppenbarelsens form beskäres honom. Detta förfarande och skeende har i århundraden varit den vanliga formen, och hela tiden har föreställningen om Gud transcendent behärskat det religiösa tänkandet. Men den beskärda uppenbarelsen hör i verkligheten (ända fram till sjätte initiationen) samman med Gud immanent, med Gud i formen, med Gud i människohjärtat och med den beslöjade och dolda högsta Verklighet som ligger till grund för hela tillvaron och som för alltid är självmedveten medvetenhet. Uppenbarelsen är ett penetrationens framåtskridande in i Honom, i Vilken vi lever och rör oss och är till: först in i Hans Intellect, sedan in i Hans Hjärta och slutligen in i Hans Ändamål.

Uppenbarelsens verktyg för de två första initiationerna är Själen, varför första initiationen (alldeles riktigt) sägs vara uttrycket för människans egen inre gudomlighet. Detta är grunden till att dessa två första initiationer betraktas såsom "initiationer på tröskeln". Det är här som man bör beakta det arbete Kristus utför eller Den utför, Vilken i innevarande cykel är Hierarkins

Chef, som samarbetar med den invigdes Själ i Själens värld, mentalvärlden. Intellectets Son frigöres, och de högre initiationerna blir då möjliga. Därefter kan den invigde steg för steg möta den Ende Initiatoren ansikte mot ansikte och kan honom beskåras uppenbarelse av världssjälens, den planetariska medvetenheten – av det som Själens eller den individuella medvetenheten är en oskiljaktig del.

Efter sjätte initiationen, avgörandets initiation, börjar uppenbarelsen omriktas från den kosmiska fysiska världen till de i egentlig mening kosmiska världarna. Då växer en utvecklad visdom avseende Gud transcendent. Den invigde äger nu kunskap om Gud immanent inom den planetariska sfären och kan nu till kunskapen lägga visdom och lära sig att riktigt och med förståelse tolka det som uppenbaras honom steg för steg, alltmedan han visar att han är invigd. Efter sjätte initiationen börjar den invigde genom sin projicerade andliga medvetenhet penetrera in i kosmiska världar, där han kommer i beröring med dessförinnan oanade uppenbarelsen. Det jag vill få er att förstå kan måhända bäst uttryckas med följande ord, hämtade ur *Den Gamla Kommentaren*: [436]

”Det ljus, som skiner inom människans hjärta, upptäcker ljuset, och i dessa förenade ljus kommer uppenbarelsen. Det ljus som skiner inom själarnas heliga hierarki upptäcker dessa två uppenbarade ljus, och de uppenbarar ett tredje – uppenbarelsen av de högre tillstånd av vara som döljer och höljer ett *ljus*, som icke skapats inom planeten. De fyra ljusen uppenbarar ett högsta ljus, ett ljus som kommer från avstånd utom människans räckvidd. Likväl har alla dessa ljus uppenbarats, emedan ett ljus har brunnit – oföränderligt, tryggt – inom människohjärtat.”

Hela ämnet uppenbarelse är ljusets uppenbarelse, och detta innebär många olika tolkningar av ordet ”ljus”. Det avser upptäckten av de upplysta områden av vara som annars förblir okända och därför dolda. Vi alstrar ljus, vi brukar ljus, vi upptäcker större ljus, som tjänar till att uppenbara den Okände Guden för oss. Det är det ledande ljuset inom oss, som med tiden uppenbarar de starkare skinande ljus som inleder uppenbarelseprocessen. Mina bröder, jag talar i symboler, såsom ni kan väl förstå.

Mycket av det mänskliga tänkandet om religion ägnas kunskapens ljus. Grunden därtill är att det första ”stora belysta område”, som den invigde kan fatta, är ”Guds tankes krets”, sådan denna uttrycker sig i den planetariska medvetenhetens levande, aktiva tillstånd. Det finns i initiationsprocessen ett moment, vari den invigde blir varse – på ett sätt jag ej kan eller ej får förklara för er – ljuset, sådant det strålade fram, när det föregående solsystemet fullbordades. Detta ljus ger vi det oegentliga namnet ”intelligensens ljus”. Det är i verkligheten det ljus som anima mundi utstrålar. I denna den invigdes upplevelse läggs till detta ljus själarnas rikes ljus. Vid en senare initiation förekommer en uppenbarelsepunkt, där den invigde förnimmer och registrerar en bestämd uppenbarelse av ”den gudomliga Avsiktens ljus”, och detta sker på sådant sätt att den gudomliga tankens eller den gudomliga intelligensens ljus blir tillgängligt för denna ökade upplysning och insikt. När detta inträffar, uppnås ett tillstånd, vari intelligensen [437] och dennas olika faser, sådana han dittills erfarit dessa, sjunker ner under medvetenhetens tröskel och blir instinktiv, oförlorbar vana men icke längre någon viktigare sysselsättning. ”Kärlekens ljus”, som flödar ur Guds Hjärta (och vad gäller solsystemet ur Solens Hjärta), ersätter det ljus som dittills belyst hans väg. Vid denna uppenbarelsepunkt (återigen i symboliska ordalag) upprättar han för första gången ett trefaldigt ”belyst förhållande”: en triangel bestående av den andliga triadens ljus, av ett ljus som strålar fram ur ”Solens Hjärta” och av ett ljus som stadigt brinner från den kosmiska fysiska världen. När han penetrerat till de högre stadierna av initiationernas väg, har han skridit framåt in i ett ljus, som uppenbarats honom genom hans bruk av personlighetens trefaldiga ljus och själens trefaldiga ljus, vilka (i förening) utgör två stora ljus. När han åter skrider framåt, förenar han med dessa ljus den andliga triadens trefaldiga ljus, och alla dess ljus i förening uppenbarar ett ljus och flera ljus, som är utom-

planetariska.

Det nyss gjorda klarläggandet, om än symboliskt, är mycket lärorikt men kan rätt förstås endast av den som begriper grundförutsättningen att "ljus är substans" och "substans är energi". Jag har här sökt att i för er begripliga ord uttrycka något av det som sägs i *Regler för lärjungar*, en framställning, som den invigde får tillgå, medan han skrider vägen framåt och kommer till det avgörande stadium, där "han inser uppenbarelsen". Jag vill bedja er att noga tänka på dessa tre ord, emedan de avser uppfattandet av några sanningar, som det finns en tendens att glömma. Till exempel sanningen att uppenbarelse är uppenbarelsen av det *som alltid är närvarande*. Det är egentligen icke uppenbarelsen av något nytt och dittills okänt. För att säga detta på enklast möjliga vis: den invigde upptäcker att han kan förnimma mer än han någonsin visste finnas eller vara förnimbart men att han förnimmer endast något som alltid funnits. Han upptäcker att begränsningen ligger i honom själv och att han vandrar uppenbarelsens väg genom att upptäcka och överge sin egen personliga eller rättare sagt individuella begränsning.

Nästa ting som skall ihågkommas är att dessa begränsningar [438] har han förkastat under den stimulans han erhållit av invigningens stav, som Initiatorn använder. Jag vill bedja er minnas att denna stav är den stav för stimulerande ljus som Initiatorn projicerar med all dess ljusbärande energi på det centrum som vid en viss inkarnation särskilt uppmärksammas. Jag vill säga något även om en annan uppenbaresepunkt på initiationernas väg. Den inträffar när det ljus, den invigde alstrat eller mottagit, projiceras på det förflutna och det undermedvetna (såsom psykologerna oegentligt kallar det) uppenbaras för honom. Detta undermedvetna sätter honom i samband med alla de fyra naturrikena. Detta är en av de tidigaste faserna och föregår det penetrerande, fokuserade ljusets omriktande på utomplanetariska medvetenhetsområden. Den utgör en grundläggande uppenbarelse och har beskaflenheten av en "sammanfattande penetrationspunkt".

Mina bröder, jag strävar efter att – så långt jag förmår – meddela er någon undervisning om de uppenbaresepunkter, som Christos kommer att möjliggöra för mänskligheten att begripa, och söka ge er någon förståelse av hur det kunskapsljus, som hör planeten till, är beskaftat och vad det kärleksljus, som springer ur solen, har för egenskaper. Detta ingår i den undervisning Han kommer att göra något klarare för mänskligheten.

Mer om detta kan jag icke säga er. Det var dock nödvändigt för mig att tala om dessa ting, även om de för er framstår blott såsom symboler och liknelser. De hjälper er till en riktigare uppskattning av initiation.

I de planetariska och kosmiska processerna är den enskilde invigdes förvärv och framåtskridande av ringa vikt i det gudomliga livets väldiga plan. Kan ni begripa något av det jag menar, när jag säger att initiation är en planetarisk aktivitet, byggd på Planetlogos' liv och den ståndpunkt i andligt förvärv Sanat Kumara uppnått? Detta förvärv lyfter den invigde in i sig allt mer vidgande sfärer av "ljusbärande medvetenhet", och detta förmår honom att icke allenast välkomna ljusets uppenbarelsor utan även bli ett Ljusets Verktyg.

Detta är djupa mysterier, och ni kan ej förvänta er att fullt förstå dem. Många liv av kamp, tjänande och [439] framåtskridande ligger framför er, men uppenbarelsen är fullgod ersättning för allt den invigde måste utstå, allt medan han övervinner begränsningen. Målet för hela denna process har, vad den planetariska mänskligheten beträffar, sammanfattats i den femte uppenbaresepunktens ord: "När de sju Strålarnas ljus blandas med den sjunde Strålens, då kan det översvinneliga ljuset bli känt."

Översättning av Alice A. Baileys bok *Discipleship in the New Age*, volume II, ss. 349–439.

Noter

Sidan 9

”när hela det överfysiska arbetet har utförts på möjlighetens grund” – engelska originalets ”all the subjective work”, ”hela det subjektiva arbetet”, har här översatts med ”hela det överfysiska arbetet”. Arbetet i emotional, mental och ännu högre verklighet är för lärjungar icke nödvändigtvis subjektivt utan är det endast för de lärjungar av lägre grad, vilka ännu icke förvärvat objektiv medvetenhet i emotionalvärlden, mentalvärlden och kausalvärlden.

Sidan 14

”Initiation genomgås alltid på medvetenhetsnivåer högre [373] än de mentala,”

Med ”mental” menar A.A.B. ibland det mentala i trängre mening, det vill säga kausal-mentalvärldens (47) fyra lägre aggregationstillstånd (molekylarslagen 47:4-7) och dithörande medvetenhet och vilja, ibland hela kausal-mentalvärlden (47:1-7), alltså innefattande även de tre högre aggregationstillstånden (molekylarslagen 47:2,3 och atomslaget 47:1) med motsvarande medvetenhet och vilja. Det är alltså icke utan vidare givet att ”högre än det mentala” betyder högre än 47:4-7; det kan lika gärna betyda högre än även det kausala (47:1-3), alltså att initiation genomgås i lägst det essentiala (46). Intressant nog kan denna dubbeltydighet vara avsiktlig, enär fordringarna för lärjungaskap och initiation skärptes år 1925 i samband med att planethierarkin flyttade från kausalvärlden till essentialvärlden, så att ”medvetenhetsnivåer högre än de mentala” betyder ”lägst kausala” (det vill säga åtminstone 47:3) vad avser förhållandena före år 1925 och ”lägst essentiala” (åtminstone 46:7) vad avser förhållandena efter år 1925. Faktum är att första initiationen numera förutsätter av initianden åtminstone någon grad av medvetenhet i 46:7, andra initiationen på motsvarande sätt någon grad av medvetenhet i 46:6 och tredje initiationen någon grad av medvetenhet i 46:5. Givetvis måste initianden dessförinnan ha aktiverat högsta mentalmedvetenhet i trängre mening (47:4) och till betydande del även kausalmedvetenheten (47:3 för första initiationen och 47:2 för andra initiationen). Se för övrigt Laurencys *Livskunskap Ett* 3.3.3 (uppsatsen *Gnostiska symboler*, kapitel 3, stycke 3).

”Många av Mästarna arbetar utan någon grovfysisk eller ens eterisk mekanism, utan brukar något som kunde kallas ’en projektionspunkt’ inom ashramen.”

Engelska originaltexten lyder här ”many of the Masters work through no physical or etheric mechanism whatsoever,” vilket ordagrant betyder ”många av Mästarna arbetar utan någon som helst fysisk eller eterisk mekanism,” Återkommande brukar A.A.B. ordet ”physical”, ”fysisk”, att avse enbart det grovfysiska, alltså fysiska materiens tre lägsta aggregationstillstånd (gasformiga, flytande och fasta, 49:5-7), utan att beakta att fysiska materiens fyra högre aggregationstillstånd, de fyra eterna, 49:1-4, givetvis är lika mycket fysiska som de tre lägre aggregationstillstånden. Det enda logiskt försvarliga är att, såsom Laurency gör, kalla de tre lägre fysiska aggregationstillstånden ”grovfysiska” och det fyra högre ”fysisk-eteriska”. Alla sju solsystemvärldarna (43–49) är analogt sammansatta, var och en av dessa sju har sju aggregationstillstånd: tre lägre (grövre) molekylarslag (5-7), tre högre (finare) molekylarslag (2-4) och atomslaget (1) såsom det högsta (finaste – de atomer som är byggnadsmaterialet till denna världs hela molekylnateria av sex allt lägre slag, 2-7). Innebörden av det A.A.B. här säger är att somliga av 45-jagen (”Mästarna”) arbetar, utrustade med såväl grovfysiskt (49:5-7) som fysiskt-eteriskt (49:1-4) hölje, andra med intet annat fysiskt hölje än ett eteriskt (49:1-4) och åter andra utan något fysiskt hölje över huvud taget (49:1-7).

Sidan 16

”Denna vilja kan fullt utföra sitt verk först när viljans tre [378] aspekter – såsom exemplifierade i den andliga triadens tre punkter – alla använts i tur och ordning.”

Med ”den andliga triadens tre punkter” menas andratriadens tre enheter (45:4, 46:1, 47:1) jämte de tre slag av medvetenhet och vilja dessa tre är bärare av.

”Han inser att han måste intelligent verka för emotionalvärldens avskiljande från den gudomliga skapelsens sex världar.”

Med ”den gudomliga skapelsens sex världar” avses de sex av de sju solsystemvärldarna 43–49 som erhålles, när emotionalvärlden (48) räknas bort. Berättelsen i Bibelns Gamla testamente om att gud skapade ”himmel och jord” på sex dagar och sedan vilade på den sjunde är judarnas förvrängning av detta esoteriska faktum. Den ”gudomliga skapelsens sex världar” blev i deras förvanskade framställning ”de sex skapelsedagarna”.

Sidan 17

”tills antahkarana skapats och den andliga triaden och personligheten sålunda förbundits.”

Med den ”andliga triaden” menas, såsom tidigare sagts, andratriaden (45:4, 46:1, 47:1) Med ”personligheten” menas här förstatriaden (47:4, 48:1, 49:1), icke, såsom på andra ställen hos A.A.B., den inkarnerande, mindre delen av kausalhöljet, förstatriadens hölje. Läsaren göres uppmärksam på denna begreppssammanblandning, som hos A.A.B. icke är tillfällig utan återkommer på flera ställen i hennes böcker. Se *Ljusteknikens grunder, del sju* för fler exempel och grundligare utredning.

”Det är bruket av triadens tre energiuttryckningar i dessas förening och syntes, som gör det arbete, tjänarna i världen utför, effektivt.”

Med ”triaden” menas här andratriaden.

Sidan 18

”Begreppet *substans* löper genom allt som här givits.”

Ordet ”substans” betyder här detsamma som ordet ”materia”. Äldre tiders filosofer undvek att bruka ordet ”materia”, sade i stället ”substans”, eftersom en förvrängd moraluppfattning förknippade materien med det onda och anden med det goda. För att slippa anklagas för att stå i förbund med ondskans makter och kanske hamna på bålet väjde man alltså från bruket av ordet ”materia”.

Sidan 19

”Han integreras sakta i mänsklighetens själva hjärta. Detta sätter honom i förbindelse med Hierarkins Hjärta och – genom Hierarkin – kan energierna från Solens Hjärta nå honom.”

”Mänskligheten”, det vill säga de i medvetenhetsutvecklingen mest framskridna människomonaderna, bildar kollektivt ett planetariskt centrum, motsvarande den mänskliga individens strupcentrum. Planethierarkin är på motsvarande sätt vår planets hjärtcentrum och planetregeringen hjässcentret. För närmare utredning av dessa planetariska förhållanden se boken *Eterhöljet*, dennas avdelning *Tio: Eterhöljet i planetariska sammanhang*. Se även *Föreläsningar i högre sociologi*, andra serien; dessa föreläsningar finns publicerade på vår systemhemsida veidos.nu.

Sidan 20

”Planetlogos verkar – så vitt hans manifestation, Jorden, angår – från den kosmiska mentalvärlden. För att skapa en materievärld riktar Han Sin tanke från det som kan betraktas såsom de konkreta delarna av den kosmiska mentalvärlden. Hela förfarandet handlar om precipitation, konsolidering och instrålning.”

Med ”Planetlogos” menas egentligen det planetariska kollektivväsendet, bestående lägst av monader, som i evolutionen nått 46-jagets stadium. Det är således oriktigt att betrakta planet-

logos såsom en individ, en enda monad, även om planethärskaren såsom individ är den mest framskridna medlemmen av detta kollektiv. Missvisande är även att framställa planetens materiavärldar såsom skapelser av "planetlogos" i denna individuella bemärkelse, ty vår nuvarande planethärskare, Sanat Kumara, anlände till vår planet för omkring 22 miljoner år sedan, och förvisso existerade vår planets olika världar då sedan mycket länge.

Med "den kosmiska mentalvärlden" menas de sju atomvärldarna 29–35, med "de konkreta delarna av den kosmiska mentalvärlden" menas de fyra atomvärldarna 32–35.

Sidan 20

"Frigörelsens tema (som ligger till grund för alla initiationsprocesser) ligger dolt i Sanat Kumaras karmiska ansvarsåtaganden. Steg för steg, initiation för initiation, når den invigde fram till förståelse av frigörelsen. Först lär han sig att åstadkomma sin trefaldiga personlighets frigörelse." Ordet "frigöra" och dess avledningar, "frigörande" och "frigörelse" får här återge engelska originalets ord "redeem", "redemptive" och "redemption", som betyder "återköpa" eller "återlösa" och motsvarande avledningar, "återköp" eller "återlösning". Detta är termer som hör till den från verklighetskunskapen betraktad totalt urspårade kristna teologin, enligt vilken mänskligheten genom syndafallet hade blivit djävulens egendom och kunde återköpas ur denne potentats klor endast genom Kristi försoningsdöd på korset. I stället för att kasta hela denna teologi i den mentala soptunna, där den rätteligen hör hemma, utgick A.A.B. i sin framställning från den i försöket att ge den en annan tolkning för sin tids esoterikstuderande. Nyare generationer av esoterikstuderande, som föds och växer upp i den nya vattumanstidsåldern, torde stå allt mer främmande för teologiska resonemang, som bygger på de religioner som uppstod under Fiskarnas tidsålder.

"Vi veta ju, att ännu i denna stund hela skapelsen samfällt suckar och vändas. Ty skapelsens trängtan sträcker sig efter Guds barns uppenbarelse." Bibeln, Romarbrevet 8:22 och 23.

Sidan 21

"Paulus åsyftar här det planetariska ändamålet och Guds barns bestämda hävdande av att de – emedan de genomfört substansens, materiens och formens frigörelse och sålunda genom sin egen förklarade personlighet bevisat denna frigörelsens möjlighet – bör belönas med att till sist få manifesteras såsom uttryck för gudomligheten."

Ordet "förklarad" i uttrycket "förklarad personlighet" skall icke förstås i den vanliga innebörden utan i den teologiska särskilda betydelse som har med "Kristi förklaring" att göra och därmed enligt den gnostiska symboliken med tredje initiationen, genom vilken människan blir kausaljag. "Förklarad personlighet" betyder därmed kausaljagets fulla kontroll över förstatriaden och dennas höljen.

Sidan 25

"i Honom är det, som vi leva och röra oss och äro till" Bibeln, Apostlagärningarna 17:28.

Sidan 30

"Och se, då rämnade förlåten i templet i två stycken, uppifrån och ända ned," Bibeln, Matteusevangeliet 27:51. Även: "Då rämnade förlåten i templet i två stycken, uppifrån och ända ned." Markusevangeliet 15:38. "Och förlåten i templet rämnade mitt itu." Lukasevangeliet 23:45.

Sidan 34

"Han inser att han måste själv finna den antydan (som hans egen uppsättning strålar döljer men även uppenbarar) som låter honom ersätta det lägre mentalas många komplexiteter med det rena förnuftet."

Sidan 37

”Målet för de två första initiationerna är att sätta den invigde i stånd att leva i meningens värld. Målet för de därefter följande fyra initiationerna – fram till och med sjätte initiationen, avgörandets initiation – är att sätta honom i stånd att leva i betydelsearnas värld.”

”Betydelsearnas värld” är manifestalvärlden, värld 43. ”Meningens värld” är, såsom tidigare sagts, mentalvärlden i trängre mening, 47:4-7, alltså utan den högre delen, kausalvärlden (47:1-3). Vad gäller tredje initiationen, är värld 43 ett mycket avlägset mål. Denna initiations närmaste mål är att sätta den invigde i stånd att leva i essentialvärlden (46). Fjärde initiationens och femte initiationens närmaste mål är att sätta den invigde i stånd att leva fullt ut i respektive superessentialvärlden (värld 45) och submanifestalvärlden (värld 44). Först sjätte initiationen, som gör monaden till submanifestaljag, 44-jag, har till närmaste mål att sätta den invigde i stånd att leva i manifestalvärlden (värld 43), ”betydelsearnas värld”.

Sidan 38

”Den invigde begriper faktum att han får ett område för tjänande som vidgats och vidgas och som han har utrustning och åtminstone potentiell kapacitet för.”

Originalen säger ”...latent capacity”, alltså ”latent kapacitet”. Men det handlar icke om något som den invigde tidigare haft aktuellt och som sedan blivit latent, utan om något som han tidigare haft endast såsom potentiellt och som nu skall aktualiseras. Därav ”potentiell kapacitet” i vår svenska översättning. Läsaren torde uppmärksamma att A.A.B. återkommande sammanblandar potentialitetens och latensens begrepp. Potentialiteten avser det övermedvetna, latensen det undermedvetna.

”Såsom människa styrdes och bestämdes lärjungen av hushållningens kosmiska lag jämte dennas olika underordnade lagar, som verkar och bestämmer i den mänskliga evolutionens tre världar. Denna lag är den grundläggande lagen för naturen och för den naturliga, i utveckling stadda människan. Efter första initiationen lyder hon under attraktionens lag, som bär och brukar kärlekens energi, och även om hushållningens lag då upphävs, behåller den en vanestyrd kontroll över det vanebundna i formhöljerna, vilka nu brukas enligt attraktionslagen. Denna lag verkar inom människans medvetenhet och även inom de former som tjänar Hierarkin. Denna attraktionens lag är vad gäller själen en särskilt viktig lag.

Senare, efter fjärde initiationen, står lärjungen [423] i ökande grad under syntesens lag, som är den främsta lagen för anden i universum.”

Med hushållningens lag (engelska: the law of economy) menas de lagar monaden måste lyda för att rätt handha förstatriadens (47:4, 48:1, 49:1) energier, med attraktionens lag (the law of attraction) menas på analogt sätt de lagar monaden lyder, när den handhar andratriadens (45:4, 46:1, 47:1) energier och med syntesens lag menas de lagar monaden lyder, när den handhar tredjetriadens (43:4, 44:1, 45:1) energier.

Sidan 40

”Var och en av de fem uppenbarelsepunkterna anger för den invigde: förfarande, ställe och mål.” Detta sades på sidan 373.

”En dylik manifestation sker ofrånkomligen i tider av planetomfattande kris, när sjunde strålen är aktiv och vårdagjämningspunkten är i Vattumannens konstellation. En dylik förening av förhållanden sker nu, ty sjunde strålen är raskt i färd med att manifesteras och vårdagjämningspunkten är i Vattumannen, ty Vattumannens tidsålder är i sin första begynnelse.”

I engelska originalet till denna text står på två ställen ”the Sun is in Aquarius”, alltså att solen är i Vattumannen, en ledsam felskrivning, som beror på A.A.B.:s missuppfattning av sakförhållandet. Solen befinner sig i var och en av de tolv zodiakkonstellationerna, däribland Vattumannen, under en månad varje år. A.A.B.:s felskrivning har i vår översättning rättats till ”vår-

dagjämningspunkten är i Vattumannens zodiakkonstellation”.

”Den åkallelse, som nu stiger upp från mänskligheten till det höga ställe, där Kristus dväljes, är för närvarande fokuserad eller uppstår i känslornas värld. Därför finner vi i skrifterna ordet om att vid tidsålderns slut ’alla folkens *begär*’ skall komma.”

”Skrifterna” i fråga är den bok i Bibelns Gamla Testamente som tillskrivs profeten Haggai. I denna profetbok, i kapitel 2, vers 7 står i den gällande engelska bibelöversättningen: ”And I will shake all nations, and the desire of all nations shall come: and I will fill this house with glory, saith the Lord of hosts.” På svenska alltså: ”Och jag skall skaka alla nationer, och alla nationers begär skall komma; och jag skall fylla detta hus med härlighet, säger härskarornas Herre.” Somliga kristna teologer har tolkat ”alla nationers begär” (varvid ordet ”begär”, engelska ”desire”, skall uppfattas såsom singularis) såsom betydande ”den som alla nationer begär”, det vill säga den förväntade Kristus. Frågan är om grundtexten, antingen man anser denna vara det grekiska gamla testamentet, kallat Septuaginta, eller den motsvarande hebreiska texten, lämnar stöd åt den dylik tolkning.

Av svenska bibelöversättningar säger Gustaf V:s bibel, först utgiven 1917, på motsvarande ställe: ”och alla hednafolk skall jag komma att bäva, och så skola dyrbara håvor från alla hednafolk föras hit ; och jag skall fylla detta hus med härlighet, säger HERREN Sebaot (Haggai 2:8, med en mot engelska bibelöversättningen misstämmande versnumrering).

I den senaste svenska bibelöversättningen, Bibel 2000, lyder detta ställe: ”Jag skall skaka om alla folk, de skall komma hit med sina dyrbarheter, jag skall skänka härlighet åt detta hus, säger Herren Sebaot.” Haggaj 2:8 (I denna bibelöversättning har Haggai blivit Haggaj i överensstämmelse med hebreiskan men i avvikelse från grekiskan.)

Med ”detta hus” menas judarnas tempel i Jerusalem och med ”Herren Sebaot” menas judarnas stamgud Jaho eller Jahu (”Sebaot” är hebreiska för ”härskaror” eller ”härskarors”, varför ”Herren Sebaot” närmast betyder ”härskarornas herre”). Ordbruket ”dyrbara håvor” respektive ”dyrbarheter” och utsagorna om att dessa ting av ”alla folk” eller ”alla hednafolk” skall föras till judatempel utesluter den tolkning, enligt vilken Kristus – eller någon enskild person över huvud taget – avses. Nej, innebörden är alldeles krass, vilket klart framgår av den omedelbart följande versen: ”Ty mitt är silvret och mitt är guld, säger Herren Sebaot” (Gustaf V:s bibel, Haggai 2:9) eller ”Mitt är silvret, mitt är guld. Så talar Herren Sebaot.” (Bibel 2000, Haggaj 2:9).

Gamla testamentets grekiska text, den så kallade Septuaginta, vilken enligt H.P. Blavatsky är originaltexten, säger på motsvarande ställe: καὶ συσσειώ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἥξει τὰ ἐκλεκτὰ πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ πλήσω τὸν οἶκον τοῦτον δόξης, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Alltså ”och jag skall skaka alla folken och alla folkens utvalda ting skall komma, och jag skall fylla detta hus med härlighet, säger den allsmäktige Herren.” Och icke heller denna grekiska urtext lämnar oss i tvivelsmål om vad är för slags utvalda ting, som skall komma från alla hednafolken till judarnas tempel, ty det klargöres i den närmast följande versen, Haggai 2:8: ἐμὸν τὸ ἀργύριον καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, alltså ”Mitt är silvret och mitt är guld, säger den allsmäktige Herren.”

Denna felslagna tolkning av en gammaltestamentlig ”profetia” till att syfta på Kristi återuppträdande får skyllas på A.A.B. och hennes bakgrund som kristen missionär, icke på D.K.

”Den energi, som frambringar ordning och som på magiskt vis förenar ande och materia (den sjunde strålens energi) organiserar redan mänskliga angelägenheter, och dessa tre stora i tid och rum sammanfallande ... Resultatet blir att det bildas en direkt kanal för precipitation av ’översvinnligt ljus’ i de tre världarna och att detta ljus [427] huvudsakligen fokuseras i fysiska världen.”

”förenar ande och materia” betyder direkt överföring av energi från högsta solsystemvärlden, manifestalvärlden, värld 43 (”ande”), till lägsta solsystemvärlden, fysiska världen, värld 49 (”materia”). Med ”översvinneligt ljus” (engelska: light supernal) menas 43-energier.

Sidan 43

”Lärjungen ’tar himmelriket med storm’ (såsom Skrifterna uttrycker det)”. ”Skrifterna” ifråga är Bibelns Matteusevangelium 11:12, där det står: ”Och från Johannes Döparens dagar intill denna stund tränger himmelriket fram med storm, och människor storma fram och rycka det till sig.” Lukasevangeliet 16:16 säger något snarlikt: ”Lagen och profeterna hava haft sin tid intill Johannes. Sedan dess förkunnas evangelium om Guds rike, och var man vill storma dit in.”

Om hur dessa föregivna Jesus-ord rätteligen bör tolkas har teologerna aldrig kunnat enas, icke ens om huruvida evangeliernas Jesus uttrycker sitt gillande eller ogillande av detta framstormande in i himmelriket. Stället i Lukasevangeliet tyder på ogillande och förkastande, ty den följande versen (Lukas 16:17) lyder: ”Men snarare kunna himmel och jord förgås, än enda prick av lagen kan falla bort.”

Sidan 44

”Den förste Initiatorn är, såsom ni vet, Själén, Närvarons Ängel, och penetrationsetappen omfattar den långa evolutionscykel, inom vilken Själén söker upprätta kontakt med och kontroll över personligheten. Polarisationssetappen omfattar den cykel, vari Själéns kontroll stadgas och medvetet införes över den trefaldiga lägre människan. Precipitationsetappen förstås för vad den väsentligen är först när den andliga triadens energier kan föras genom antahkarana in i den av själen genomlysta personligheten.”

I detta textavsnitt används ordet ”Själén” i två vitt skilda betydelser. Med ”Själén, Närvarons Ängel” avses Augoeides, den monad tillhörande devaevolutionen som övervakar människomonadens evolution genom hela människoriket, människans ”skyddsängel”, om man så vill kalla detta väsen. I formuleringen ”Själén söker upprätta kontakt med och kontroll över personligheten” kan ”Själén” avse Augoeides endast vad gäller ”upprätta kontakt med personligheten”, det vill säga med människomonaden i förstatriaden, däremot icke vad gäller ”upprätta kontroll över personligheten”, ty det skulle strida mot frihetslagen; ingen monad får enligt lagen kontrollera någon annan monad, och Augoeides gör det naturligtvis icke heller. Vad som avses med att ”Själén söker upprätta ... kontroll över personligheten”, är att människomonaden, i den mån denna kan självmedvetet uppehålla sig i sitt kausalhölje och därmed vara ”själén”, därifrån söker upprätta kontroll över sin förstatriad och sina inkarnationshöljen. Dylik begrepps-sammanblandning rörande ”själén” (engelska: the Soul) eller ”det högre jaget” (engelska: the Ego) är tyvärr vanlig i A.A.B.:s skrifter. Närmare utreds denna fråga dels i uppsatsen *Några problem rörande människans medvetenhetsutveckling i Alice A. Baileys framställning och deras lösning enligt hylozoiken*, dels i *Ljusteknikens grunder, Del Sju*; båda skrifterna publicerade på denna hemsida.

Sidan 45

”Det är i verkligheten det ljus som anima mundi utstrålar”.

”Anima mundi” är latin för ”världssjäl”, men varken detta latinska uttryck eller motsvarande svenska ord gör klart vad som är det åsyftade begreppet. Något slags kollektivmedvetenhet tillhörande lägst kausalvärlden, får vi väl förmoda.

**Till slut önskar red. alla läsare av Den Pytagoreiske Kuriren
en god fortsättning på våren 2026 eller 77 Aqu.
och tackar bidragsgivarna hjärtligast för allt stöd de skickat.**

**Pytagoras:
”Den som vandrar vägen, är ej till för sin egen skull utan för andras.”**

Bilaga: Böcker från Foinix

ETERHÖLJET Efter äldre och nyare källor sammanställt av Lars Adelskog.

Denna bok handlar om människans fysiska energikropp, eterhöljet, även kallat eterkroppen, ljuskroppen och bioplasmakroppen. Boken gör en samlad framställning av några av de viktigaste delarna av den kunskap om eterhöljet som finns på skilda håll såväl i den äldre esoteriska kunskapstraditionen som i nyare forskning och erfarenhet. Bokens grundtanke är att eterhöljet är människans väsentliga fysiska kropp, viktigare än organismen i egenskap av formbildande matris, energigivare och förnimmelsecentrum, att organismen för sin existens, sitt liv och sina fysiska funktioner är helt beroende av detta sitt energihölje. Detta är ingen ny idé utan en urgammal esoterisk tanke. I tio avdelningar ges en allmän introduktion till ämnet, avhandlas eterhöljets åtta viktigaste centra för energiutbyte och förnimmelse, eterhöljet i människans liv från avlelsen till döden, eterhöljet vid hälsa och sjukdom, esoterisk läkekonst med utgångspunkt i eterhöljet, eterhöljets roll i människans medvetenhetsutveckling och eterhöljet i planetariska sammanhang, därtill den esoteriska världsåskådningen i allmänhet och den esoteriska energiläran i synnerhet.

Tryckt år 2005. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 352 sidor. Pris: 250 kr. Tre av bokens tio avdelningar kan även laddas ned från www.hylozoik.se

FJÄRDE VÄGEN Föredrag och svar på frågor enligt G. I. Gurdjieffs undervisning av P. D. Ouspensky.

En nutida klassiker och en ypperlig införing i fjärde vägens system för medvetenhetsutveckling och Gurdjieffs idékrets. Gurdjieffs grundtanke var att människan lever långt under sin rättmätiga nivå. Hon har i sitt "normala" tillstånd så ringa medvetenhet att hon egentligen kan betraktas som sovande. I denna hennes sömn förefaller livet kaotiskt och meningslöst. Människans uppgift, ändamålet med hennes liv, är att nå ett högre medvetenhetstillstånd, att vakna. Detta mål kan nås endast med kunskap och ansträngning. Traditionellt har tre vägar erbjudits dem som vill göra sitt yttersta för att utveckla medvetenheten: fakirens, munkens och yogins vägar. Fjärde vägen skiljer sig från de hävdvunna vägarna däri att den inte kräver någon yttre försakelse av världen. På fjärde vägen måste all förändring av människan ske i det inre.

Engelska originalets titel: *The Fourth Way*. Översättning av Lars Adelskog. Tryckt år 2001. Kartonnerad, trådbunden. Xiv + 464 sidor. Pris: 250 kr. Hela boken finns även att ladda ned från www.veidos.se

LITET ESOTERISKT LEXIKON

Sammanställt på grundval av Henry T. Laurencys verk *Kunskapen om verkligheten* och *De vises sten*. Förklaring av esoterikens terminologi i uppslagsbokens form. Såväl längre artiklar som kortfattade definitioner. Drygt 500 uppslagsord täckande den väsentliga terminologin inom hylozoiken (Laurency) och allmänna esoteriken (teosofin och Bailey).

Andra, utökade och förbättrade upplagan av år 1996. Kartonnerad, trådbunden. 80 sidor. Pris: 75 kr.

Från andra förlag

UNDER SKORPIONENS TECKEN – Sovjetmaktens uppkomst och fall. Av Jüri Lina.

I denna bok lämnas häpnadsväckande uppgifter om frimurarnas hemliga roll i den internationella politiken, om de blodiga omvälvningarna i Frankrike år 1789 och i Ryssland år 1917. Som höga frimurare lydde Lenin och Trotskij frimurarnas internationella råd. Författaren följer den kommunistiska tankens historia från 1700-talets illuminater fram till Moses Hess och hans lärjungar Karl Marx och Friedrich Engels. Framställningen koncentreras på de skrytska revolutionerna i mars och november 1917. Även Sverige utnyttjades som operationscentral för

bolsjevikerna. Boken visar hur händelserna i Ryssland åren 1917–1991 fortfarande påverkar världens öden. Författaren söker finna svar på flera väsentliga frågor: Hur uppstod och utvecklades den kommunistiska idén? Varför finansierades de ”ryska revolutionerna” år 1917 av mäktiga internationella finanskretsar? Vilket var syftet med den samhällsförstörelse som följde, och på vilket sätt gynnade den de bakomliggande krafterna? Efter sovjetmaktens fall den 24 augusti 1991 har de ryska arkiven börjat avslöja sina hemligheter för häpnadshistoriker. Omskakande uppgifter strömmar hela tiden fram, men endast en rännil har nått oss i Västeuropa. Framför allt saknas helhetsbilden. Det är den som Jüri Lina söker ge i denna bok, som till stor del bygger på frisläppt ryskt material. ”Under Skorpionens tecken” torde ändra läsarens uppfattning om vår tids historia. Läsaren torde komma till insikt om en annan verklighet, varifrån man fortfarande styr oss med osynliga trådar. Första upplagan av denna bok utkom 1994. Andra upplagan av år 1999 var väsentligt utökad och förbättrad. Föreliggande tredje upplagan är den till innehållet mest omfattande.

Utgiven av Förlaget Referent 2013. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 560 sidor. Pris: 350 kr. OBS! Denna bok är nu slutsåld hos oss, men författaren tillika förläggaren Jüri Lina har meddelat oss att han alltså har några ytterst få exemplar till försäljning.

DEN JESUS SOM ALDRIG FUNNITS. En kritisk granskning av Bibelns Jesus och kristendomens uppkomst. Av Roger Viklund.

Viklund sammanfattar den forskning som pågått de senaste årtiondena och som alltmer lutar åt att Bibelns Jesus inte har funnits. En unik bok, inte bara i Sverige utan kanske i hela världen, tar ett helhetsgrepp som få andra böcker. Trots den stora mängd fakta och information boken innehåller är den skriven även för den intresserade lekmannen. Viklund skärskådar även Gamla Testamentet, dess etik och framför allt Israels äldre historia i ljuset av den moderna arkeologin. Den bild som växer fram är i många stycken helt annan än den Bibeln ger. Viklund debatterade i TV1 den 10 januari 2006 med religionshistorikern professor Britt-Marie Näsström, som i allt väsentligt gav honom rätt.

Utgiven av Bokförlaget Vimi 2005. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 596 sidor. Pris: 300 kr. Obs! Detta är första upplagan. Viklund har senare utgivit en andra, utökad upplaga.

ÄR VÄRLDEN UPP OCH NER? Artiklar i urval om Palestina, de nykoloniala krigen och sionismen. Av Lasse Wilhelmson.

Boken består av ett urval av artiklar av och intervjuer med Lasse Wilhelmson med tonvikt på palestinafrågan och sionismen. Den omfattar den första åttaårsperioden av 2000-talet då stora förändringar skett i världen. Det gäller terrordåden den 11 september 2001..., ockupationen av Irak 2003, massakern på civila i Gaza kring nyåret 2009, ekonomisk kris, Storebrorslagar, terrorism, klimatförändringar och pandemier. Den bild som mainstream media ger härvidlag, styrs av samma maktelit som beslutat om de folkrättsstridiga krigen och förorsakat den ekonomiska krisen. Resultatet blir att ockupation framställs som befrielse som i Irak, att massaker på civila framställs som självförsvar som i Gaza och att Sveriges första krig på över 200 år framställs som U-hjälp som i Afghanistan. Vi får ett språkbruk där det mesta blir upp och ner. ”Är världen upp och ner?” är författarens bidrag till att vända den rätt genom att ge alternativa fakta, perspektiv och idéer som kan befria vårt tänkande från det orwelliska sanningsministeriets påbjudna uppfattningar.

Författarens förlag 2009. Trådbunden med mjuka pärmar. 175 sidor. Pris: 100 kr.

ETT PORTRÄTT MED MÅNGA HISTORIER Artiklar i urval på tvärs mot en ny världsordning. Av Lasse Wilhelmson.

Omslagets baksida ger följande besked om bokens innehåll: ”Ett porträtt med många historier är ett urval artiklar av och intervjuer med Lasse Wilhelmson, samt analyserande kommentarer.”

tarer. Den omfattar åttaårsperioden efter 2009 då den så kallade arabiska våren snabbt övergick i Natos och Sveriges folkrättsstridiga krig och förstörelse av Libyen. Därefter lanserade USrael med flera sin terrororganisation ISIS, först i Irak och sedan i Syrien, som kom att bli ett internationellt slagfält. Alla inblandade nationer och grupper, utom de som inbjudits av Assad-regeringen begår, enligt internationell rätt, aggressionshandlingar i strid mot folkrätten. Detta sker enligt den sionistiska planen för Mellanöstern från 1982, vilket innebär att sönderfallet i detta område ensidigt har gynnat Israel.

Några år senare arrangerade samma maktelit som driver dessa folkrättsstridiga krig en våg av migranter från Mellanöstern och Afrika till Väst, främst Europa, i syfte att bryta ner dess nationalstater. Sverige kom att inta en framträdande roll genom att tillåta en extremt omfattande olaglig invandring av välfärds migranter, som enligt gällande EU-regler skulle ha sökt asyl i första ankomstland. EUs bedömning är att flertalet av dessa inte kan betraktas som flyktingar. Denna massmigration till Sverige har även bestått av ett okänt antal ISIS-terrorister, ökat problemen med de parallella samhällena, gängkriminaliteten, utomhusvåldtäkterna och belastningen på alla bidragssystem samt vården och skolan med mera. Detta och dessas långsiktiga ekonomiska och demografiska effekter har länge förtigits i media och av politiker, som mest sysslat med att angripa och förtala alla som oroats över denna utveckling.

... *många historier* är ett försök att knyta ihop den stora världen med den lilla och samtidigt slå håll på de lögnare som gjort denna utveckling möjlig. Sverige riskerar nu att bli en så kallad "failed state" och de etniska svenskarna en minoritet i sitt eget land.

Författarens förlag 2017. Trådbunden med mjuka pärmar. 271 sidor. Pris: 225 kr.

KVANTITETENS HERRAVÄLDE och tidens tecken. Av René Guénon.

René Guénon (1886–1951), en ledande representant för den s.k. traditionalistiska tankeskolan, utgav år 1945 detta verk, som med rätta betraktas som hans mest betydande. Det är en grundlig och ytterst konsekvent vidräkning med hela den moderna "andan", rättare sagt andefattigheten. Med Guénons egna ord: "... om de som riktigast har bedömt de fel och brister, som vidlåder vår tidsålders mentalitet, i allmänhet intagit en helt negativ hållning eller framträtt endast för att föreslå motåtgärder, som är nära nog betydelselösa och alldeles oförmögna att hejda den på alla områden tilltagande oordningen, är det därför att de saknat kunskapen om verkliga principer alldeles liksom de som tvärtom envisas med att beundra det föregivna 'framåtskridandet' och att bedraga sig själva om dess ödesdiga resultat." Man behöver inte hålla med Guénon om allt han säger, men tillräckligt mycket därav är väl så giltigt för att göra hans verk värt att inte bara läsa utan även studera.

Franska originalets titel: *Le règne de la quantité et les signes des temps*. Översättning av Lars Adelskog. Logik förlag 2019. 296 sidor. Limhäftad med mjuka pärmar, pris: 250 kr. Det finns att få även ett mindre antal exemplar limhäftade med hårda pärmar, pris: 350 kr.

Restupplagor

NEXUS Nya Tider

Tidskrift som utgavs åren 1998-2000 under Lars Adelskoghs chefredaktörskap. Alla nummer finns alltså att få, det vill säga nr 1/1998, nr 2/1998; nr 1/1999, nr 2/1999, nr 3/1999, nr 4/1999, nr 5/1999, nr 6/1999; nr 1/2000, nr 2/2000. Pris: 30 kr styck. Alternativ hälsa, den dolda makten (frimureri, Bilderberggruppen etc.), andlighet, kontroversiell forskning.

Slutsålda böcker

Förklaringen av Lars Adelskog, **Nattlektioner** av Viola Petitt Neal och Shafica Karagulla, **Robotarnas uppror** av David Icke, ... **och sanningen ska göra er fria** av David Icke, **Judisk historia, judisk religion** av Israel Shahak. Dessa böcker kan numera erhållas endast antikva-

riskt. **Förklaringen** kan laddas ned från internet, nätplats: www.hylozoik.se. Även **Nattlektioner** kan laddas ned som pdf-dokument från www.hylozoik.se **Judisk historia, judisk religion** kan laddas ner från nätplatsen www.veidos.se

Alla böcker och skrifter beställes hos Lars Adelskogh under adress:

Lönnvägen 3 A
549 48 Skövde
eller:
adelskogh@yandex.com

För beställningar effektuerade per post uttages portoavgift. Betalning göres till bankkonto (Nordea) 1190 30 21766 inom trettio dagar efter expediering. Vänligen skicka inga pengar i förskott; låt oss debitera.